

(ต้นฉบับ)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

หน้า	เลขที่	ข้อความที่แก้	หมายเหตุ
			<p>๕๐/๒๕๕๘ แก้ไขมาตรา ๖๒ แก้ไข แก้ไข แก้ไข</p> <p>ได้ตรวจพบ มาตรา ๖๒ แก้ไข</p>

ที่ประชุมรับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๓/๒๔๔๔ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๔๔
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๔.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้สมาชิกมาประชุม ๕๒ ท่าน เป็นองค์
ประชุมแล้ว

การประชุมตามระเบียบวาระหมายเลข ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งที่ประชุม
เนื่องด้วยได้รับหนังสือจากสำนักคดีรัฐมนตรีแจ้งมาว่า "ด้วยรัฐบาลอังกฤษได้แจ้งมาว่า
ได้มีการเริ่มใช้ข้อบังคับระหว่างประเทศเพื่อป้องกันเรือโค่นกันในทะเล ค.ศ. ๑๘๘๔
แล้ว และคณะรัฐมนตรีไทยพิจารณาเห็นสมควรตกลงรับใช้ข้อบังคับระหว่างประเทศดังกล่าว
กับโดยที่ไทยประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันเรือโค่นกัน พ.ศ. ๒๔๔๗ ซึ่งตราขึ้นเพื่อรับใช้
ข้อบังคับระหว่างประเทศดังกล่าวมาแล้ว จึงลงมติให้แจ้งความตกลงรับใช้ข้อบังคับระหว่าง
ประเทศในเรื่องนี้ไปยังรัฐบาลอังกฤษต่อไปได้ จึงได้เสนอขอให้สภาผู้แทนราษฎรทราบด้วย"
สำหรับตัวพิมพ์ข้อบังคับพร้อมด้วยคำแปลนั้น ได้พิมพ์แจกท่านสมาชิกไปแล้ว จึงเสนอมา
เพื่อทราบ

(สำเนา)

ที่ สผ. ๑๖๕๓/๒๕๕๘

สำนักคณะรัฐมนตรี

๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง การรับใช้ข้อบังคับระหว่างประเทศเพื่อป้องกันเรือโค่นกันในทะเล ค.ศ. ๑๙๕๘

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิว่มือข้อบังคับระหว่างประเทศเพื่อป้องกันเรือโค่นกันในทะเล ค.ศ. ๑๙๕๘
พร้อมด้วยคำแปล

ด้วยรัฐบาลอังกฤษได้แจ้งมาว่า ได้มีการเริ่มใช้ข้อบังคับระหว่างประเทศ
เพื่อป้องกันเรือโค่นกันในทะเล ค.ศ. ๑๙๕๘ แล้ว และคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นสมควร
ตกลงรับใช้ข้อบังคับระหว่างประเทศดังกล่าว กับโดยที่ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกัน
เรือโค่นกัน พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งตราขึ้นเพื่อรับใช้ข้อบังคับระหว่างประเทศดังกล่าวแล้ว จึง
ลงมติให้แจ้งความตกลงรับใช้ข้อบังคับระหว่างประเทศในเรื่องนี้ไปยังรัฐบาลอังกฤษต่อไป
ได้ และให้เสนอสภาผู้แทนราษฎรทราบด้วย

จึงขอเสนอด้วยข้อบังคับระหว่างประเทศเพื่อป้องกันเรือโค่นกันในทะเล
ค.ศ. ๑๙๕๘ พร้อมด้วยคำแปลมา เพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรทราบต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลอากาศโท ม.ม. เวชยันตรังสฤษฎ์

(บุรี มหาสันตะ เวชยันตรังสฤษฎ์)

รองนายกรัฐมนตรี

รักษาราชการแทนนายกรัฐมนตรี.

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร.

สำเนาถูกต้อง/

จำนงค์ คัต/ทาน

(ห้ามปรก)

ภาคผนวก ข.

ระเบียบขบขมบังคับเพื่อป้องกันเรือโดนกันในทะเล

ส่วน ก.

ห้ามเบี่ยงตนและห้ามนิยาม

กฎที่ 1.

(ก) กฎเหล่านี้ให้ใช้แก่เรือทุกลำและเรือของบ้นทะเลทุกเครื่องที่
เกิดขึ้นในทะเลหลวง และในบรรดาน่านน้ำที่เนื่องกับทะเลหลวงซึ่งเรือเดินทะเล
เดินขึ้นสอง ใด เว้นไว้แต่ที่บัญญัติไว้ในกฎที่ 30 ซึ่ง โดยเหตุที่เรือบ้นทะเลมี
ลักษณะที่สร้าง ขึ้นเป็นพิเศษจนไม่สามารถ ปฏิบัติตามบทบัญญัติของ กฎเหล่านี้ใน
ส่วนที่ระบุถึงการ ใช้ โคม ไฟและทุ่น เรือหมาย โดยสมบูรณ์ได้ จึงให้ปฏิบัติตาม
บทบัญญัติเหล่านี้โดยใกล้ชิดเท่าที่จะกระทำได้

(ข) กฎว่าด้วยการ ใช้ โคม ไฟให้ ใช้ตั้งแต่เวลาดวงอาทิตย์ตกจน
ถึงเวลาดวงอาทิตย์ขึ้นในทุก ๆ ลักษณะของอากาศ และห้ามมิให้ ใช้ โคม ไฟอย่าง
อื่น ในระยะเวลาดังกล่าว นอกจาก โคม ไฟซึ่ง ใดจัดการป้องกันมิให้ เข้าใจผิด
เป็นแสง ไฟตามที่กฎกำหนดให้ ใช้ หรือทำให้เห็นแสง ไฟที่ไม่ชัดเจน และต้อง
เป็น โคม ไฟซึ่ง ไม่ทำให้ลักษณะของแสง ไฟตามที่กำหนดผิดเพี้ยนไป หรือทำให้
เป็นที่ชักขวางต่อการ ระวาง เติมน้ำ เรือได้

(ค) ในกฎต่อไปนี้ นอกจากจะใดระบุไว้เป็นอย่างอื่น ให้เป็นที่เข้า
ใจความหมายของคำต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(1) คำว่า "เรือ" รวมถึงยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด ซึ่ง
สามารถใช้ในการขนส่งบนพื้นน้ำได้ นอกจากเรือของบ้นทะเลที่ลอยอยู่บนพื้นน้ำ

(2) คำว่า "เรือของบ้นทะเล" รวมถึงเรือรบและอากาศยาน
ทุกชนิดที่สร้าง ให้เคลื่อน ไหวบนพื้นน้ำได้

(3) คำว่า "เรือกล" รวมถึงเรือที่เดินด้วยกำลัง เครื่องจักรกล

(4) เรือกลทุกลำที่ใช้ เดินด้วยใบและมี ใด ใช้กำลัง เครื่องจักรกล
ให้ถือว่าเป็นเรือใบ และเรือทุกลำที่เดินด้วยกำลัง เครื่องจักรกล ถึงแม้
จะ ใด ใช้ ใบด้วยหรือไม่ก็ตาม ให้ถือว่าเป็นเรือกล

(5) เรือหรือเครื่องบินทะเลบนผืนน้ำที่ตามไปจนถึง
สมมติหรือถูกตีกับฝั่งหรือเกยตื้นในคำว่า "กำลังเดิน"

(6) คำว่า "ความสูงเหนือผิวเรือ" ในหมายถึงความ
ลดต่ำที่ต่อเนื่องในระดัปลักษณะ ชั้นบนสุด

(7) คำว่า ความยาวและความกว้างของเรือ ให้เข้าใจ
ความยาวและความกว้างตามที่ปรากฏในทะเบียนเรือ

(8) คำว่า ความยาวและระยะช่วงปีกของเครื่องบินทะเล
เข้าใจว่าเป็นความยาวสูงสุดของตัวเครื่องบินและระยะห่างสูงสุดระหว่างปีก
ปีกทั้งสองข้างตามปรากฏในใบสำคัญสมทรว เครื่องบิน หรือตามที่กำหนด
การวัดในกรณีที่ไม่ใช่ใบสำคัญสมทรว เครื่องบิน

(9) คำว่า "แลเห็นได้" เมื่อใช้กับโคมไฟ ให้หมายถึงการแล
เห็นแสงสว่างของ โคมไฟที่แลเห็นได้ในเวลากลางวันมืด มรรยาอากาศแจ่มใส

(10) คำว่า "หูดสั้น" ให้หมายถึงหูดที่มีระยะเสียงเบา
นานประมาณ 1 วินาที

(11) คำว่า "หูดยาว" ให้หมายถึงหูดที่มีระยะเสียงเบา
นานประมาณ 4 ถึง 6 วินาที

(12) คำว่า "หูด" ให้หมายถึงหูดธรรมดาหรือแตรที่มีเสียง
ต่ำหรือเสียงพรูพรู

(13) คำว่า "ตื้น" ให้หมายถึงตื้นกรอสส์

ส่วน ข.

โคมไฟและต้นเครื่องหมาย

กฎที่ 2.

(ก) เรือกลน้ำกำลังเดิน ให้มีโคมไฟดังต่อไปนี้

(๑) โคมไฟโพลีซาวาจากกระทงวงหนึ่งตั้งติดโคมไฟเสากระโงง หรือที่
 ำของเสากระโงงหัวเรือ ถ้าเป็นเรือที่ไม่มีเสากระโงงหัวเรือ ให้ติดตั้ง โ
 หัวเรือ และต้องทำให้ส่องแสงสว่างอยู่เสมอภายในวงขอบ ๒๐ ปอยนต์ หรือ ๒๒๕
 ๓ ของวง เข็มทิศ ทั้งนี้ ต้องให้ส่องแสงทั้งสองข้างลำเรือข้างละ ๑๐ ปอยนต์ (๑๑๒
 ๒ องศา) ถ้าวัดคืบจากแนวเส้นหัวเรือเลย เส้นฉากข้างเรือไปทางท้ายทั้งสองข้าง
 ข้างละ ๒ ปอยนต์ (๒๒ 1/๒ องศา) และต้องให้แสงสว่างเห็นได้ไกลในระยะทางอย่างน้อย ๕ ไมล์

(๒) โคมไฟโพลีซาวากึ่งกลางหนึ่งซึ่งมีลักษณะอย่างเดียวกับโคมไฟโพลีซาวาตาม
 ที่กล่าวไว้ใน (๑) ติดตั้งไว้ในคอนข้างหน้าหรือข้างหลังของคางโคมโพลีซาวาซึ่ง โคกคางข้าง
 หนึ่ง เรือที่มีขนาดยาวไม่ถึง ๑๕๐ ฟุต และเรือซึ่งกำลังจูงเรืออื่น จะติดตั้ง โคมไฟโพลีซาวาก
 ที่สองนี้ด้วยหรือไม่ก็ได้

(๓) โคมไฟโพลีซาวาทิ้งสองคางนี้ จะต้องติดตั้งไว้ในแนวที่ตรงกันและเหนือกระ
 ทุงเรือ และต้องให้ดวงหนึ่งสูงกว่าอีกดวงหนึ่งอย่างน้อย ๑๕ ฟุต ดวงที่ต่ำกว่านั้นต้อง
 ใหญ่ในคอนหน้าของดวงที่สูงกว่า ระยะห่างกันตามแนวระดับต้อง ไม่น้อยกว่า ๓ เทา
 ของระยะห่างกันตามแนวเส้นโค้ง ดวงที่ต่ำกว่าจะต้องติดตั้งในระนาบสูงจากปากเรือ ไม่เกิน
 กว่า ๒๐ ฟุต ถ้าเรือกว้างเกินกว่า ๒๐ ฟุต ระยะสูงนี้ต้อง ไม่น้อยกว่าความกว้างของเรือ
 แต่ไม่เกินกว่า ๔๐ ฟุต ถ้าเป็นเรือที่ติดตั้ง โคมไฟโพลีซาวาคางเดียว ก็ให้ติดตั้งตามระยะ
 ที่กำหนดไว้สำหรับโคมไฟคางต่ำที่กล่าวแล้ว จะอย่างไรก็ตาม ไม่ว่าในกรณีติดตั้งโคม
 ไฟโพลีซาวาคางเดียวหรือสองคาง โคมไฟนั้น ๆ ต้องติดตั้งในที่เด่นเหนือกว่าโคมไฟคาง
 อื่น ๆ และสิ่งปลูกสร้างบนเรือที่จะปิดบังแสงไฟได้ทั้งปวง

(๔) โคมไฟโพลีซาวาครึ่งดวงหนึ่งติดตั้งทางกราบขวา และต้องจัดทำให้ส่องแสง
 สว่างอยู่เสมอภายในวงขอบ ๑๐ ปอยนต์ (๑๑๒ 1/๒ องศา) ของวง เข็มทิศ ทั้งนี้ ต้องให้
 ส่องแสงจากแนวเส้นหัวเรือเลย เส้นฉากข้างเรือทางกราบขวาไปทางท้าย ๒ ปอยนต์
 (๒๒ 1/๒ องศา) และต้องให้แสงส่องสว่างเห็นได้ไกลในระยะทางอย่างน้อย ๒ ไมล์

(๕) โคมไฟโพลีซาวาครึ่งดวงหนึ่งติดตั้งทางกราบซ้าย และต้องจัดทำให้ส่องแสง
 สว่างอยู่เสมอภายในวงขอบ ๑๐ ปอยนต์ (๑๒๒ 1/๒ องศา) ของวง เข็มทิศ ทั้งนี้ ต้องให้
 ส่องแสงจากแนวเส้นหัวเรือเลย เส้นฉากข้างเรือทางกราบซ้ายไปทางท้าย ๒ ปอยนต์
 (๒๒ 1/๒ องศา) และต้องให้แสงส่องสว่างเห็นได้ไกลในระยะทางอย่างน้อย ๒ ไมล์

(๑) โคมไฟข้างเรือสี่เหลี่ยมและสี่แฉกตั้งต่ำกว่าระดับ
ประตอมวยกระดานังแสงไฟภายในลำเรือ ซึ่งยื่นพ้นคางโคมไฟไป
ไม่น้อยกว่า 3 ฟุต ในลักษณะที่จะป้องกันมิให้แลเห็นแสงไฟนั้น ๆ เว
นข้ามหัวเรือ

(๒) เครื่องบินทะเลในอ่าวลงเดินบนพื้นน้ำ โคมไฟโคมไฟตั้ง

(๑) โคมไฟสี่ขาแฉกกระจ่างดวงหนึ่ง ติดตั้งไว้กึ่ง
ลำตัวคานหน้าในที่เด่นแลเห็นไกลที่สุด และต้องจัดทำให้ส่องแสงสว่าง
ภายในวงกลม ๑๒๐ องศาของวงเข็มนาฬิกา ทั้งนี้ต้องให้ส่องแสงทั้งสองข้างลำ
ตัวของเครื่องบินทะเลข้างละ ๑๑๐ องศา กว้างคือ นับจากแนวเส้นหัว
เครื่องบินเลยเส้นฉากคานข้างทั้งสองข้าง ไปทางท้ายข้างละ ๑๐ องศา และ
ต้องให้แสงส่องสว่างเห็นได้ไกลในระยะทางอย่างน้อย 3 ไมล์

(๒) โคมไฟสี่เหลี่ยมข้างหนึ่งติดตั้งบนปลายปีกข้างขวาและ
ต้องจัดทำให้ส่องแสงสว่างอยู่เสมอกภายในวงกลม ๑๑๐ องศาของวงเข็มนาฬิกา
ทั้งนี้ต้องให้ส่องแสงจากแนวเส้นหัวเครื่องบินเลยเส้นฉากคานข้างทางขวาไปท
ท้าย ๑๐ องศา และต้องให้แสงส่องสว่างแลเห็นได้ไกลในระยะอย่างน้อย
๒ ไมล์

(๓) โคมไฟสี่แฉกดวงหนึ่งติดตั้งบนปลายปีกข้างซ้ายและต้อง
จัดทำให้ส่องแสงสว่างอยู่เสมอกภายในวงกลม ๑๑๐ องศาของวงเข็มนาฬิกา
ให้ส่องแสงจากแนวเส้นหัวเครื่องบินเลยเส้นฉากคานข้างทางซ้ายไปทางท้าย
๑๐ องศา และต้องให้แสงส่องสว่างแลเห็นได้ไกลในระยะอย่างน้อย ๒ ไมล์

กฎที่ 3.

(๓) เรือกลใบก่าตั้งสูงหรือคันเรือหรือเครื่องบินทะเลลำต้น นอด
จากโคมไฟข้างเรือแล้ว ให้เพิ่มโคมไฟสี่ขาแฉกกระจ่างดวง ๒ ดวงขึ้นไปในเส้น
ตั้งเดียวกัน สูงจากกันไม่ต่ำกว่า ๑ ฟุต ถ้าสูงเรือหรือเครื่องบินทะเลมากกว่า
๑ ลำ และระยะพวงจากท้ายเรือสูงถึงท้ายเรือข้างหรือเครื่องบินทะเลลำต้น
ท้ายยาวเกินกว่า ๑๐๐ ฟุต ต้องเพิ่มโคมไฟสี่ขาแฉกกระจ่างอีกดวงหนึ่งไว้ข้าง
บนหรือข้างล่าง โคมไฟสี่ขาทั้งสองดวงที่กล่าวแล้ว โดยมีระยะห่างจากกัน ๑ ฟุต
โคมไฟเหล่านี้ต้องให้ท่าตามแบบและมีลักษณะของแสงไฟอย่างเดียวกันกับโคมไฟ

สีขาวที่โลกสว่างไว้ตามกฎที่ ๘ (ก) (๑) และดวงหนึ่ง ในจำนวนนี้จะคงติดตั้งใน
ที่เดียวกันตามที่กล่าวไว้ในกฎ-นั้นด้วย เว้นไว้แต่ดวงที่เพิ่มขึ้นใหม่จะคงติดตั้ง
ในระยะสูงจากตัวเรือไม่น้อยกว่า 14 ฟุต ในเรือที่มีเสาเดียว โคมไฟเหล่านี้
ควรจะต้องติดตั้ง ไว้บนเสาทั้งสิ้น

(ข) เรือสูงจะต้องแสดง โคมไฟท้ายตามที่ระบุไว้ในกฎที่ 10 ด้วย
หรือถ้าไม่มีโคมไฟเช่นนั้น จะมีโคมไฟวางเล็กสีขาวติดตั้งไว้แทน ณ หลังปล่อง
หรือหลังเสาเพื่อให้เห็นเรือพ่วงซึ่งอยู่ในพวง จอท้ายตามใดสะดวกก็ได้ แต่โคมไฟวาง
นี้จะต้อง ไม่ให้แสงไฟเลย แสงจากข้างเรือไปทางหัวเรือ ส่วนการติดตั้ง
โคมไฟสีขาวตามที่ระบุไว้ในกฎที่ ๘ (ก) (๒) นั้น จะมีหรือไม่มีก็ได้

(ค) เครื่องบินทะเลบนพ่นน้ำ เมื่อกำลังสูงเรือหรือเครื่องบินทะเล
ดำเดียวหรือหลายดำ ให้มีโคมไฟตามที่กำหนดไว้ในกฎที่ ๘ (ข) (๑) (๒) และ
(๓) กับให้เพิ่มโคมสีขาวอีกดวงหนึ่ง ซึ่งจัดท่าตามแบบและมีลักษณะแสงไฟอย่าง
เดียวกันกับโคมไฟสีขาวที่กล่าวไว้ในกฎที่ ๘ (ข) (๑) โดยให้อยู่เหนือหรือใต้
โคมไฟดวงนั้น มีระยะห่างกัน ๖ ฟุต เป็นอย่างน้อย

กฎที่ ๑๑

(ก) เรือที่เสียท้ายไม่อยู่ในบังคับ ให้มีโคมไฟสีแดง ๒ ดวงซ้อนใน
เส้นโค้งเดียวกัน ห่างจากกัน ๖ ฟุต เป็นอย่างน้อย ไว้ในที่เด่นชัดเห็นได้ง่าย
และต้องให้มีลักษณะแสงไฟเห็นได้รอบทิศทางในระยะทางไกลอย่างน้อย ๒ ไมล์
ถ้าเป็นเรือกลให้ติดตั้ง โคมไฟตามที่กล่าวนี้ แทนโคมไฟตามที่ระบุไว้ในกฎที่ ๘
(ก) (๑) และ (๒) ในเวลากลางวันให้แขวนทุ่นรูปกลมหรือรูปก้นสีคว่ำซึ่งมีเส้น
ผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๒ ฟุต จำนวน ๒ ทุ่นซ้อนในเส้นโค้งเดียวกัน ห่างจาก
กันไม่น้อยกว่า ๖ ฟุต ไว้ในที่เด่นชัดเห็นได้ง่าย

(ข) เครื่องบินทะเลบนพ่นน้ำซึ่งเสียท้าย ไม่อยู่ในบังคับ ควรให้มี
โคมไฟสีแดง ๒ ดวงซ้อนในเส้นโค้งเดียวกัน ห่างจากกัน ๖ ฟุต เป็นอย่างน้อย
ไว้ในที่เด่นชัดเห็นได้ง่าย และให้มีลักษณะแสงไฟเห็นได้รอบทิศทางในระยะทาง
อย่างน้อย ๒ ไมล์ ในเวลากลางวันควร ให้มีทุ่นรูปกลมหรือรูปก้นสีคว่ำซึ่งมีเส้น
ผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๒ ฟุต จำนวน ๒ ทุ่นซ้อน ในเส้นโค้งเดียวกัน ห่าง
กันไม่น้อยกว่า ๖ ฟุต ไว้ในที่เด่นชัดเห็นได้ง่าย

(๓) เรือลำใดที่กำลังทอดสมุญงายฝั่ง ทอด โต้มาหรือเครื่องหมายในการเดินเรือหรือเรือซึ่งกำลังทำการสำรวจแผนที่หรือกำลังกระทำภารกิจใด ๆ ใดที่พบตัวนำทางโดยลักษณะแห่งการนั้น ไม่สามารถหลีกเลี่ยงทางเรืออื่นที่กำลังแล่นใกล้เข้ามาได้ ให้มีโคมไฟ ๓ ดวงตามที่ในเส้นตั้งเดียวกันห่างจากกันไม่น้อยกว่า ๑ ฟุต แทนโคมไฟตามที่ไครระบุไว้ในกฎที่ ๒ (๓) (๑) และ (๒) โคมดวงบนและดวงต่ำที่สุดคือเป็นโคมไฟสีแดง ดวงกลางเป็นโคมไฟสีขาว และต้องเป็นชนิดที่ส่องแสงเห็นได้รอบทิศในระยะทางไกลอย่างน้อย ๒ ไมล์ ถ้าเป็นเวลากลางวันต้องชักลูกทูนขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ไม่น้อยกว่า ๒ ฟุต ๓ ทูนซ้อนอยู่ในเส้นตั้งเดียวกัน ห่างจากกันไม่น้อยกว่า ๑ ฟุต ๖ นิ้ว ในที่เห็นแลเห็นได้ง่าย ทูนลูกบนและลูกต่ำที่สุดคือเป็นรูปลูกกลมสีแดง ทูนลูกกลางเป็นรูปขนมเปียกปูนสีขาว

(๔) เรือและเครื่องบินทะเลตามที่วางถึง ในกฎนี้ ในขณะที่มีใช้กำลังเดินเคลื่อนที่บนพื้นผิวน้ำ ในท้อง แสง โคมไฟวางเรือ แต่ในขณะกำลังเดินเคลื่อนที่ของแสง โคมไฟถึง กล่าว

(๕) บรรดาโคมไฟและลูกทูนที่บังคับให้ชักขึ้นไว้ตามกฎนี้ ให้เรืออื่นหรือเครื่องบินทะเลอื่นพึงเข้าใจเป็นสัญญาณว่า เรือหรือเครื่องบินทะเลนั้น ๆ ไม่อยู่ในความควบคุมและไม่สามารถหลีกเลี่ยงทางได้

(๖) สัญญาณเหล่านี้มิใช่สัญญาณของเรือที่อยู่ในฐานะอับจนและคงให้การช่วยเหลือ ส่วนสัญญาณแสดงฐานะอับจน นั้นมีกำหนดไว้ต่างหากในกฎที่ ๓๖

กฎที่ ๕ .

(๑) เรือใบที่กำลังเดินและเรือหรือเครื่องบินทะเลที่วางไปกับเรือสูงนั้น ต้องชักโคมไฟที่มีขนาดตามที่กำหนดไว้ในกฎที่ ๑ ที่ว่าด้วยเรือกลและเครื่องบินทะเลกำลังเดิน เว้นไว้แต่โคมไฟสีขาวที่ระบุไว้ในกฎนี้ ห้ามไม่ให้ชักขึ้นไว้ และจะคงชักโคมไฟตามที่ไครระบุไว้ในกฎที่ ๑๐ ด้วย แต่สำหรับเรือที่วางไปนั้น ถ้ามิใช่เป็นเรือลำสุดท้ายในพวก จะชักโคมไฟสีขาวดวงเล็กดวงหนึ่งที่ไครระบุไว้ในกฎที่ ๓ (๒) แทนโคมไฟตามที่กล่าวไว้ในกฎที่ ๑๐ ก็ได้

(๒) เรือลำใดที่กำลังถูกขับไปข้างหน้า จะคงชักโคมไฟสีเขียวดวงหนึ่งที่กราบขวา และโคมไฟสีแดงดวงหนึ่งที่กราบซ้าย โคมไฟ ๑ ดวงนี้จะคงชัก

ไว้ทางตอนหน้าเรือและมีลักษณะของแสงไฟตามที่กำหนดไว้ในกฎที่ ๖ (ก) (4) และ (๕) และต้องมีระแวกังแสงไฟตามอย่างที่ได้บัญญัติไว้ในกฎที่ ๖ (ก) (๘) ด้วย ทั้งนี้ ให้ถือว่าเรือจำนวนดังกล่าวที่โคจรกัน ไปข้างหน้าในกลุ่มเดียวกันให้แสดง โคมไฟ เหมือนกับเรือลำเดียว

กฎที่ ๖.

(ก) สำหรับเรือขนาดเล็กในเวลาที่เรือสามารถติดตั้ง โคมไฟสีเขียวและสีแดงข้างเรือได้ เนื่องจากอากาศวิปริตหรือเหตุอื่นที่สมควร ให้จุดโคมไฟเหล่านั้นเตรียมไว้ให้พร้อมสำหรับใช้ โคจรทางที่ เมื่อมีเรืออื่นแล่นเข้ามาใกล้หรือจะแล่นเข้าไปใกล้เรือตัวอื่น ให้แสดง โคมไฟให้ถูกตามกราฟของเรือ ในระยะเวลาอันสมควรพอที่จะป้องกันมิให้เรือโชนกัน และต้องแสดงให้เห็นโดยชัดเจนที่สุดถึงต้องอย่า ให้แลเห็น โคมไฟสีเขียวทางกราบซ้ายหรือแลเห็น โคมไฟสีแดงทางกราบขวา และถ้าสามารถกระทำโดยอย่า ให้แสงไฟส่องเคยเส้นฉากข้างเรือที่ถูกต้องตามกราฟไปทางท้ายเกินกว่า ๖ ปอยนต์ (๖๖ 1/2 องศา)

(ข) เพื่อให้การหยิบใช้ โคมไฟที่ยก โคจรอันเป็นการ แบนชนและสควกให้หาสีตัว โคมภายนอกตามสีไฟของ โคม และต้องให้มีระแวกังแสงไฟที่ถูกต้องประกอบด้วย

กฎที่ ๗.

เรือกลขนาดต่ำกว่า 40 ตัน เรือที่ไต่กรรเชียงหรือใบขนาดต่ำกว่า 20 ตัน และเรือแจวพายต่าง ๆ เมื่อกำลังเดิน ไม่ต้องมีโคมไฟตามที่กล่าวไว้ในกฎที่ ๖ แต่ถ้าไม่ใช้สีโคมไฟเช่นนั้นขึ้นไว้ ก็ต้องมีสีโคมดังต่อไปนี้ คือ

(ก) เรือกลขนาดต่ำกว่า 40 ตัน นอกจากที่ได้บัญญัติไว้ในวรรค (ข) ให้มีโคมไฟดังนี้

(1) ให้มีโคมไฟสีขาวแจนกระแวงกลางหนึ่งซึ่งจัดท่าและติดตั้งอย่างที่ได้กำหนดไว้ในกฎที่ ๖ (ก) (1) ไว้ในค่อนหน้าของเรือในที่ เคม และขึ้นโคง่ายสูงจากกราบเรือไม่น้อยกว่า ๕ ฟุต และต้องเป็นชนิดที่มีแสงสว่าง

แลเห็นได้ไกลในระยะทาง 3 ไมล์เป็นอย่างน้อย

(๒) โคมไฟข้างเรือสีเขียวและสีแดง ให้ทำและติดตั้ง
อย่างที่ได้กำหนดไว้ในกฎที่ ๒ (ก) (4) และ (๖) และต้องเป็นชนิดที่แสงสว่าง
เห็นได้ไกลในระยะทาง 1 ไมล์เป็นอย่างน้อย หรือมีฉนวนป้องกันโคมไฟซึ่งแสดง
แสง ไฟสีเขียวและแสง ไฟสีแดง ขวางกะบังของหนึ่งให้ส่องจากหัวเรือไปจนเลย
เส้นจากข้างเรือไปทางท้ายตามกรวยของสีฟ้าข้างละ ๒ ปอยนต์ (๒๒ 1/๒
องศา) โคมไฟชนิดนี้ให้รักริ้นไว้ต่ำกว่าโคมไฟสีขาวไม่น้อยกว่า 3 ฟุต

(ข) เรือกลเล็กอย่างที่ใช้บรรทุกประจำเรือเดินทะเลนั้น จะใช้โคม
ไฟสีขาวไว้ในที่สูงจากกราบเรือน้อยกว่า ๕ ฟุต ก็ได้แต่จะต้องรักริ้นให้สูงกว่า
โคมไฟข้างเรือ หรือโคมไฟสองสีทวนกันอย่างที่ได้กล่าวไว้ในอนุวรรค (ก) (๒)

(ค) เรือที่ใช้กรรเชียงหรือใบขนาดต่ำกว่า ๒๐ ตัน นอกจากที่จะ
ใช้ชนิดใดไว้ในวรรค (ง) แล้ว ถ้าไม่มีโคมไฟข้างเรือ จะต้องใช้โคมไฟสองสี
ซึ่งแสดงแสง ไฟสีเขียวที่หนึ่ง และสีแดงที่หนึ่ง มีฉนวนและสีของแสง เห็นได้ไกลใน
ระยะทาง 1 ไมล์เป็นอย่างน้อย ไว้ในที่เด่นแลเห็นได้ง่าย และต้องติดตั้งอย่าง
ให้แลเห็นแสง ไฟสีเขียวทางกราบซ้าย หรือแลเห็นแสง ไฟสีแดงทางกราบขวา
ถ้าไม่สามารถ ติดตั้ง โคมไฟดวงนี้ได้ ต้องจัดเตรียมเอาไว้ให้ใช้ ได้ในทางที่
และต้องยกขึ้นแสดง ให้เห็นการในระยะไกลพอที่จะป้องกันไม่ให้เรือโค่นกัน และต้อง
ระวังอย่าให้แลเห็นแสง ไฟเขียวทางกราบซ้ายหรือแลเห็นแสง ไฟสีแดงทางกราบ
ขวาได้เช่นเดียวกัน

(ง) เรือแจวพายหรือเรือกรรเชียงเล็กที่กำลังแล่นด้วยใบแจวพาย
หรือกรรเชียง หรือใช้ใบจะต้องมี "ไฟสองสี" ให้ส่องทางหรือจุดโคมไฟซึ่งแสดง
ไฟสีขาว ให้พร้อมอยู่เสมอที่จะยกขึ้นแสดง ให้เห็นทางที่พอที่จะป้องกันไม่ให้เรือ
โค่นกันได้

(จ) บรรดาเรือและเรือ จักวางที่วางถึง ในกฎนี้ ไม่ต้องใช้โคมไฟ
หรือถูกพุนตามที่กำหนดไว้ในกฎที่ 4 (ก) และกฎที่ 11 (๑)

กฎที่ ๘.

(ก) (1) บรรดาเรือใบต้อง มีองค์ประกอบสำคัญตามที่กำหนดไว้สำหรับเรืออื่น ๆ แต่
โดยมิได้ทบทวนใบคทาแสดง โคมไฟสี เขียวและสีแดง ที่กำหนดไว้สำหรับเรืออื่น ๆ แต่

ต้องชักไหมไฟสีขาวดวงหนึ่งไว้ที่ปลายเสา ให้เห็นโคจรทิศในระนาบทางไกล ไม่น้อยกว่า 3 ไมล์ และต้องแสดง ไฟสีขาวกลางเคียวหรือหลายดวงเป็นจังหวะ ๓ ๆ ครั้งละไม่เกินกว่า 10 นาที

(๒) เมื่อมีเรือลำอื่นแล่นเข้ามาใกล้หรือจะแล่นเข้าใกล้ เรือลำอื่น จะต้องเตรียมไหมไฟข้างหรือไว้ให้พร้อมที่จะใช้ โคทันที และต้อง ฉายหรือแสดงไหมไฟเหล่านั้นเป็นคราว ๆ ในระยะสั้น ๆ เพื่อแสดงให้เห็นเรืออื่น เห็นจากกำลังแล่นไปในทิศทางใด แต่ต้องระวังอย่าให้แสดงไหมไฟสีขาวทาง กรามซ้ายหรือสีแดงทางกราบขวาได้.

(๓) เรือใบนำร่องขนาดที่ควรเข้าใกล้เทียบกับเรือใบ เพื่อส่งผู้นำร่องขึ้นบนเรือใบนั้น ไม่ต้องชักไหมไฟสีขาวขึ้นไว้ที่ปลายเสา เป็น แต่ให้ยกไหมไฟสีขาวขึ้นฉายแสดงแทน และ ไม่ต้องติดตั้งไหมไฟข้างเรือ เป็น แต่ให้เตรียมไหมไฟที่มีกระจกสี เขียวซีกหนึ่ง กับสีแดงซีกหนึ่ง ไว้ให้พร้อมที่จะใช้ โคทันที

(๔) เรือใบนำร่องลำใดเมื่อกำลังประจำท่าการนำร่องอยู่โดยมี โคทอกลมบ นอกจากไหมไฟและไฟสีขาวอย่างที่กำหนดไว้สำหรับเรือใบนำร่อง แล้ว ให้ชักไหมไฟสีแดงเพิ่มขึ้นอีกดวงหนึ่งไว้ใต้ไหมไฟสีขาวที่ปลายเสาเรือลง มา โดยมีระยะห่างจากไหมไฟสีขาวดวงนั้น ๒.40 เมตร และต้องให้มีลักษณะ เห็นโคจรทิศในระนาบทางไกลอย่างน้อย 3 ไมล์ ถ้าเป็นเรือกำลังเดินก็ต้อง แสดงไหมไฟข้างเรือด้วย และจะใช้ไหมไฟสีขาวแจมกระจางเห็นโคจรทิศ ทำให้แสงสีขาวเป็นจังหวะแทนไฟสีขาวอย่างธรรมดาได้

(๕) เรือใบนำร่องทุกลำ เมื่อกำลังประจำท่าการนำร่องและทอกลมบ อยู่ต้องชักไหมไฟและแสงไฟสีขาวอย่างที่ได้กำหนดไว้ในวรรค (ก) และ (ข) เว้นไว้แต่ไหมไฟสีแดงข้างเรือไม่ต้องมี นอกจากนั้นจะต้องแสดงไหมไฟ สำหรับเรือจอดกลาง เคียวหรือหลายดวง ตามที่กำหนดไว้ในกฎที่ 11 ด้วย

(๖) เรือใบนำร่องทุกลำ จะกำลังทอกลมบหรือมีโคทอกลมบอยู่ก็ตาม ถ้าไม่ใช้เวลาที่กำลังประจำท่าการนำร่องอยู่ ให้ชักไหมไฟเช่นเดียวกับเรืออื่น ๆ ในชนิดและขนาดเดียวกัน

กฎที่ 9.

(ก) บรรดาเรือประมงที่มีโคกำลังท่า การประมงต้องแสดงไหมไฟ

หรือถูกพุนตามที่ได้กำหนดไว้แก่เรืออื่น ๆ ที่เป็นชนิดและขนาดเดียวกัน ถ้ากำลัง
ทำการประมงต้องแสดงเฉพาะ โคมไฟหรือถูกพุนตามที่ได้กำหนดไว้ในกฎนี้ และ
นอกจากจะ โคมไฟชนิดใด ๆ เป็นอย่างอื่น บรรดา โคมไฟหรือถูกพุนเหล่านั้นจะต้อง
จัดทำให้เห็นได้ในระยะทางไกลอย่างน้อย ๒ ไมล์

(ข) เรือซึ่งกำลังทำการประมงควายเบ็ดลาก ต้องแสดงเฉพาะ
โคมไฟตามที่กำหนดไว้สำหรับ เรือกลหรือเรือใบกำลัง เดินแล้วแลกรณี

(ค) เรือซึ่งกำลังทำการประมงควายหรือแหวนหรือเบ็ดราว ยก
เว้นแต่เบ็ดลาก โดยยื่นจากตัวเรือไปในทะเลในทางระดับขอบฟ้าไม่เกินกว่า
500 ฟิต ต้องแสดง โคมไฟสีขาวเห็นได้รอบทิศทางหนึ่ง ไว้ในที่เห็นแลเห็นได้ง่าย
และเบ็ดแลนเข้า ไปไกลเรืออื่นหรือมีเรืออื่นแลนเข้ามาใกล้ ให้แสดง โคมไฟสี
ขาวอีกดวงหนึ่ง ในทิศทางข้างแรกในทางเส้นถึง ไม่น้อยกว่า ๑ ฟิต และห่าง
จากดวงที่หนึ่งทางระดับขอบฟ้าไม่น้อยกว่า 10 ฟิต (ถ้าเป็นเรือเล็กซึ่งมีคากฟ้า
เปิด) ระยะนี้เพียง ๑ ฟิต และให้ยื่นไปทางทิศที่คิดเครื่องจับสัตว์น้ำยื่นออก
ไป ถ้าเป็นเวลากลางวัน เรือเช่นนี้ต้องแสดง เครื่องหมายการจับสัตว์น้ำโดย
สัญลักษณ์รูปตะกร้า 1 ลูกไว้ในที่เห็นแลเห็นได้ง่าย ถ้ากำลังทอดสมออยู่
และกาง เครื่องจับสัตว์น้ำไว้ควาย ในขณะที่มีเรืออื่นแลนเข้ามาใกล้ ต้องแสดงพุน
สัญลักษณ์รูปตะกร้าเช่นเดียวกัน ห่างจากพุนแสดงการทอดสมอไปในทิศทางที่กาง
เครื่องจับสัตว์น้ำออกไปนั้นควาย

(ง) เรือที่กำลังทำการประมงควายแหวนหรือเบ็ดราว ยกเว้นไว้แต่
เบ็ดลาก ซึ่งยื่นทางจากตัวเรือไปในทะเลในทางระดับขอบฟ้าเกินกว่า 500 ฟิต
ต้องแสดง โคมไฟสีขาว 3 ดวง เป็นรูปสามเหลี่ยมทางตั้ง ห่างจากกันไม่น้อย
กว่า 3 ฟิต และต้องเป็นชนิดที่ส่องแสงเห็นได้รอบทิศ ถ้าเป็นเวลากลางคืนเห็น
เห็นตอนทศต้องแสดง โคมไฟข้างเรือควาย แต่ถ้าไม่ใช่เวลากลางคืนเห็นเห็นตอนทศ
มิให้แสดง โคมไฟข้างเรือ ถ้าเป็นเวลากลางวันต้องแสดงพุนสัญลักษณ์รูปตะกร้า
ลูกหนึ่ง ไว้ในตอนหน้าของเรือให้ไกล ให้ไกลกับทวนหัวเรือมากที่สุดเท่าที่จะ
กระทำได้ และต้องให้สูงจากรายเรือไม่น้อยกว่า 10 ฟิต นอกจากนั้นต้องชักพุน
รูปปลาที่คว่ำสีค้ำลูกหนึ่งขึ้นไว้ในที่เห็นแลเห็นได้ง่าย ถ้าเป็นเวลาที่ทอดสมออยู่
และกาง เครื่องจับสัตว์น้ำไว้ควาย เมื่อมีเรือแลนเข้ามาใกล้ต้องแสดงพุนสัญลักษณ์รูป
ตะกร้าลูกหนึ่งนั้น ห่างจากพุนแสดงการทอดสมอไปในทิศทางที่กาง เครื่องจับสัตว์
น้ำออกไปนั้นควาย

(จ) เรือที่กำลังทำการลากเครื่องจับสัตว์น้ำเช่น แห อวน หรือ เครื่องจับสัตว์น้ำอื่น ๆ ไปตามพื้นท้องทะเลหรือใกล้พื้นท้องทะเล และมีบุคคลสมทบอยู่บนเรืออีกคน

(1) ถ้าเป็นเรือลากของต้องแสดงโคมไฟ 3 สีในทางเดียวกันซึ่งจัดทำและติดตั้งให้แลเห็นแสงไฟสีขาวจากแนวหัวเรือไปทางข้าง ๆ ทั้ง 2 ข้าง ๆ ละ 2 ปอยนต์ (22 1/2 องศา) และให้แลเห็นแสงไฟสีเขียวและสีแดงจากแนว 2 ปอยนต์ (22 1/2 องศา) ของไฟขาวหน้าเรือทั้งสองข้างไปจนเลยเส้นฉากข้างเรือไปทางท้ายข้างละ 2 ปอยนต์ (22 1/2 องศา) ทางกราบขวาและกราบซ้าย โคมไฟ 3 สีที่กล่าวนี้ให้ติดตั้งไว้ 7 กำหนดไว้สำหรับติดตั้งโคมไฟสีขาวตามกฎที่ 2 (ก) (1) และต้องให้มีโคมไฟสีขาวดวงหนึ่งซึ่งจัดทำให้ส่องแสงแจ่มกระจ่างอยู่เสมอแลเห็นโดยทันที ติดตั้งไว้ภายใต้โคมไฟ 3 สีดังกล่าวแล้ว โดยมีระยะห่างจากกันไม่น้อยกว่า 6 ฟิต และไม่เกินกว่า 12 ฟิต นอกจากนี้จะต้องแสดงโคมไฟท้ายเรือตามที่ไครระบุไว้ในกฎที่ 10 (ก) อีกด้วย

(2) ถ้าเป็นเรือไม่ต้องแสดงโคมไฟสีขาวซึ่งจัดทำให้ส่องแสงแจ่มกระจ่างอยู่เสมอ แลเห็นโดยทันทีดวงหนึ่ง และมีคนเรือคนแรกเข้ามาใกล้หรือแล่นเข้าใกล้เรือไม่ต้องแสดงแสงไฟสีขาวไว้ภายใต้แลเห็นได้ง่าย และโดยพันท่วงที่พวกที่จะป้องกันมิให้เรือโดนกันได้

(3) ถ้าเป็นเวลากลางวัน เรือทุกลำที่กำลังแล่นไปข้างหน้าต้องแสดงหุ่นสัญญาณรูปกระสวย 1 ลูกไว้ในที่เห็นแลเห็นได้ง่าย

(ฉ) ถ้าเป็นความจำเป็น เพื่อที่จะเตือนความรู้สึกแก่เรืออื่นที่กำลังแล่นเข้ามาใกล้ เรือทุกลำที่กำลังทำการประมงจะแสดงแสงไฟสีขาวเพิ่มขึ้นจากโคมไฟที่ไครระบุไว้แล้วในกฎข้อนี้ด้วยก็ได้ และจะมีโคมไฟเพื่อประโยชน์ในการทำงานด้วยก็ได้

(ช) เรือทุกลำที่กำลังทำการประมง เมื่อเวลาทัศนวิสัยต้องแสดงโคมไฟหรือสัญญาณตามที่ไครระบุไว้ในกฎที่ 11 (ก) (ข) หรือ (ค) และมีเรือคนลำเดียวหรือหลายลำแล่นเข้ามาใกล้ ต้องแสดงโคมไฟสีขาวเพิ่มขึ้นดวงหนึ่ง ๗ ฟิตใต้โคมไฟเรือจลกลวงหัวเรือ โดยมีระยะห่างทางเส้นค้งไม่น้อยกว่า 6 ฟิต และยื่นไปในทิศทางที่เครื่องจับสัตว์น้ำวางออกไปในทางระดับซงฟ้า ไม่น้อยกว่า 10 ฟิต

(ข) เวิร์กกำลังที่กำลังทำการประมงลำโค. ถ้าเครื่องจับสัตว์น้ำไม่เกี่ยวกับหินหรือเครื่องกีดขวางอย่างอื่นใดจนติดแน่น ถ้าเป็นเวลากลางวันต้องเอาคุณสมบัติตามรูปตะกร้าตามที่ระบุไว้ในวรรค (ก) (ง) หรือ (จ) ลงแล้วแสดงสถิติตามที่ระบุในกฎที่ 11 (ค) แทน ถ้าเป็นเวลากลางคืนต้องแสดง โคมไฟดวงเดียวหรือหลายดวงตามที่ระบุไว้ในกฎที่ 11 (ก) หรือ (ข) ถ้าเป็นเวลามืดหมอกหรืออากาศมืดหรือหิมะตกหรือพายุฝนตกหนักหรือในลักษณะอากาศอื่นใดซึ่งจิ้งจอกสัตว์น้ำในทำนองเดียวกัน จะเป็นเวลากลางวันหรือเวลากลางคืนก็ตาม ต้องแสดง เสียงสัญญาณตามที่กำหนดไว้ในกฎที่ 15 (ก) (5) ในเวลาที่สัตว์น้ำสัญแจ่มกระจ่าง ตามีเรืออื่นแล่นเข้ามาใกล้ต้องแสดง เสียงสัญญาณอย่าง ที่กล่าวนี้ ควบเช่นเดียวกัน

หมายเหตุ สถิติในเวลามืดหมอกที่กำหนดไว้สำหรับเรือประมงนั้น ให้ดูในกฎที่ 15 (ก) (5)

กฎที่ 10.

(ก) เวิร์กใด ๆ ที่กำลังเดิน นอกจากเรือเล็กจำพวกเรือแจวพายหรือกรรเชียงของชัก โคมไฟสีขาวดวงหนึ่ง ไว้ที่ท้ายเรือ โดยติดตั้งให้ส่องแสงสว่างอยู่เสมอภายใน 12 ฟุตของ เส้นตวัด (135 องศา) ในลักษณะที่สามารถส่องแสงจากท้ายเรือไปทางหัวเรือทั้งสองข้างลำเรือข้างละ 6 ฟุต (๑๗ 1/2 องศา) และต้องให้แลเห็นได้ไกลในระยะทางอย่างน้อย 2 ไมล์ โคมไฟดวงนี้ติดตั้งให้อยู่ในระดับเดียวกับโคมไฟข้างเรือที่อยู่ข้างมากที่สุดในท้ายที่จะกระทำได้

หมายเหตุ เวิร์กกำลังสูง เรืออื่น หรือกำลังให้เรืออื่นสูง ให้ดูกฎที่ 3 (ข) และกฎที่ 5

(ข) สำหรับเรือขนาดเล็กเมื่อมีอากาศร้ายหรือมีเหตุอันสมควรอย่างอื่นซึ่งกระทำให้ไม่สามารถติดตั้ง ไฟดวงที่กล่าวนี้ได้ ต้องให้หมับไฟฟ้าหรือโคมที่จุดแล้วเตรียมพร้อมที่จะใช้ได้ และเมื่อมีเรืออื่นเข้ามาใกล้ ให้แสดงหมับไฟฟ้าหรือโคมดังกล่าวในระยะเวลากันสมควร เพื่อป้องกัน การ โดนกัน

(ค) เครื่องบินทะเลเมื่อกำลังเดินบนพื้นน้ำต้องมีโคมไฟสีขาวดวงหนึ่ง ไว้ที่หางเครื่องบินโดยติดตั้งให้ส่องแสงอยู่เสมอในวงขอบ 140 องศาของ

วง เข็มทิศในลักษณะที่สามารถส่องแสงจากท้ายเครื่องบินไปทางหัวเครื่องบินทั้งสอง
ข้าง ๆ ละ 70 องศา และดวงไฟแลเห็นได้ในระยะทางไกลอย่างน้อย 2 ไมล์

กฎที่ 11

(ก) เรือดำน้ำที่มีขนาดยาวต่ำกว่า 150 ฟิต เมื่อเวลาทอดสมออยู่
ต้องมีโคมไฟสีขาวดวงหนึ่งแขวนไว้ ในตอนหน้าเรือในที่เด่นแลเห็นได้ง่าย โดย
จัดทำให้ส่องแสงสว่างแจ่มกระจ่างอยู่เสมอ แลเห็นได้รอบทิศในระยะทางไกลอย่าง
น้อย 2 ไมล์

(ข) เรือดำน้ำที่มีขนาดยาวตั้งแต่ 150 ฟิตขึ้นไป เมื่อเวลาทอดสมออยู่
ต้องมีโคมไฟเช่นว่ามาหนึ่งดวงหนึ่งแขวนไว้ในตอนหน้าเรือ สูงจากหัวเรือไม่น้อยกว่า
20 ฟิต และที่ท้ายเรือหรือใกล้ท้ายเรือต้องมีโคมไฟเช่นนี้อีกดวงหนึ่ง ในระดับต่ำกว่า
โคมไฟดวงหน้าเรือไม่น้อยกว่า 15 ฟิต โคมไฟทั้งสองดวงนี้ต้องให้แลเห็นได้รอบ
ทิศในระยะทางไกลอย่างน้อย 3 ไมล์

(ค) ในระหว่างเวลาวางตัวที่ตื้นถึงเวลาวางตัวลึก เรือดำน้ำ
เวลาทอดสมอต้องมีขลุ่ยกลมสี่ค่า 1 ขลุ่ย มีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 2
ฟิต แขวนไว้ในตอนหน้าเรือ ในที่เด่นแลเห็นได้ง่าย

(ง) เรือใด ๆ ซึ่งกำลังทำการทอหรือปล่อยได้นำหรือเครื่องหมายการ
เดินเรือหรือเรือใด ๆ ซึ่งกำลังทำการสำรวจแผนที่ทะเลหรือกำลังกระทำการใด ๆ
ภายใต้พณนำ เมื่อเวลาทอดสมออยู่นอกจากต้องมีโคมไฟหรือขลุ่ยตามที่ใดกำหนดไว้
ในวรรคก่อน ๆ ในกฎนี้แล้ว ต้องแสดงโคมไฟหรือขลุ่ยเช่นอย่างใดที่กำหนดไว้ในกฎที่
4 (ค) ด้วย

(จ) เรือใดที่เกยติดกันในเวลากลางคืนต้องมีโคมไฟดวงหนึ่งหรือหลาย
ดวงตามที่กำหนดไว้ในวรรค (ก) หรือ (ข) แล้วแต่กรณีมีโคมไฟสีแดงอีก 2 ดวง
อย่างใดที่กำหนดไว้ในกฎที่ 4 (ก) ในเวลากลางคืนต้องมีขลุ่ยกลมสี่ค่า 3 ขลุ่ย ซึ่ง
แต่ละขลุ่ยมีเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 2 ฟิต แขวนซ้อนไว้ในเส้นตั้งเดียวกัน
ห่างจากกันไม่น้อยกว่า 6 ฟิต ในที่เด่นแลเห็นได้ง่าย

(ฉ) เครื่องอินทะเลบนพณนำขนาดยาวต่ำกว่า 150 ฟิต เมื่อเวลาทอด
สมออยู่ต้องมีโคมไฟสีขาวดวงหนึ่งแขวนไว้ในที่เด่นแลเห็นได้ง่าย และส่องสว่างเห็น
ได้รอบทิศในระยะทางไกลอย่างน้อย 2 ไมล์

(๕) เครื่องบินทะเลบนพื้นน้ำขนาดยาว 150 ฟิตหรือกว่านั้น เมื่อเวลาทอดสมกอยู่ต้องมีโคมไฟสีขาวทางตอนหน้าดวงหนึ่ง และทางท้ายเครื่องบินอีกดวงหนึ่งไว้ในที่เด่นแลเห็นได้ง่าย ทั้งสองดวงต้องส่องแสงเห็นได้รอบทิศในระยะทางไกลอย่างน้อย 3 ไมล์ และถ้าเครื่องบินทะเลนี้มีระยะความยาวเกินกว่า 150 ฟิตก็ต้องมีโคมไฟสีขาวเพิ่มขึ้นเพื่อแสดงปลายสุดทางกว้างของปีกทั้งสองข้างอีกข้างละหนึ่งดวง และต้องให้ส่องสว่างเห็นได้รอบทิศในระยะทางไกลประมาณ 3 ไมล์เท่าที่สามารถกระทำได้

(๖) เครื่องบินทะเลที่เกยตื้นต้องมีโคมไฟอย่างเร็วทอคนหรืออย่างใดที่กำหนดไว้ในวรรค (ฉ) และ (๗) ก็ต้องมีโคมไฟสีแดง ๒ ดวง ในเส้นกิ่งเดียวห่างจากกันอย่างน้อย 3 ฟิต แขนงไว้ให้แลเห็นได้รอบทิศ

กฎที่ 12

เรือทุกลำหรือเครื่องบินทะเลบนพื้นน้ำทุกเครื่อง ถ้าเป็นการจำเป็นเพื่อเตือนความสังเกตของเรืออื่น นอกจากต้องมีโคมไฟตามที่บังคับไว้แล้วนั้น จะแสดงไฟวิวาบหรือใช้สัญญาณเสียงระเบิดหรือเสียงอย่างอื่นที่มีผลเท่าเทียมกันซึ่งจักไม่ทำให้สับสนผิดเป็นต้นฉบับอื่นใดซึ่งบังคับไว้ในที่อื่นใดในกฎเหล่านี้ เพิ่มขึ้นอีกด้วยก็ได้

กฎที่ 13

(ก) ความอย่างหนึ่งอย่างใดในกฎป้องกันเหตุเรือโคลนกันทั้งข้างนี้ ให้ถือว่าไม่เป็นการขัดขวางกับการใช้กฎพิเศษอย่างหนึ่งอย่างใดที่รัฐบาลแห่งชาติใด ๆ จะได้บัญญัติขึ้นขึ้นเกี่ยวกับโคมไฟประจำที่และโคมไฟสัญญาณที่จัดเพิ่มขึ้นเพื่อใช้ในระหว่างเรือรบหรือเรือที่เดินทางในความควบคุมของเรือรบ หรือระหว่างเครื่องบินบนพื้นน้ำหรือขัดขวางกับการแสดงสัญญาณต่าง ๆ ซึ่งพวกเจ้าของเรือทั้งหลายได้ตกลงกันกำหนดขึ้นไว้โดยได้รับอนุญาตจากรัฐบาลของตนแล้ว และให้จดทะเบียนและจัดพิมพ์ประกาศขึ้นไว้เป็นทางการแล้วด้วย

(ข) เมื่อใดรัฐบาลซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้กฎว่าด้วยการป้องกันเหตุเรือจืดกันนี้ได้พิจารณาเห็นว่า เรือดำน้ำของราชการทหารเรือ ราชการทหารอื่น ๆ หรือเครื่องบินทะเลของทางราชการทหารก็ อันได้สร้างขึ้นขึ้นขึ้นขึ้นพิเศษหรือด้วยความมุ่งหมายพิเศษ และไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขในกฎใดกฎหนึ่งแห่งกฎเหล่านี้ขึ้นเกี่ยว

แก่จำนวนตำแหน่งแห่งที่ ระยะหรือวงขอบทัศนวิสัยของ โคมไฟหรือชุดเครื่องฉายอย่าง
ครบถ้วน เพราะเป็นการขัดข้องกิจการทางการทหารของ เรือหรือเครื่องบินทะเลนั้น ๆ
แล้วไซ้ ก็ให้เรือหรือเครื่องบินทะเลนั้น ๆ จัดทำสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าว แต่เฉพาะตามที่
รัฐบาลผู้เป็นเจ้าของพิจารณาเห็นว่าสมควรเป็นกรณีใดเป็นกรณีใดเพียงที่สุดเท่าที่จะกระทำได้อีก
เหล่านี้

กฎที่ 14.

เรือที่กำลังแล่นโดยไซ้ใบและไซ้เครื่องจักรด้วยในขณะเดียวกัน ถ้าเป็นเวลา
กลางวันต้องแสดงรูปสี่เหลี่ยมดำสีน้ำเงิน ซึ่งมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางที่ฐาน ไม่น้อยกว่า
๒ ฟุต ไว้ในตำแหน่งหน้าของเรือในที่เด่นแลเห็น ใ้ง่าย

กฎที่ 15.

(ก) เรือที่แล่นด้วยเครื่องจักรกลใด ๆ ต้องจัดให้มีหัวค้อย่างที่ไซ้การ ไล้ซึ่ง
ทำให้เกิดเสียงโดยไอน้ำ หรือโดยสิ่งอื่นที่ไซ้แทนไอน้ำ และต้องติดตั้งอย่างที่มีเสียง
ต้องถูกปิดกั้นด้วยเครื่องกลต่างใด ๆ และต้องมีแตรหมอกที่ไซ้การ ไล้ซึ่ง ทำให้เกิด
เสียงโดยเครื่องกลใด และจะต้องมีระฆัง ใบหนึ่งที่มีไซ้การ ไล้ด้วย ถ้าเป็นเรือใบที่มี
ขนาดตั้งแต่ ๒๐ คันขึ้นไป จะต้องมีแตรหมอกและระฆังที่มีลักษณะอย่างที่ว่ามาแล้ว

(ข) เรือต่าง ๆ เมื่อกำลังแล่นต้องให้สัญญาณด้วยหัวค้อยหรือแตรตามที่กำหนด
ไว้ในกฎนี้ ดังต่อไปนี้ คือ

- (1) เรือกลต้องให้สัญญาณด้วยหัวค้อย
- (๒) เรือใบต้องให้สัญญาณด้วยแตรหมอก
- (๓) เรือที่ถูกจูงต้องให้สัญญาณด้วยหัวค้อยหรือแตรหมอก

(ค) ในเวลามืดหมอกหรืออากาศมืดหรือหิมะตกหรือพายุฝนตกหนักหรือในลักษณะ
อากาศอื่นใดซึ่งจำกัดทัศนวิสัยในท่านองเดียวกัน จะเป็นในเวลากลางวันหรือกลางคืน
ก็ให้ให้สัญญาณต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎนี้ ดังต่อไปนี้คือ

- (1) เรือกลซึ่งกำลังแล่น ต้องแสดงหวูดยาว 1 ครั้ง ทุก ๆ ระยะเวลา
ไม่เกิน ๒ นาที

(2) เรือกลกำลังเดิน แต่หยุดอยู่ไม่ได้แล่น ต้องแสดงหวุดยาวสองครั้ง
ระยะระหว่างหวุดประมาณ 1 วินาที ทุก ๆ ระยะเวลาไม่เกิน 2 นาที

(3) เรือใบกำลังเดิน เมื่อแล่นก้าวไต่รับลมทางกราบขวาต้องแสดงหวุด
1 ครั้ง เมื่อแล่นก้าวไต่รับลมทางกราบซ้ายต้องแสดงหวุด 2 ครั้งติดต่อกัน และเมื่อ
แล่นตรงตามลมต้องแสดงหวุด 3 ครั้ง ติดต่อกัน ทั้งนี้ โดยนับกำหนดทุก ๆ ระยะเวลา
ไม่เกิน 1 นาที

(4) เรือใด ๆ ที่ทอดสมออยู่ ต้องรับระฆังขึ้นนานประมาณ 5 นาที
ทุก ๆ ระยะเวลาไม่เกิน 1 นาที ถ้าเป็นเรือยาวกว่า 350 ฟุต ให้รับระฆังใน
ตอนหัวเรือ ก็ต้องเพิ่มเสียงฆ้องหรือเครื่องเกิดเสียงอย่างอื่น ซึ่งมีลักษณะและทำนอง
เสียงอื่นไม่อาจเพี้ยนให้เข้าใจผิดเป็นเสียงระฆังได้ ตอนท้ายเรือก็ควาย โดยมีระยะ
เสียงดังประมาณ 6 วินาที ทุก ๆ ระยะเวลาไม่เกิน 1 นาที เรือทุกลำที่ทอดสมออยู่
ถ้าเชือประโยชน์ตามทุระบูในกฎที่ 12 แล้ว จะเพิ่มแสดงหวุดสามหวุดติดต่อกัน คือ หวุด
สั้นหนึ่ง หวุดยาวหนึ่ง หวุดสั้นอีกหนึ่งก็ได้ เพื่อบอกความสังเกตให้เรือ
อื่นที่กำลังแล่นไกลเข้ามา ไต่ทราบถึงค่าบด ๆ เรือนั้นทอดสมออยู่และให้ทราบว่าอาจ
เกิดการโคลนกันได้

(5) เรือใด ๆ ที่กำลังวิ่งเรืออื่น หรือกำลังทำการทอดหรือกู้สายไต้หน้า
หรือเครื่องหมายการเดินเรืออย่างใด ๆ ก็ดี และเรือที่กำลังเดินแต่ไม่สามารถหลีกเลี่ยง
เรืออื่น ซึ่งกำลังแล่นเข้ามาใกล้ เพราะบังนัยท้ายไม่ได้หรือไม่สามารถเปลี่ยนทิศทาง
ตามทุระบูไว้โดยกฎเหล่านี้ก็ดี ไม่ควรแสดงสัญญาณตามที่กำหนดไว้ใน (1) (2) และ (3)
แห่งข้อ (๓) นี้ แต่ต้องแสดงหวุด 3 หวุดติดต่อกัน คือ หวุดยาวหนึ่ง หวุดสั้นอีก
2 หวุดติดต่อกันไป ไม่กำหนดทุกระยะไม่เกินกว่า 1 นาที

(6) เรือใด ๆ ที่พุ่ง ไปกับเรือสูง ถ้ามีคนประจำอยู่ในเรือต้องแสดง
หวุด 4 หวุดติดต่อกันคือ หวุดยาวหนึ่ง หวุดสั้นอีก 3 หวุดติดต่อกันไปทุก ๆ
ระยะเวลาไม่เกิน 1 นาที และถ้าสามารถกระทำได้ให้แสดงสัญญาณในทันที ที่สัญญาณ
ของเรือสูงสิ้นสุดลง ถ้ามีเรือพุ่งมากถ่าลำหนึ่งก็ให้เป็นหน้าที่ของเรือพุ่งลำสุดท้าย
แสดงสัญญาณนี้

(7) เรือใดที่เกยตื้น ต้องให้สัญญาณตามที่กำหนดไว้ใน (4) ของข้อ
(๓) นี้ ก็ต้องเพิ่มเสียงระฆังชัดแจนต่างหากอีก 3 ที ในทันทีก่อนหน้าและภายหลัง
หลังเสียงสัญญาณดังกล่าวแล้วละครั้ง

(๘) เรือที่มีขนาดต่ำกว่า ๒๐ ตัน เรือกรรเชียงและแจวพายหรือ เครื่องปั้นตะเอนบนพื้นน้ำใด ๆ ไม่ตองให้สัญญาณตามทักกล่าวแล้งก็ได้ แต่จำมีได้ให้ สัญญาณเช่นนี้ตองแสดง เสียงสัญญาณอย่างหนึ่ง อยางใดที่ใช่ก็ได้ โดยมีกำหนดทุก ๆ ระยะเวลาไม่เกิน ๑ นาที

(๙) เรือขนาด ๒๐ ตัน หรือเกินกว่าขึ้นไป เมื่อกำลังทำการจับปลาตอง แสดงหูกหรือรั้งหนึ่งแล้งรั้งตองติดตอกันไป โดยมีกำหนด ทุก ๆ ระยะเวลาไม่เกิน ๑ นาที หรือจะแสดงด้วยเสียงหูกหรือรั้งเดียว แต่ให้เสียงสูงค่าสลับกันหลาย ๆ รั้งแทนเสียง สัญญาณดังกล่าวแล้ง โดยมีกำหนดระยะเวลาของเสียงเช่นเดียวกันก็ได้

ความเร็วไฟพอสถานประมาณ ในเวลามืดหมอกและอื่น ๆ

กฎที่ ๑๖.

(ก) เรือทุก ๆ ลำหรือเครื่องปั้นตะเอนทุก ๆ เครื่องที่กำลังแล่นบนพื้นน้ำใน เวลามืดหมอก, อากาศมืด, ทัศนะตก, พายุฝนตกหนัก, หรือ ในลักษณะอากาศอื่นใดตอง จังกักทัศนวิสัยในทำนองเดียวกันนี้ ตองแล่นด้วยความเร็วพอสถานประมาณ และให้ ความระมัดระวัง ให้สมควรแก่เหตุการณ์และลักษณะอากาศนั้น ๆ

(ข) เรือกลลำใดใดย่นสัญญาณสำหรับเวลามืดหมอกของเรือลำหนึ่งลำใดปรากฏ มาจากข้างหน้าเรือ แต่ไม่รู้สึกว่าเรือลำนั้นอยู่ตรงไหนแน่ ถ้าหากสามารถทำได้ตามควร แก่กรณีตองหยุดเครื่องจักร ไวกอน แล้งจึงค่อยแล่นต่อไปโดยอยาง ระมัด ระวัง จนกว่าจะ พบความน่ากล้วอันตรายที่จะเกิดเหตุเรือโคลนกันแล้ง

ส่วน ค.

การจลหายและการเดินเรือ

ความเบี่ยงคน

๑. ในการปฏิบัติกรและตีความหมายในกฎตกไปนี้ พึงเข้าใจว่า การปฏิบัติใด ๆ จะตองกระทำด้วยความแนบนอนใจ, ภายในกำหนดและเวลาอันสมควร และด้วยความ ซ้ำซง ในวิธการเรือเป็นอยางดีด้วย

๒. ในกรณีปกติที่สามารถกระทำได้ วิธีที่จะทราบว่าเป็นหรืออยู่ในฐานะที่หนักกว่าจะเกิดการ โคนกันหรือโน้นนั้น จะสังเกต ได้จากการตรวจมุมโค้งของ เรือที่กำลังแล่น เข้ามายังชายฝั่งทิศของเรือ ถ้ามุมโค้ง ไม่เปลี่ยนแปลงจนพอรู้สึกได้ ไซ้พียงเข้าใจว่ากัน ตราয়เนื่องจากเรือ โคนกันอยู่ในฐานะที่จะถูกตีขึ้นได้

๓. ชาวเรือพึงระลึกไว้ว่า เครื่องบินทะเลในขณะที่ร่อนลงเข้าที่ทอดจอด หรือใน ขณะร่อนขึ้น หรือในขณะที่ทำการ เคลื่อนที่อย่างใด ๆ ในเมื่อมีลักษณะอากาศไม่ดี ย่อม ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงทิศทางหรือท่าที่จากความมุ่งหมายเดิมในพื้นที่ที่ตนโคได้

กฎที่ 17.

เมื่อเรือใบสองลำแล่นตรงจะเข้าใกล้ส่วนกันเป็นที่หนักกว่าจะเกิดการ โคนกัน ก็ให้เรือลำหนึ่งหลีกเลี่ยงให้แก่เรืออีกลำหนึ่งดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

- (ก) เรือลำใดซึ่งแล่นไปตามลม จะต้องหลีกเลี่ยงแก่เรือลำอื่นซึ่งกำลังแล่น ก้าวอยู่
- (ข) เรือลำใดแล่นก้าวโดยได้รับลมทางกราบซ้าย จะต้องหลีกเลี่ยงแก่เรือ ลำอื่นซึ่งแล่นก้าวโดยได้รับลมทางกราบขวา
- (ค) เมื่อเรือทั้งสองลำแล่นตามลม มีลมพัดมาผิดข้างกัน เรือที่ได้รับลมทาง กราบซ้ายจะต้องหลีกเลี่ยงแก่เรือที่ได้รับลมทาง กราบขวา
- (ง) เมื่อเรือทั้งสองลำแล่นตามลม มีลมพัดมาถูกข้างเดียวกัน เรือที่อยู่ ข้างคนลมจะต้องหลีกเลี่ยงแก่เรือที่อยู่ข้างปลายลม
- (จ) เรือลำใดที่มีลมพัดส่งท้าย จะต้องหลีกเลี่ยงแก่เรือลำอื่น

กฎที่ 18.

(ก) เมื่อเรือกลสองลำแล่นตรงหรือเกือบตรงจะสวนเข้าหากัน ในลักษณะ ที่หนักกว่าจะเกิดการ โคนกัน ก็ให้เรือทั้งสองลำนั้นเปลี่ยนทาง เดินชดิก ไปทางขวามือของตน ทั้งคู่ เพื่อว่าเรือสองลำจะโคจรหักผ่านทางกราบซ้ายของกันและกัน กฎนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะ

ในกรณีที่เรือสองลำแล่นตรงหรือเกือบจะตรงสวนเข้าหากันในลักษณะที่น้ำกล้ำจะเกิดการ
 โชนกันขึ้นเท่านั้น แต่ไม่ใช่ใบบังคับแก่เรือสองลำซึ่งดำยั้งผิงแล่นตามทางเดิมของตนแล้ว
 จะผานห่างกันโดยไม่มีอันควาย กล่าวคือให้ใช้กฎบังคับเฉพาะในกรณีที่เรือทั้งสองลำหัน
 หัวเรือของแต่ละลำแล่นตรงกันหรือเกือบตรงเข้าหากัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ในกรณี
 ซึ่งดำเป็นเวลากลางวัน เรือทั้งสองลำนั้นจะแลเห็นเสาเรือของอีกลำหนึ่งตรงหรือเกือบ
 ตรงในเส้นเดียวกันกับเสาของเรือตน ถ้าเป็นเวลากลางคืนจะแลเห็นโคมไฟข้างเรือ
 ของอีกลำหนึ่งทั้งสองดวงในขณะเดียวกัน กฎข้อนี้ไม่ให้ใบบังคับในกรณีที่ดำเป็นเวลา
 กลางวันเรือลำหนึ่งเห็นเรืออีกลำหนึ่งตรงหน้าเรือและกำลังแล่นตัดข้ามทางเรือของตน
 หรือดำเป็นเวลากลางคืน ในกรณีที่โคมไฟสีแดงของเรือลำหนึ่งตรงกันกับโคมไฟสีแดง
 ของเรืออีกลำหนึ่ง หรือในเมื่อโคมไฟสีเขียวของเรือลำหนึ่งตรงกันกับโคมไฟสีเขียวของ
 เรืออีกลำหนึ่ง หรือในขณะเมื่อแลเห็นโคมไฟสีแดงโดยไม่แลเห็นโคมไฟสีเขียว หรือ
 แลเห็นโคมไฟสีเขียวโดยไม่แลเห็นโคมไฟสีแดงในทางตรงหน้าเรือ หรือในขณะเมื่อแล
 เห็นโคมไฟสีเขียวและโคมไฟสีแดงในทิศทางใด ๆ ซึ่งไม่ใช่ในทิศทางข้างหน้าเรือของตน

(ข) เพื่อความมุ่งหมายในกฎนี้ และในกฎที่ 19 จนถึง 20 เว้นไว้แต่กฎ
 ที่ 20 (ข) ให้ถือว่า เครื่องบินทะเลบนพื้นน้ำ เป็นเรือลำหนึ่งและดำในที่ใดมีกล่าวถึงเรือ
 กกลก็ให้ถือว่า เครื่องบินทะเลบนพื้นน้ำ เป็นเรือกลด้วยโดยอนุโลม

กฎที่ 19.

เมื่อเรือกลสองลำแล่นตัดทางซึ่งกันและกันซึ่งน้ำกล้ำจะเกิดเหตุโชนกัน เรือ
 ลำหนึ่งซึ่งมีเรือลำอื่นอยู่ทางขวามือของตน จะต้องหลีกทางให้เรืออื่นไป

กฎที่ 20.

(ก) เมื่อเรือกลลำหนึ่งและเรือใบลำหนึ่งแล่นไปในทิศทางที่น้ำกล้ำจะเกิด
 เหตุโชนกัน ก็ให้เรือกลหลีกทางให้เรือใบ เว้นไว้แต่ในกรณีที่บัญญัติไว้ในกฎที่ 24 และ

(ข) เครื่องบินทะเลบนพื้นน้ำ ตามปกติต้องหลีกเลี่ยงให้ห่างจากเรืออย่าง
ก้นตั้งหมัด และต้องไม่กีดขวางทางเดินเรือของเรือเหล่านั้น ในกรณีที่ประสบเหตุการณ
น้ำหนักจะเกิดเหตุโศกกัน ก็ได้ เครื่องบินทะเลปฏิบัติตามกฎเหล่านี้ด้วย

กฎที่ 21.

ถ้าเรือลำหนึ่งจะต้องหลีกเลี่ยงเรืออีกลำหนึ่งตามกฎข้อใดข้อหนึ่งเหล่านี้
แล้วก็ได้เรืออีกลำหนึ่งนั้นคงแล่นไปในทิศทางเดิม และความเร็วเท่าเดิมได้ แต่โดยเหตุ
หนึ่งเหตุใดก็ตาม เรือลำที่ไม่มีหน้าที่หลีกเลี่ยงเห็นว่าใครคนเขาไปไกลเกินไปมาก ซึ่งโดยการ
ปฏิบัติของเรือลำที่มีหน้าที่หลีกเลี่ยงฝ่ายเดียวไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงการโศกกันได้ ก็ได้เรือ
ลำที่ไม่มีหน้าที่หลีกเลี่ยงปฏิบัติกร โดยอย่างที่สุดที่จะป้องกันให้เกิดเหตุโศกกันได้ (ดู
กฎที่ 27 และ 28)

กฎที่ 22.

เรือทุกลำเมื่อต้องหลีกเลี่ยงเรือลำอื่นตามที่บังคับไว้โดยกฎเหล่านี้ ถ้าเรือ
สามารถกระทำได้ ก็ข้ามแดนตัดข้ามหน้าเรือลำอื่น

กฎที่ 23.

เรือทุกลำทุกอันเมื่อต้องหลีกเลี่ยงเรือลำอื่นตามที่บังคับไว้โดยกฎเหล่านี้ ใน
เนื้กั้นเข้าใกล้เรือนั้น ๆ ถ้าเป็นการจำเป็นก็ได้ลดความเร็วลง หรือหยุดหรือถอย
หรือได้เครื่องจักรถอยหลัง

กฎที่ 24.

(ก) ถึงแม้ว่าจะมีขีดห้ามใดอยู่แล้วในกฎเหล่านี้ก็ดี เรือทุกลำที่แล่นได้
ความเร็วลำอื่นมา จะต้องหลีกเลี่ยงพ้นทางของเรือที่ตนไล่ตามมานั้น

(ข) เรือทุกลำที่แล่นได้ความเร็วลำอื่นใกล้เข้ามาจากทิศทางใด ๆ ซึ่งเลย
เส้นฉากข้างเรือของเรือที่ตนไล่ตามไปทางท้ายเรือเกินกว่า 2 ปลายล์ (๘๒ 1/2 องศา)

กล่าวคือ ถ้าเป็นเวลากลางคืนจะไม่สามารถเห็นโคมไฟข้างเรือของเรือลำที่คนกำลัง
ไล่ตามใกล้เข้ามาในโคมไฟกลางคืนดวงหนึ่ง ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว ให้ถือว่าเรือลำนั้นเป็น
เรือที่กำลังไล่ตามเรือลำอื่น และความหมายมุ่งหมายแห่งกฎเหล่านี้ ไม่ให้ถือว่าการ เบียด
แนบแล้งระหว่างเรือทั้งสองลำใกล้ลำใดก็ตามนั้น จะเป็นเหตุที่ทำให้เรือที่กำลังไล่ตาม
เรืออื่นนั้นกลายเป็นเรือที่แล่นลัดทางเรือลำอื่น หรือจะเป็นเหตุให้เรือลำนั้นพ้นจาก
หน้าที่ที่จะต้องหลีกเลี่ยงให้ต่างจากเรือลำที่ถูกตามมาจนกว่าเรือที่ไล่ตามมาได้แล่นผ่าน
พ้นเรือที่ถูกตามไปเสียแล้ว

(๓) ถ้าเรือลำที่กำลังแล่นไล่ตามเรืออื่นไม่สามารถจะรู้ได้ว่าคนกำลัง
แล่นอยู่ในภาคน้ำหรือภาคน้ำหลังของแนวนอนสิ่งใดก็ตามจากเรืออีกลำหนึ่ง ก็ให้ถือว่า
คนเป็นเรือที่กำลังแล่นไล่ตามเรืออื่นและต้องเป็นฝ่ายหลีกเลี่ยงให้พ้นไปเสมอ

กฎที่ ๒๕.

(ก) เรือทุกลำในขณะที่กำลังแล่นไปตามทางในช่องแคบ เมื่อเห็นว่าจะ
ไม่มีถิ่นที่เรืออื่นใดและหาไปไม่ได้ ก็ต้องแล่นไปข้างช่องทางซึ่งอยู่ข้างขวาของเรือนั้น

(ข) เรือกลลำใดเมื่อแล่นไปใกล้จะได้ยวหุ้มหรือหัวแหลมซึ่งไม่อาจแลเห็น
เรือกลลำอื่น ซึ่งกำลังแล่นจะสวนกับใกล้เข้ามาจากอีกทางหนึ่ง เมื่อได้เข้าไปในเขตหุ้ม
แล้ว ก็ให้เรือกลลำนั้นเป่าหวีดสัญญาณขูดยาวหรือหนึ่งและเรือกลใด ๆ ที่กำลังเข้ามา
ใกล้ในเขตหุ้มซึ่งหาจะได้ยินเสียงสัญญาณนั้น ก็คงคอยคายนวคสัญญาณยกยอกัน และ
แม้ว่าจะได้ยินเสียงสัญญาณของเรือที่กำลังเข้ามาใกล้หรือหัวแหลมจากอีกทางหนึ่งหรือ
ไม่ก็ตาม ต้องให้เคลื่อนถอยหรือหัวแหลมนั้นควายหาจนระบับตรงอย่างระบับเสมอ

กฎที่ ๒๖.

เรือทุกลำที่มีไฟทำการประมง เมื่อกำลังแล่นต้องหลีกเลี่ยงให้แก่เรือลำอื่น
ซึ่งกำลังทำการประมงด้วยอวนหรือเบ็ดหรือเบ็ดลาก แต่ตามความในกฎนี้ใช้ว่าจะ
ยอมให้เรือลำใดที่กำลังทำการประมงมีสิทธิกีดขวางทางแล่นเรือซึ่งเรือกีดกันนั้นออก
จากเรือประมงได้ใช้อยู่เสมอ

กฎที่ ๒๗.

ในการปฏิบัติและตีความตามกฎป้องกันเหตุเรือโค่นกันเหล่านี้ ให้ถือว่า อันตรายใดการเดินเรือและในเขตหรือโค่นกันทุกประการ กับเหตุการพิเศษใด ๆ ตลอดจน การกำหนดข้อสงวนสำหรับพาหนะชนิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะต้องพิจารณา ให้รอบคอบ ซึ่งถ้าหากว่าเป็นการจำเป็นเพื่อจะหลีกเลี่ยง ให้พ้นจากอันตรายโดยกระทันหันแล้ว จะปฏิบัติผิดไปจากกฎตามที่กล่าวมาแล้วข้างที่ย่อมกระทำได้

ส่วน ง.

เบ็ดเตล็ด

กฎที่ ๒๘

(ก) เมื่อเรือต่าง ๆ ได้เข้ามาอยู่ในระยะที่แลเห็นซึ่งอันและกัน สำหรับเรือ กลที่กล่าวถึงในทิศทางใด ๆ ก็ตามที่มีทัศนวิสัยหรือรูปไว้โดยกฎเหล่านี้ ต้องแสดงทิศทางนั้น ๆ โดยให้สัญญาณหรือคำสั่งต่อไปนี้

หูดสั้น ๑ ครั้ง หมายความว่า "จะไปทางขวา"

หูดสั้น ๒ ครั้ง หมายความว่า "จะไปทางซ้าย"

หูดสั้น ๓ ครั้ง หมายความว่า "จะไข้เครื่องจักรถอยหลัง"

(ข) เมื่อเรือกลลำใดซึ่งตามกฎข้อบังคับนี้หันหน้าไปความทิศทางและ ความเร็วเท่าเดิมได้แลเห็นเรืออีกลำหนึ่งและไม่แน่ใจว่าเรือลำนั้นจะปฏิบัติ การเป็นการ เพียงพอในอันที่จะหลีกเลี่ยงจากการโค่นกันใดหรือไม่ ก็ให้แสดงความสงสัยได้ โดยไข้หูดสั้น ๆ อย่างน้อย ๕ ครั้ง แต่เมื่อได้ใช้สัญญาณนั้น ๆ แล้ว มีไข้เป็นการพ้นจากการที่จะต้อง ปฏิบัติตามกฎที่ ๒๗ และ ๒๘ หรือกฎใด ๆ อื่น หรือพ้นจากหน้าที่ที่จะต้อง ไข้เสียงสัญญาณ แสดงทิศทางหรืออาการใด ๆ ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎเหล่านี้ ให้เป็นการถูกต้องตามที่ได้ ทางไว้ในกฎนี้ด้วย

(ค) ความอย่างหนึ่งอย่างใดในกฎเหล่านี้ ให้ถือว่าไม่เป็นเครื่องชักชวน กับการใช้กฎพิเศษอย่างหนึ่งอย่างใดที่รัฐบาลประเทศใด ๆ จะได้บัญญัติขึ้น เกี่ยวแก่การใช้ ทัศนวิสัยที่แท้จริงเพิ่มขึ้นเพื่อไข้ ในระหว่าง เรือรบหรือ เรือที่เดินทางในความควบคุมของเรือ

กฎที่ 29.

ความอย่างหนึ่งอย่างใดในกฎเหล่านี้ ให้ถือว่าไม่เป็นเครื่องปลุกปล้ำของ
ความผิดแต่เรือลำหนึ่งลำใดหรือแก่เจ้าของเรือ, นายเรือ, หรือลูกเรือคนหนึ่งคนใดเหล่า
นั้นจากผลที่เกิดขึ้นโดยที่ใดละเลยในการ ไซ โคม ไฟหรือแสง เสียงสัญญาณ หรือในข้อ
ละเอียดที่มีใจจัดตั้งยามระวัง เหตุโดยสมควรแก่การณ หรือในข้อละเอียดในการระมัด
ระวัง อย่างหนึ่งอย่างใดอันสมควรแก่เรือที่วิสัยชาวเรือ หรือแก่เหตุพิเศษใด ๆ ความควร
แก่กรณี

ขตสงวนในการออกข้อบังคับเกี่ยวกับการเดินเรือในท้องต้นล่าง ๆ

กฎที่ 30.

ความอย่างหนึ่งอย่างใดในกฎเหล่านี้ ให้ถือว่าไม่เป็นเครื่องชักชวนแก่การ
ใช้ข้อบังคับพิเศษ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องที่ใด ๆ ได้ตั้งขึ้นไว้อันเกี่ยวด้วยการเดินเรือในท่า
ในแม่น้ำ, ในทะเลสาบ, หรือในน้ำภายใน ตลอดจนขตสงวนเฉพาะสำหรับเครื่องบัน
ทะเลควย

สัญญาณเวลาอันเจน

กฎที่ 31.

เมื่อเรือลำใดหรือเครื่องบันทะเลใด ๆ บนพื้นน้ำอยู่ในฐานะอันเจน ต้องควร
ให้เรืออื่นหรือคนบนฝั่งมาช่วย ก็ให้ใช้เครื่องสัญญาณหรือแสง วาดารัง ก้าวลัดไปนี้ ได้ย
จะใช้พร้อมกันหรือต่างหากกันก็ได้ คือ

- (ก) ให้ยิงปืนหรือสัญญาณลึกระเบิดประมาณครึ่งละนาทีหนึ่ง
- (ข) ให้แสงเสียงติดต่อกันด้วยเครื่องสัญญาณอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งใช้ใน

เวลาหมอก

- (ค) ให้ยิงจรวดหรือลูกแคท หรือพลุสีแดงในระยะเวลาคี่ ๆ กัน
- (ง) ให้ส่งสัญญาณทางวิทยุโทรเลขหรือโดยวิธีให้สัญญาณอย่างอื่นใดก็ได้

ประกบด้วยหมู่ประมาตดังนี้ ... .. ตามแบบประมาตความที่สัญญาณบอรส

(จ) ให้ส่งสัญญาณทางวิทยุโทรศัพท์ประเภทขยายประมาณ เป็นคำพูดว่า

" MAYDAY "

(ฉ) ให้แสดงสัญญาณตามประวัตินสัญญาณสากลสำหรับการเข้าที่กับจน

กัณษร " N.C. "

(ช) ให้ใช้ธงสีเหลืองหนึ่ง บัญญัติกลนหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดคล้ายถูกกลนซึ่งคน
อยู่เหนือหรือใต้วงน้ำ

(ซ) ให้มีเปลวไฟบนเรือ เป็นอันว่าให้ติดไฟเผาถึงน้ำมันดินหรือถึงน้ำมัน
อย่างหนึ่งใดและอื่น ๆ

(ฅ) ให้ปลดยรมจรวดแสง ไฟสว่างสีแดง

นอกจากเพื่อแสดงให้ทราบว่าเรือลำใดหรือเครื่องบินทะเลลำใดตกอยู่ใน
ฐานะอับจนแล้ว ห้ามใช้สัญญาณต่าง ๆ ความถี่กลวไวข้างบน หรือสัญญาณอย่างหนึ่งอย่างใด
ซึ่งสามารถทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นสัญญาณดังกล่าวข้างบนเป็นอันขาด

หมายเหตุ เรือต่าง ๆ ที่อยู่ในฐานะอับจนนั้น อาจจะส่งสัญญาณสำหรับ
เกิดแรงคั้นเพื่อเปิดเครื่องแปลงเสียงเตือนของเรือลำอื่น เพื่อให้ตั้งใจฟังเสียงสัญญาณ
ของเรืออับจนหรือเพื่อฟังข่าวก็ได้ ใช้สัญญาณทางวิทยุตามที่ได้บัญญัติไว้คือ ประเภทขยาย
ชนิดยาว 18 ซีก ส่งรวมเฉลี่ยภายใน 1 นาที (ระยะยาวต่อ 1 ซีก 4 วินาที และ
เว้นจังหวะระหว่างซีกที่ติดต่อกันจังหวะละ 1 วินาที)

กฎที่ 32.

คำสั่งทางเรือสำหรับใช้บนเรือดำน้ำ ให้ถือตามความหมายดังต่อไปนี้ คือ
ซางเรือขาว หรือหัวเรือขาว ให้หมายความว่า " ให้หัวตัวหางเสด็จไปทางขวาขาว"
หางเรือขาวหรือหัวเรือขาว ให้หมายความว่า " ให้หัวตัวหางเสด็จไปทางกราบซ้าย "

ANNEX II

THE INTERNATIONAL REGULATIONS FOR PREVENTING
COLLISIONS AT SEA, 1948: EXPLANATORY MEMORANDUM.

Introduction.

The following notes are intended to draw attention to and explain the reasons for the principal changes in the International Regulations for Preventing Collisions at Sea which were agreed upon by the delegates of the Governments represented at the International Conference on Safety of Life at Sea held in London in 1948, and which that Conference recommended should be circulated to the other countries concerned for their acceptance. In these notes reference is not made to all the alterations agreed upon by the Conference, for many of them are mere changes of wording, intended to make the regulations clearer. Reference is, however, made to the alterations which are of a substantial character.

General.

The following modifications are of general application throughout the regulations:-

(i) The revised regulations will be applicable to seaplanes on the water; which, subject to the special provisions applicable to them only, are to be regarded in all other respects as subject to the rules and procedures applicable to vessels (see Rules 1, 2, 3, 4, 5, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 18, 29, 30, and 31).

(ii) Some re-arrangement of the substance of the regulations has been made. For example, all

definitions....

definitions have been brought into Rule 1. The numbering of the regulations has not, however, been changed (i.e. Rule 9 is still the fishing vessel article, Rule 16 still refers to speed of vessels in fog, etc., and so forth).

- (iii) Reference is made to "Rules" instead of "Articles" throughout.
- (iv) In order to accord with present-day practice references to degrees have been added wherever the Rules refer to points of the compass.

Rule 1.

1. As indicated above, the revised rules will apply to seaplanes on the water. Accordingly in this rule reference to seaplanes will be found in paragraph(a), where provision is also made for seaplanes of special construction which are not able to comply fully with the prescriptions in regard to the carriage of lights and shapes. References to seaplanes will also be found in paragraph(c)(i), (ii), (v), (viii).

2. Rule 1(b) is an expansion of part of the former Article 1 and has been extended in its scope to include the prohibition of the carriage of any lights which might impair the visibility or distinctive character of the prescribed lights, or would interfere with the keeping of a proper look-out.

3. A new definition of "vessel" has been added and the phrase "steam vessel" has been replaced here and throughout the Rules by "power-driven vessel".

4. A definition of "height above the hull" has been added (see Rules 2, 3, and 11).

5. To avoid unnecessary repetition throughout the Rules "whistle" has been defined as meaning "whistle or siren", and "tons" as meaning "gross tons".

Rule 2.

The former Article 2 has been re-drafted so as to make the second masthead light mandatory for all vessels of 150 ft. or more in length, Vessels of less than 150 ft. are required to carry a second masthead light but may do so. Rule 2 (a)(iii) makes more precise the positioning of the two masthead lights inasmuch as it specifies that they shall be placed in a line with and over the keel. The height of one light above the other (15 ft.) remains the same, but the horizontal distance between the lights will have to be at least three times the vertical distance. In all circumstances the light or lights will have to be so placed as to be clear of and above all other lights and superstructures. The provision in regard to seaplane lights (Rule 2(b)) should be noted.

Rule 3.

This Rule is unchanged except that the towing vessel will have also to show either the stern light specified in Rule 10 or in lieu of that light a small white light abaft the funnel or aftermast for the tow to steer by; such a light, however, must not be visible forward of the beam. The carriage of the second masthead light prescribed in Rule 2(a)(ii) will be optional.

The application of the Rule to seaplanes (Rule 3(c)) should be noted.

Rule 4.

No important changes have been introduced into this Rule, but the provisions of Rule 4(c) should be noted, where the exhibition of working lights and signals for ~~vessels~~ engaged in certain types of surface or underwater work will under the revised Regulations be extended to cover, in addition to the submarine cable of the old Article 4, "Navigation marks and surveying and underwater operations". The application of the Rule to seaplanes (Rule 4 (b)) should be noted.

Rule 5.

Sailing vessels under way and any vessel or seaplane being towed will be required to carry stern lights as specified in Rule 10; a proviso will allow vessels towed, except the last vessel of the tow, to carry in lieu of a stern light a small white light as specified in Rule 3 (b). The second part of the new Rule makes special provision for the lighting of vessels being pushed ahead.

Rule 6.

The only change in this Rule is one of drafting; the opening words have been altered so as to bring them into conformity with the corresponding provisions in Rule 10(b).

Rule 7.

The range of visibility of the masthead light on power-driven vessels of less than 40 tons will be increased from two to three miles. Vessels of less than 20 tons under oars or sails will have to carry where it can best be seen a lantern showing a green light on one side and a red light on the other, and the intention of the provision is that this lantern should, where possible, be fixed.

Rule 8.....

Rule 8.

The range of visibility of the masthead light of sailing pilot vessels is prescribed as three miles, and that of the red light for power-driven pilot vessels will be increased from two to three miles. The interval between the exhibition of flare-up lights will be reduced from 18 minutes to 10 minutes, and in the case of power-driven pilot vessels a bright intermittent all round white light may be used in place of a flare. Anchor lights will have to be exhibited by all pilot vessels when at anchor.

Rule 9.

The former Article 9 has been considerably condensed and certain of its provisions have been altered. The following changes should be noted:-

- (1) The range of lights for fishing vessels, except where otherwise stated, will be two miles. For fishing vessels at anchor the range of lights is to be increased from one to two miles for vessels under 150 ft. in length and from one to three miles for vessels of 150 ft. in length and upwards.
- (2) Vessels engaged in line fishing or fishing with drift nets are provided for in two classes, i. e.
  - (i) Vessels engaged in line fishing or drift net fishing whose nets or lines extend less than 500 ft. into the seaway will have to show one all round white light on the approach of another vessel a second white light in the direction of fishing gear, by day a basket will be exhibited.

(ii).....

- (11) Vessels engaged in line fishing or drift net fishing whose lines or nets extend for more than 500 ft. into the scaway will have to exhibit three white light in a vertical triangle; by day they will exhibit a basket in the forepart of the vessel, and in addition a black conical shape apex upwards where it can best be seen.
- (3) Both classes of vessel, when at anchor in daytime trawlers to exhibit a stern light, the provisions in regard to lights and shapes for trawlers remain unaltered, A special provision has been introduced to cover the case of fishing vessels which become fast by their gear to a rock or other obstructions. If a vessel when fishing becomes fast by her gear to a rock or wther obstruction she will in daytime have to haul down the basket required by sections (c), (d), ro (e) of this Rule and show the signal specified in Ruled 11(c), By night she will show the light or lights specified in Rule 11 (a) or (b). In fog, mist, falling snow, heavy rainstorms or any other condition similarly restriction vesibility, whether by day or by night, she will sound the signal prescribed by Rule 15 (c)(v), which signal will also be used on the near approach of another vessel, in goof visibility.
- (5) Fog signals for sishing vessels are to be transferred to Rule 15.

Rule.....

Rule 10.

The new Rule will make mandatory the showing of a stern light for vessels and seaplanes, and its range of visibility will have to be increased from one to two miles.

Rule 11.

The ranges of visibility of lights and shapes at anchor are to be increased (a) for vessels under 150 ft. from one to two miles (b) for vessels of 150 ft. and upwards from one to three miles. The provision prescribing a daytime anchor signal (Rule 11 (c)) should be noted. Provision is made for the carriage of "not under command" lights or shapes for vessels engaged in laying or picking up a submarine cable or navigation mark or a vessel engaged in surveying or underwater operations when at anchor (Rule 11(b)), and for vessels aground (Rule 11(e)), in addition to the lights and shapes prescribed in Rule 11 itself. The application of the Rule to seaplanes (Rule 11(f), (g) and (h)) should be noted.

Rule 12.

The substance of this Rule remains unaltered, but its scope is extended to cover seaplanes on the water; the reference to "any signal authorised elsewhere under these Rules" is inserted in order to preclude a vessel or seaplane wishing to attract attention to herself from giving in such circumstances the special signal now introduced into Rule 28 (see Rule 28 (b)).

Rule 13.

Rule 13.

Rule 13 (b) will give to Governments certain discretionary powers in regard to the number, position, range or arc of visibility of lights or shapes in so far as naval or military vessels or waterborne seaplanes of special construction or purpose are concerned.

Rule 14.

The original Article 14 will become obsolete, and its place will be taken by a new Rule designed to meet the need for a signal denoting that a vessel under sail when also under power must, under the provisions of Rule 1 (c) (iv), obey the Rules for a power-driven vessel.

Rule 15.

Attention is drawn to the following points :-

1. The paragraphs in this Rule have been re-arranged in a more logical order; the definition of "prolonged blast" has been transferred to Rule 1. Vessels towed will be permitted to give the signals prescribed by this Rule on the whistle or fog horn. Here and elsewhere in the Rules (see Rules 9 (h) and 16 (a)) the description of conditions of restricted visibility has been expanded (see Rule 15 (c)).

2. A new provision will authorise vessels when at anchor in fog to give, in addition to the usual bell signals, a sound signal of three blasts, - one short, one prolonged, one short - so as to give an approaching vessel more definite warning of position and indicate the possibility of collision. This is to be regarded

as a special instance of the application of the provisions of Rule 12.

3. For vessels engaged in laying or picking up a submarine cable or navigation mark or vessels under way which are unable to get out of the way of an approaching vessel through not being under command or unable to manoeuvre as prescribed by the Rules, the interval between special fog signals is to be reduced from two minutes to one minute (Rule 15 (c) (v)).

4. Special sound signals for use in fog are prescribed for vessels towed and vessels aground (Rule 15 (c) (vi) and (vii)). Seaplanes on the water as well as small vessels will not be compelled to make the prescribed fog signals, but if they do not they will have to make some other efficient sound signal at intervals of not more than one minute (Rule 15 (c) (viii)).

5. The fog signal for fishing vessels, which was originally included in Article 9, has now been transferred to take its place with the other fog signals in Rule 15. Special attention is drawn to the provision which will enable a fishing vessel to use, in lieu of a blast followed by the ringing of the bell, a special signal consisting of a series of several alternate notes of higher and lower pitch; this two-note signal can easily be arranged by the installation of an additional whistle and lanyard.

Rule 16.

No change has been made in the provisions of this Rule, except that its scope has been extended to cover seaplanes taxiing on the water.

steering....

Steering and Sailing Rules. Attention is drawn to paragraph 3 of the Preliminary Observations, which warns mariners of the relative lack of manoeuvrability of seaplanes in the act of landing or taking off.

Rule 17.

Unchanged.

Rule 18.

The substance and wording of this Rule remain unchanged it should be noted that, in order to avoid frequent references in the Rules to seaplanes on the water, a sub-paragraph has been introduced (sub-paragraph (b)), the effect of which is to apply Rules 18 to 20 both inclusive, except Rule 20 (b), to seaplanes on the water.

Rule 19.

Unchanged.

Rule 20.

The addition of the words "except as provided in Rules 24 and 26" should be noted. These words are inserted in order to make the intention of the Rule clearer.

Under the provisions of sub-paragraph (b) a seaplane on the water will have to keep well clear of all vessels and must avoid impeding their navigation. Where, however, risk of collision exists a seaplane will be required to comply with the Rules.

Rule 21.

The only change introduced into this Rule is that the
second...

second sentence, which originally constituted a note to the Rule, has been incorporated in the Rule itself.

Rule 22.

Unchanged.

Rule 23.

Unchanged.

Rule 24.

Unchanged.

Rule 25.

Attention is drawn to sub-paragraph (b) of this Rule, which provides for a new signal to be given by a power-driven vessel nearing a bend in a channel where a power-driven vessel approaching from the other direction cannot be seen. A vessel in these circumstances will be required to signal by one prolonged blast on her whistle when she arrives within half a mile of the bend, and this signal will have to be answered by any approaching power-driven vessel which, though out of sight, is within hearing round the bend

Rule 26.

The former Article 26 provided that sailing vessels under way should keep out of the way of sailing vessels or boats fishing with nets, lines, or trawls. The new Rule provides, as will be seen, that all vessels not engaged in fishing will when under way have to keep out of the way of all vessels engaged in fishing.

Rule 27.....

Rule 27.

Unchanged

Rule 28.

The definition of short blast has been transferred to Rule 1. The substance of the old Article 28 has been retained, but an important new provision has been introduced (sub-paragraph (b)). This provides for a signal consisting of at least five short and rapid blast on the whistle or siren, which may be given by a power-driven vessel which is required under the Rules to keep course and speed if, when she is in sight of another vessel, she is in doubt whether that other vessel is taking sufficient action to avert collision. This signal has been introduced to give the "stand-on" vessel the opportunity of calling the attention of the "give-way" vessel to its obligations under the Collision Regulations; numerous casualties have been due to reliance by the "stand-on" vessel on correct avoiding action being taken by the "give-way" vessel and subsequent failure by the "give-way" vessel to take the necessary action.

Rule 29.

Unchanged.

Rule 30.

The exemption authorised under the existing Regulations in respect of Rules made by local authorities relative to the navigation of any harbour, river or inland water has been extended to cover any Rules applicable to a reserved seaplane area.

Rule 31...

Rule 31.

This Rule sets out the distress signals which a vessel or seaplane on the water requiring assistance from other vessels or the shore may make. Attention is drawn to the note in regard to the radio signal which actuates the autoalarms of other vessels. The list of signals has been re-arranged, and the use of a rocket parachute flare showing a red light will be authorised.

Rule 32.

This Rule embodies the provisions of Article 41 of the International Convention for the Safety of Life at Sea which was signed in London of May 31st, 1929, in view of its relevance to the Steering and Sailing Rules.

ANNEX B

REGULATIONS FOR PREVENTING COLLISIONS AT SEA

PART A.-PRELIMINARY AND DEFINITIONS

Rule 1

(a) These Rules shall be followed by all vessels and seaplanes upon the high seas and in all waters connected therewith navigable by seagoing vessels, except as provided in Rule 30. Where, as a result of their special construction, it is not possible for seaplanes to comply fully with the provisions of Rules specifying the carrying of lights and shapes, these provisions shall be followed as closely as circumstances permit.

(b) The Rules concerning lights shall be complied with in all weathers from sunset to sunrise, and during such times no other lights shall be exhibited, except such lights as cannot be mistaken for the prescribed lights or impair their visibility or distinct character, or interfere with the keeping of a proper look-out.

(c) In the following Rules, except where the context otherwise requires :-

(i) the word "vessel" includes every description of water craft, other than a seaplane on the water, used or capable of being used as a means of transportation on water ;

(ii) the word "seaplane" includes a flying boat and any other aircraft designed to manoeuvre on the water;

(iii) the term "power-driven vessel" means any vessel propelled by machinery ;

(iv) every power-driven vessel which is under sail and not under power is to be considered a sailing

vessel.....

vessel, and every vessel under power, whether under sail or not, is to be considered a power-driven vessel;

(v) a vessel or seaplane on the water is "under way" when she is not at anchor, or made fast to the shore, or aground;

(vi) the term "height above the hull" means height above the uppermost continuous deck;

(vii) the length and breadth of a vessel shall be deemed to be the length and breadth appearing in her certificate of registry;

(viii) the length and span of a seaplane shall be its maximum length and span as shown in its certificate of airworthiness, or as determined by measurement in the absence of such certificate;

(ix) the word "visible," when applied to lights, means visible on a dark night with a clear atmosphere;

(x) the term "short blast" means a blast of about one second's duration;

(xi) the term "prolonged blast" means a blast of from four to six seconds' duration;

(xii) the word "whistle" means whistle or siren;

(xiii) the word "tons" means gross tons.

PART B.--LIGHTS AND SHAPES

Rule 2

(a) A power-driven vessel when under way shall carry:

(i) On or in front of the foremast, or if a vessel without a foremast then in the forepart of the vessel, a bright white light so constructed as to show an unbroken light over an arc of the horizon of 20 points of the compass (225 degrees), so fixed as to show the light 10 points (112½ degrees)

ON.....

on each side of the vessel, that is, from right ahead to 2 points ($22\frac{1}{2}$ degrees) abaft the beam on either side, and of such a character as to be visible at a distance of at least 5 miles.

(ii) Either forward of or abaft the white light mentioned in sub-section (i) a second white light similar in construction and character to that light. Vessels of less than 150 feet in length, and vessels engaged in towing, shall not be required to carry this second white light but may do so.

(iii) These two white lights shall be so placed in a line with and over the keel that one shall be at least 15 feet higher than the other and in such a position that the lower light shall be forward of the upper one. The horizontal distance between the two white lights shall be at least three times the vertical distance. The lower of these two white lights or, if only one is carried, then that light, shall be placed at a height above the hull of not less than 20 feet, and, if the breadth of the vessel exceeds 20 feet, then at a height above the hull not less than such breadth, so however that the light need not be placed at a greater height above the hull than 40 feet. In all circumstances the light or lights, as the case may be, shall be so placed as to be clear of and above all other lights and obstructing superstructures.

(iv) On the starboard side a green light so constructed as to show an unbroken light over an arc of the horizon of 10 points of the compass ($112\frac{1}{2}$ degrees), so fixed as to show the light from right ahead to 2 points ($22\frac{1}{2}$ degrees) abaft the beam on the

starboard.....

- starboard side, and of such a character as to be visible at a distance of at least 2 miles,
- (v) On the port side a red light so constructed as to show an unbroken light over an arc of the horizon of 10 points of the compass ($112\frac{1}{2}$ degrees), so fixed as to show the light from right ahead to 2 points ($22\frac{1}{2}$ degrees) abaft the beam on the port side, and of such a character as to be visible at a distance of at least 2 miles.
  - (vi) The said green and red sidelights shall be fitted with inboard screens projecting at least 3 feet forward from the light, so as to prevent these lights from being seen across the bows.
- (b) A seaplane under way on the water shall carry :-
- (i) In the forepart amidships where it can best be seen a bright white light, so constructed as to show an unbroken light over an arc of the horizon of 220 degrees of the compass, so fixed as to show the light 110 degrees on each side of the seaplane, namely, from right ahead to 20 degrees abaft the beam on either side, and of such a character as to be visible at a distance of at least 3 miles.
  - (ii) On the right or starboard wing tip a green light, so constructed as to show an unbroken light over an arc of the horizon of 110 degrees of the compass, so fixed as to show the light from right ahead to 20 degrees abaft the beam on the starboard side, and of such a character as to be visible at a distance of at least 2 miles.
  - (iii) On the left or port wing tip a red light, so constructed as to show an unbroken light over an
arc.....

arc of the horizon of 110 degrees of the compass, so fixed as to show the light from right ahead to 20 degrees abaft the beam on the port side, and of such a character as to be visible at a distance of at least 2 miles.

Rule 3

(a) A power-driven vessel when towing or pushing another vessel or seaplane shall, in addition to her sidelights, carry two bright white lights in a vertical line one over the other, not less than 6 feet apart, and when towing more than one vessel shall carry an additional bright white light 6 feet above or below such lights, if the length of the tow, measuring from the stern of the towing vessel to the stern of the last vessel or seaplane towed, exceeds 600 feet, each of these lights shall be of the same construction and character and one of them shall be carried in the same position as the white light mentioned in Rule 2 (a) (i), except the additional light, which shall be carried at a height of not less than 14 feet above the hull, in a vessel with a single mast, such lights may be carried on the mast.

(b) The towing vessel shall also show either the stern light specified in Rule 10 or in lieu of that light a small white light abaft the funnel or aftermast for the tow to steer by, but such light shall not be visible forward of the beam. The carriage of the white light specified in Rule 2 (a) (ii) is optional.

(c) A seaplane on the water, when towing one or more seaplanes or vessels, shall carry the lights prescribed in Rule 2 (b) (i), (ii) and (iii); and, in addition,

she.....

she shall carry a second white light of the same construction and character as the white light mentioned in Rule 2 (b) (i), and in a vertical line at least 6 feet above or below such light.

Rule 4

(a) A vessel which is not under command shall carry, where they can best be seen, and, if a power-driven vessel, in lieu of the lights required by Rule 2 (a) (i) and (ii), two red lights in a vertical line one over the other not less than 6 feet apart, and of such a character as to be visible all round the horizon at a distance of at least 2 miles. By day, she shall carry in a vertical line one over the other not less than 6 feet apart, where they can best be seen, two black balls or shapes each not less than 2 feet in diameter.

(b) A seaplane on the water which is not under command may carry, where they can best be seen, two red lights in a vertical line, one over the other, not less than 3 feet apart, and of such a character as to be visible all round the horizon at a distance of at least 2 miles, and may by day carry in a vertical line one over the other not less than 3 feet apart, where they can best be seen, two black balls or shapes, each not less than 2 feet in diameter.

(c) A vessel engaged in laying or in picking up a submarine cable or navigation mark, or a vessel engaged in surveying or underwater operations when from the nature of her work she is unable to get out of the way of approaching vessels, shall carry, in lieu of the lights specified

in.....

in Rule 2 (a) (i) and (ii), three lights in a vertical line one over the other not less than 6 feet apart. The highest and lowest of these lights shall be red, and the middle light shall be white, and they shall be of such a character as to be visible all round the horizon at a vertical line one over the other not less than 6 feet apart, where they can best be seen, three shapes each not less than 2 feet in diameter, of which the highest and lowest shall be globular in shape and red in colour, and the middle one diamond in shape and white.

(b) The vessels and seaplanes referred to in this Rule, when not making way through the water, shall not carry the coloured sidelights, but when making way they shall carry them.

(c) The lights and shapes required to be shown by this Rule are to be taken by other vessels and seaplanes as signals that the vessel or seaplane showing them is not under command and cannot therefore get out of the way.

(f) These signals are not signals of vessels in distress and requiring assistance. Such signals are contained in Rule 31.

Rule 5

(a) A sailing vessel under way and any vessel or seaplane being towed shall carry the same lights as are prescribed by Rule 2 for a power-driven vessel or a seaplane under way, respectively, with the exception of the white lights specified therein, which they shall never carry. They shall also carry stern lights as specified in Rule 10, provided that vessels towed, except

the.....

the last vessel of a tow, may carry, in lieu of such stern light, a small white light as specified in Rule 3 (b).

(b) A vessel being pushed ahead shall carry, at the forward end, on the starboard side a green light and on the port side a red light, which shall have the same characteristics as the lights described in Rule 2 (a) (iv) and (v) and shall be screened as provided in Rule 2 (a) (vi), provided that any number of vessels pushed ahead in a group shall be lighted as one vessel.

Rule 6

(a) In small vessels, when it is not possible on account of bad weather or other sufficient cause to fix the green and red sidelights, these lights shall be kept at hand lighted and ready for immediate use, and shall, on the approach of or to other vessels, be exhibited on their respective sides in sufficient time to prevent collision, in such manner as to make them most visible, and so that the green light shall not be seen on the port side nor the red light on the starboard side, nor, if practicable, more than 2 points ($22\frac{1}{2}$ degrees) abaft the beam on their respective sides.

(b) To make the use of these portable lights more certain and easy, the lanterns containing them shall each be painted outside with the colour of the lights they respectively contain, and shall be provided with proper screens.

Rule 7

Power-driven vessels of less than 40 tons, vessels under oars or sails of less than 20 tons, and rowing

boats.....

boats, when under way shall not be required to carry the lights mentioned in Rule 2, but if they do not carry them they shall be provided with the following lights:-

(a) Power-driven vessels of less than 40 tons, except as provided in section (b), shall carry:-

(i) In the forepart of the vessel, where it can best be seen, and at a height above the gunwale of not less than 9 feet, a bright white light constructed and fixed as prescribed in Rule 2 (a) (1) and of such a character as to be visible at a distance of at least 3 miles,

(ii) Green and red sidelights constructed and fixed as prescribed in Rule 2 (a) (iv) and (v), and of such a character as to be visible at a distance of at least 1 mile, or a combined lantern showing a green light and a red light from right ahead to 2 points ($22\frac{1}{2}$ degrees) abaft the beam on their respective sides. Such lantern shall be carried not less than 3 feet below the white light.

(b) Small power-driven boats, such as are carried by seagoing vessels, may carry the white light at a less height than 9 feet above the gunwale, but it shall be carried above the sidelights or the combined lantern mentioned in sub-section (a) (ii).

(c) Vessels of less than 20 tons, under oars or sails, except as provided in section (d), shall, if they do not carry the sidelights, carry where it can best be seen a lantern showing a green light on one side and

a red.....

a red light on the other, of such a character as to be visible at a distance of at least 1 mile, and so fixed that the green light shall not be seen on the port side, nor the red light on the starboard side, Where it is not possible to fix this light, it shall be kept ready for immediate use and shall be exhibited in sufficient time to prevent collision and so that the green light shall not be seen on the port side nor the red light on the starboard side.

(d) Small rowing boats, whether under oars or sail, shall only be required to have ready at hand an electric torch or a lighted lantern showing a whitelight, which shall be exhibited in sufficient time to prevent collision.

(e) The vessels and boats referred to in this Rule shall not be required to carry the lights or shapes prescribed in Rules 4 (a) and 11 (e).

Rule 8 ●

(a) (1) Sailing pilot-vessels, when engaged on their station on pilotage duty and not at anchor, shall not show the lights prescribed for other vessels, but shall carry a white light at the masthead visible all round the horizon at a distance of at least 3 miles, and shall also exhibit a flare-up light or flare-up lights at short intervals, which shall never exceed 10 minutes.

(ii) On the near approach of or to other vessels they shall have their sidelights lighted ready for use and shall flash or show them at short intervals, to indicate the direction in which they are heading, but

the.....

the green light shall not be shown on the port side, nor the red light on the starboard side.

(iii) A sailing pilot-vessel of such a class as to be obliged to go alongside of a vessel to put a pilot on board may show the white light instead of carrying it at the masthead and may, instead of the sidelights above mentioned, have at hand ready for use a lantern with a green glass on the one side and a red glass on the other to be used as prescribed above.

(b) A power-driven pilot-vessel when engaged on her station on pilotage duty and not at anchor shall, in addition to the lights and flares required for sailing pilot-vessels, carry at a distance of 8 feet below her white masthead light a red light visible all round the horizon at a distance of at least 3 miles, and also the sidelights required to be carried by vessels when under way. A bright intermittent all round white light may be used in place of a flare.

(c) All pilot-vessels, when engaged on their stations on pilotage duty and at anchor, shall carry the lights and show the flares prescribed in sections (a) and (b), except that the sidelights shall not be shown. They shall also carry the anchor light or lights prescribed in Rule 11.

(d) All pilot-vessels, whether at anchor or not at anchor, shall, when not engaged on their stations on pilotage duty, carry the same lights as other vessels of their class and tonnage.

Rule 9

(a) Fishing vessels when not fishing shall carry the lights or shapes prescribed for similar vessels of their tonnage. When fishing they shall show only the lights or shapes prescribed by this Rule, which lights or shapes, except as otherwise provided, shall be visible at a distance of at least 2 miles,

(b) vessels fishing with trolling (towing) lines, shall show only the lights prescribed for a power-driven or sailing vessel under way as may be appropriate.

(c) Vessels fishing with nets or lines, except trolling (towing) lines, extending from the vessel not more than 500 feet horizontally into the seaway shall show, where it can best be seen, one all round white light and in addition, on approaching or being approached by another vessel, shall show a second white light at least 6 feet below the first light and at a horizontal distance of at least 10 feet away from it (6 feet in small open boats) in the direction in which the outlying gear is attached. By day such vessels shall indicate their occupation by displaying a basket where it can best be seen; and if they have their gear out while at anchor, they shall, on the approach of other vessels, show the same signal in the direction from the anchor ball towards the net or gear.

(d) Vessels fishing with nets or lines, except trolling (towing) lines, extending from the vessel more than 500 feet horizontally into the seaway shall show, where they can best be seen, three white lights at least 3 feet apart in a vertical triangle visible all round the horizon. When making way through the water, such vessels shall show the proper coloured sidelights but when not making way

they....

they shall not show them. By day they shall show a basket in the forepart of the vessel as near the stem as possible not less than 10 feet above the rail; and, in addition, where it can best be seen, one black conical shape, apex upwards. If they have their gear out while at anchor they shall, on the approach of other vessels, show the basket in the direction from the anchor ball towards the net or gear.

(e) Vessels when engaged in trawling, by which is meant the dragging of a dredge net or other apparatus along or near the bottom of the sea, and not at anchor:

- (i) If power-driven vessels, shall show in the same position as the white light mentioned in Rule 2 (a) (1) a tri-coloured lantern, so constructed and fixed as to show a white light from right ahead to 2 points ($22\frac{1}{2}$ degrees) on each bow, and a green light and a red light over an arc of the horizon from 2 points ($22\frac{1}{2}$ degrees) on each bow to 2 points ($22\frac{1}{2}$ degrees) abaft the beam on the starboard and port sides, respectively; and not less than 6 not ~~less~~ more than 12 feet below the tri-coloured lantern a white light in a lantern, so constructed as to show a clear, uniform, and unbroken light all round the horizon. They shall also show the stern light specified in Rule 10 (a).
- (ii) If sailing vessels, shall carry a white light in a lantern so constructed as to show a clear, uniform, and unbroken light all round the horizon, and shall also, on the approach of or to other vessels show, where it can best be seen, a white flare-up light in sufficient time to prevent collision.

(iii).....

(iii) By day, each of the foregoing vessels shall show, where it can best be seen, a basket.

(f) In addition to the lights which they are by this Rule required to show vessels fishing may, if necessary in order to attract attention of approaching vessels, show a flare-up light. They may also use working lights.

(g) Every vessel fishing, when at anchor, shall show the lights or shape specified in Rule 11 (a), (b) or (c): and shall, on the approach of another vessel or vessels, show an additional white light at least 6 feet below the forward anchor light and at a horizontal distance of at least 10 feet away from it in the direction of the outlying gear.

(h) If a vessel when fishing becomes fast by her gear to a rock or other obstruction she shall in daytime haul down the basket required by sections (c), (d) or (e) and show the signal specified in Rule 11 (c). By night she shall show the light or lights specified in Rule 11 (a) or (b). In fog, mist, falling snow, heavy rainstorms or any other condition similarly restricting visibility, whether by day or by night, she shall sound the signal prescribed by Rule 15 (c) (v), which signal shall also be used, on the near approach of another vessel, in good visibility.

NOTE.- For fog signals for fishing vessels, see Rule 15 (c) (ix).

Rule 10

(a) A vessel when under way shall carry at her stern a white light, so constructed that it shall show an unbroken light over an arc of the horizon of 12 points

of.....

of the compass (135 degrees), so fixed as to show the light 6 points ($67\frac{1}{2}$ degrees) from right aft on each side of the vessel, and of such a character as to be visible at a distance of at least 2 miles. Such light shall be carried as nearly as practicable on the same level as the sidelights.

NOTE.- For vessels engaged in towing or being towed, see Rules 3 (b) and 5.

(b) In a small vessel, if it is not possible on account of bad weather or other sufficient cause for this light to be fixed, an electric torch or a lighted lantern shall be kept at hand ready for use and shall, on the approach of an overtaking vessel, be shown in sufficient time to prevent collision.

(c) A seaplane on the water when under way shall carry on her tail a white light, so constructed as to show an unbroken light over an arc of the horizon of 140 degrees of the compass, so fixed as to show the light 70 degrees from right aft on each side of the seaplane, and of such a character as to be visible at a distance of at least 2 miles.

Rule 11

(a) A vessel under 150 feet in length, when at anchor, shall carry in the forepart of the vessel, where it can best be seen, a white light in a lantern so constructed as to show a clear, uniform, and unbroken light visible all round the horizon at a distance of at least 2 miles.

(b) A vessel of 150 feet or upwards in length, when at anchor, shall carry in the forepart of the vessel,

at.....

at a height of not less than 20 feet above the hull, one such light, and at or near the stern of the vessel and at such a height that it shall be not less than 15 feet lower than the forward light, another such light. Both these lights shall be visible all round the horizon at a distance of at least 3 miles.

(c) Between sunrise and sunset every vessel when at anchor shall carry in the forepart of the vessel, where it can best be seen, one black ball not less than 2 feet in diameter.

(d) A vessel engaged in laying or in picking up a submarine cable or navigation mark, or a vessel engaged in surveying or underwater operations, when at anchor, shall carry the lights or shapes prescribed in Rule 4 (c) in addition to those prescribed in the appropriate preceding sections of this Rule.

(e) A vessel aground shall carry by night the light or lights prescribed in sections (a) or (b) and the two red lights prescribed in Rule 4 (a). By day she shall carry, where they can best be seen, three black balls, each not less than 2 feet in diameter, placed in a vertical line one over the other, not less than 6 feet apart.

(f) A seaplane on the water under 150 feet in length when at anchor, shall carry, where it can best be seen, a white light, visible all round the horizon at a distance of at least 2 miles.

(g) A seaplane on the water 150 feet or upwards in length, when at anchor, shall carry, where they can best be seen, a white light forward and a white light aft both lights visible all round the horizon at a distance

of.....

of at least 3 miles; and, in addition, of the seaplane is more than 150 feet in span, a white light on each side to indicate the maximum span, and visible, so far as practicable, all round the horizon at a distance of 1 mile.

(h) A seaplane aground shall carry an anchor light or lights as prescribed in sections (f) and (g), and in addition may carry two red lights in a vertical line, at least 3 feet apart, so placed as to be visible all round the horizon.

Rule 12.

Every vessel or seaplane on the water may, if necessary in order to attract attention, in addition to the lights which she is by these Rules required to carry, show a flare-up light or use a ~~destinating~~ or other efficient sound signal that cannot be mistaken for any signal authorised elsewhere under these Rules.

Rule 13

(a) Nothing in these Rules shall interfere with the operation of any special rules made by the Government of any nation with respect to additional station and signal lights for ships of war, for vessels sailing under convoy, or for seaplanes on the water; or with the exhibition of recognition signals adopted by shipowners, which have been authorised by their respective Governments and duly registered and published.

(b) Whenever the Government concerned shall have determined that a naval or other military vessel or waterborne seaplane of special construction or purpose cannot comply fully....

fully with the provisions of any of these Rules with respect to the number, position, range or arc of visibility of lights or shapes, without interfering with the military function of the vessel or seaplane, such vessel or seaplane shall comply with such other provisions in regard to the number, position, range or arc of visibility of lights or shapes as her Government has determined to be the closest possible to these Rules in respect of that vessel.

Rule 14

A vessel proceeding under sail, when also being propelled by machinery, shall carry in the daytime forward, where it can best be seen, one black conical shape, point upwards, not less than 2 feet in diameter at its base.

Rule 15

(a) A power-driven vessel shall be provided with an efficient whistle, sounded by steam or by some substitute for steam, so placed that the sound may not be intercepted by any obstruction, and with an efficient foghorn, to be sounded by mechanical means, and also with an efficient bell. A sailing vessel of 20 tons or upwards shall be provided with a similar fog-horn and bell.

(b) All signals prescribed by this Rule for vessels under way shall be given:-

- (i) by power-driven vessels on the whistle;
- (ii) by sailing vessels on the fog-horn;
- (iii) by vessels towed on the whistle or fog-horn.

(c) In fog, mist, falling snow, heavy rainstorms, or any other condition similarly restricting visibility, whether by day or night, the signals prescribed in this

Rule.....

Rule shall be used as follows:-

- (i) A power-driven vessel making way through the water, shall sound at intervals of not more than 2 minutes a prolonged blast.
- (ii) A power-driven vessel under way, but stopped and making no way through the water, shall sound at intervals of not more than 2 minutes two prolonged blasts, with an interval of about 1 second between them.
- (iii) A sailing vessel under way shall sound, at intervals of not more than 1 minute, when on the starboard tack one blast, when on the port tack two blasts in succession, and when with the wind abaft the beam three blasts in succession.
- (iv) A vessel when at anchor shall at intervals of not more than 1 minute ring the bell rapidly for about 5 seconds. In vessels of more than 350 feet in length the bell shall be sounded in the forepart of the vessel, and in addition there shall be sounded in the after part of the vessel, at intervals of not more than 1 minute for about 5 seconds, a gong or other instrument, the tone and sounding of which cannot be confused with that of the bell. Every vessel at anchor may in addition, in accordance with Rule 12, sound three blasts in succession, namely, one short, one prolonged, and one short blast, to give warning of her position and of the possibility of collision to an approaching vessel.

(v).....

- (v) A vessel when towing, a vessel engaged in laying or in picking up a submarine cable or navigation mark, and a vessel under way which is unable to get out of the way of an approaching vessel through being not under command or unable to manoeuvre as required by these Rules shall, instead of the signals prescribed in subsections (i), (ii), and (iii) sound, at intervals of not more than 1 minute, three blasts in succession, namely, one prolonged blast followed by two short blasts.
- (vi) A vessel towed, or, if more than one vessel is towed, only the last vessel of the tow, if manned, shall, at intervals of not more than 1 minute, sound four blasts in succession, namely, one prolonged blast followed by three short blasts. When practicable, this signal shall be made immediately after the signal made by the towing vessel.
- (vii) A vessel aground shall give the signal prescribed in sub-section (iv) and shall, in addition, give three separate and distinct strokes on the bell immediately before and after each such signal.
- (viii) A vessel of less than 20 tons, a rowing boat, or a seaplane on the water, shall not be obliged to give the above-mentioned signals, but if she does not, she shall ~~still~~ make some other efficient sound signal at intervals of not more than 1 minute.

(ix).....

- (ix) A vessel when fishing, if of 20 tons or upwards, shall at intervals of not more than 1 minute, sound a blast, such blast to be followed by ringing the bell; or she may sound, in lieu of these signals, a blast consisting of a series of several alternate notes of higher and lower pitch.

Rule 16

Speed to be moderate in fog, &c.

(a) Every vessel, or seaplane when taxiing on the water, shall, in fog, mist, falling snow, heavy rainstorms or any other condition similarly restricting visibility, go at a moderate speed, having careful regard to the existing circumstances and conditions.

(b) A power-driven vessel hearing, apparently forward of her beam, the fog-signal of a vessel the position of which is not ascertained, shall, so far as the circumstances of the case admit, stop her engines, and then navigate with caution until danger of collision is over.

PART C.-STEERING AND SAILING RULES

Preliminary

1. In obeying and construing these Rules, any action taken should be positive, in ample time, and with due regard to the observance of good seamanship.

2. Risk of collision can, when circumstances permit, be ascertained by carefully watching the compass bearing of an approaching vessel, if the bearing does not appreciably change, such risk should be deemed to exist.

3.....

5. Mariners should bear in mind that seaplanes in the act of landing or taking off, or operating under adverse weather conditions, may be unable to change their intended action at the last moment.

Rule 17

When two sailing vessels are approaching one another, so as to involve risk of collision, one of them shall keep out of the way of the other, as follows:-

(a) A vessel which is running free shall keep out of the way of a vessel which is close-hauled;

(b) A vessel which is close-hauled on the port tack shall keep out of the way of a vessel which is close-hauled on the starboard tack.

(c) When both are running free, with the wind on different sides, the vessel which has the wind on the port side shall keep out of the way of the other.

(d) When both are running free, with the wind on the same side, the vessel which is to windward shall keep out of the way of the vessel which is to leeward.

(e) A vessel which has the wind aft shall keep out of the way of the other vessel.

Rule 18

(a) When two power-driven vessels are meeting end on, or nearly end on, so as to involve risk of collision, each shall alter her course to starboard, so that each may pass on the port side of the other. This Rule only applies to cases where vessels are meeting end on, or nearly end on, in such a manner as to involve risk of collision, and does not apply to two vessels which must,

if.....

if both keep on their respective courses, pass clear of each other, The only cases to which it does apply are when each of two vessels is end on, or nearly end on, to the other; in other words, to cases in which, by day, each vessel sees the masts of the other in a line, or nearly in a line, with her own; and by night, to cases in which each vessel is in such a position as to see both the sidelights of the other. It does not apply, by day, to cases in which a vessel sees another ahead crossing her own course; or, by night, to cases where the red light of one vessel is opposed to the red light of the other or where the green light of one vessel is opposed to the green light of the other or where a red light without a green light or a green light without a red light is seen ahead, or where both green and red lights are seen anywhere but ahead.

(b) For the purposes of this Rule and Rules 19 to 29 inclusive, except Rule 20 (b), a seaplane on the water shall be deemed to be a vessel, and the expression "power-driven vessel" shall be construed accordingly.

Rule 19

When two power-driven vessels are crossing, so as to involve risk of collision, the vessel which has the other on her own starboard side shall keep out of the way of the other.

Rule 20

(a) When a power-driven vessel and a sailing vessel are proceeding in such directions as to involve risk of collision, except as provided in Rules 24 and 26, the
power.....

way of the overtaken vessel.

(b) Every vessel coming up with another vessel from any direction more than 2 points ($22\frac{1}{2}$ degrees) abaft her beam, i.e. in such a position, with reference to the vessel which she is overtaking, that at night she would be unable to see either of that vessel's sidelights, shall be deemed to be an overtaking vessel and no subsequent alteration of the bearing between the two vessels shall make the overtaking vessel a crossing vessel within the meaning of these Rules, or relieve her of the duty of keeping clear of the overtaken vessel until she is finally past and clear.

(c) If the overtaking vessel cannot determine with certainty whether she is forward of or abaft this direction from the other vessel, she shall assume that she is an overtaking vessel and keep out of the way,

Rule 25

(a) In a narrow channel every power-driven vessel when proceeding along the course of the channel shall, when it is safe and practicable, keep to that side of the fairway or mid-channel which lies on the starboard side of such vessel.

(b) Whenever a power-driven vessel in nearing a bend in a channel where a power-driven vessel approaching from the other direction cannot be seen, such vessel, when she shall have arrived within one half mile of the bend, shall give a signal by one prolonged blast of her whistle, which signal shall be answered by a similar blast given by any approaching power-driven vessel that may be within hearing around the bend. Regardless of whether an approaching vessel on the farther side of the bend is heard, such bend shall be rounded with alertness

and.....

and caution.

Rule 26

All vessels not engaged in fishing shall, when under way, keep out of the way of any vessels fishing with nets or lines or trawls. This rule shall not give to any vessel engaged in fishing the right of obstructing a fairway used by vessels other than fishing vessels.

Rule 27

In obeying and construing these Rules due regard shall be had to all dangers of navigation and collision, and to any special circumstances, including the limitations of the craft involved, which may render a departure from the above Rules necessary in order to avoid immediate danger.

PART D MISCELLANEOUS

Rule 28

(a) When vessels are in sight of one another, a power-driven vessel under way, in taking any course authorised or required by these Rules, shall indicate that course by the following signals on her whistle, namely:-

One short blast to mean "I am altering my course to starboard."

Two short blasts to mean "I am altering my course to port."

Three short blasts to mean "My engines are going astern."

(b) Whenever a power-driven vessel which, under these Rules, is to keep her course and speed, is in sight of another.....

another vessel and is in doubt whether sufficient action is being taken by the other vessel to avert collision, she may indicate such doubt by giving at least five short and rapid blasts on the whistle. The giving of such a Signal shall not relieve a vessel of her obligations under Rules 27 and 29 or any other Rule, or of her duty to indicate any action taken under these Rules by giving the appropriate sound signals laid down in this Rule.

(c) Nothing in these Rules shall interfere with the operation of any special rules made by the Government of any nation with respect to the use of additional whistle signals between ships of war or vessel sailing under convoy.

Rule 29

Nothing in these Rules shall exonerate any vessel, or the owner, master or crew thereof, from the consequences of any neglect to carry lights or signals, or of any neglect to keep a proper look-out, or of the neglect of any precaution which may be required by the ordinary practice of seamen, or by the special circumstances of the case.

Rule 30

Reservation of Rules for Harbours and Inland Navigation

Nothing in these Rules shall interfere with the operation of a special rule duly made by local authority relative to the navigation of any harbour, river, lake, or inland water, including a reserved seaplane area.

Rule 31....

Rule 31

Distress Signals

When a vessel or seaplane on the water is in distress and requires assistance from other vessels or from the shore, the following shall be the signals to be used or displayed by her, either together or separately, namely:-

- (a) A gun or other explosive signal fired at intervals of about a minute.
- (b) A continuous sounding with any fog-signal apparatus.
- (c) Rockets or shells, throwing red stars fired one at a time at short intervals.
- (d) A signal made by radiotelegraphy or by any other signalling method consisting of the group . . . - - - . . . in the Morse Code.
- (e) A signal sent by radiotelephony consisting of the spoken word "Mayday."
- (f) The International Code Signal of distress indicated by N.C.
- (g) A signal consisting of a square flag having above or below it a ball or anything resembling a ball.
- (h) Flames on the vessel (as from a burning tar barrel, oil barrel, &c.).
- (i) A Rocket parachute flare showing a red light.

The use of any of the above signals, except for the purpose of indicating that a vessel or a seaplane is in distress, and the use of any signals which may be confused with any of the above signals, is prohibited.

Note.- A radio signal has been provided for use by vessels in distress for the purpose of actuating the auto-alarms of other vessels and thus securing attention to distress calls or messages. The signal consists of a series of twelve dashes, sent in 1 minute, the duration of each dash being 4 seconds, and the duration of the interval between two consecutive dashes 1 second.

Rule 32

All orders to helmsmen shall be given in the following sense; right rudder or starboard to mean "put the vessel's rudder to starboard"; left rudder or port to mean "put the vessel's rudder to port."

สภานิติบัญญัติ ค.๓/๒๕๕๕ (สามัญ)

โฉมหน้า - ฉันทนา ค. ๑/๑ ก.

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภานิติบัญญัติ : กับเรื่องที่ ๒ ได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญาและร่างประมวลกฎหมายอาญาแจ้งว่า ได้มีกรรมาธิการในคณะนี้ขอลาออกจากกรรมาธิการ ๒ ท่าน คือ

- ๑. จอมพล ป. พิบูลสงคราม
- ๒. หม่อมราชวงศ์ เสนีย์ ปราโมช

สภาผู้แทนราษฎร ก.๓/๒๕๕๔ (สามัญ)

โอมเจลา - นันทนา. ก.๑/๒

และนอกจากนี้ก็ได้มีกรรมการลาออกตามบัญชีข้อบังคับการประชุมและการปรึกษา
ของสภาผู้แทนราษฎรข้อ ๔๒ อีก ๒ ท่าน คือไม่ได้นำประชุม ๓ ครั้ง มี

๑. นายพลตำรวจเอก เป๋ ศรียานนท์

๒. นางแรม พรหมโบล บุญประสพ

จึงขอเสนอเพื่อขอให้ประชุมได้ตั้งกรรมการซ่อมท่านทั้ง ๔ ที่ได้ออกไปตามข้อบังคับ
เพราะฉะนั้นในชั้นแรกนี้ ที่ประชุมจะสั่งให้ท่านผู้ใดเป็นกรรมการแทนท่านจอมพล ป.
พิบูลสงคราม ที่ได้ลาออก

นายสงวน ศิริสว่าง (เชียงใหม่) : กระผมขอเสนอ พลเรือโท หลวงสุนา-
วินวิวัช

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดเสนอชื่อท่านอื่น ก็เป็นอันว่า
ที่ประชุมตกลงให้คุณหลวงสุนาวินวิวัช เป็นกรรมการ วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญาแทนท่านจอมพล ป.พิบูลสงคราม

ที่นี้ ๒. ใครสมควรจะตั้งผู้ใดแทนหม่อมราชวงศ์ เสนีย์ ปราโมช เสนอชื่อ
ได้

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : กระผมขอประธาน เสนอนายพลตำรวจตรี
จำเนียร วาสนสมสิทธิ์

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดเสนอชื่ออื่น เป็นอันว่าที่ประชุม
ตกลงตั้งให้นายพลตำรวจตรี จำเนียร วาสนสมสิทธิ์ เป็นกรรมการแทนหม่อมราชวงศ์
เสนีย์ ปราโมช

ที่นี้ขอไปขอให้เลือกกรรมการแทนนายพลตำรวจเอก เป๋ ศรียานนท์ ควร

สภาผู้แทนราษฎร ก.๓/๒๕๕๘ (สามัญ)

3/ ~~3~~
โอมเจลา - จันทนา. ก.๑/๓

เสนอใคร ไปรทเสนอใด

นายพันธุ อินทวงศ์ (นครพนม) : กระผมขอเสนอท่านนายพลตำรวจเอก เก่า ศรียานนท์ ให้เป็นอย่างเดิม เพราะเห็นว่าเท่าที่ทราบมาแล้ว ก็เนื่องจากไปราชการต่างประเทศ แต่มีความสำคัญคงที่ไต่เป็นมาแล้ว

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อในที่ประชุมนี้ไม่เสนอท่านผู้อื่น ก็เป็นอันว่าที่ประชุมได้ตกลงอนุมัติให้นายพลตำรวจเอก เก่า ศรียานนท์ เป็นกรรมการในคณะกรรมการนี้

ต่อไปขอเสนอกรรมการซึ่งคนแทนนางแรม พรหมโอบถ บุญประสพ สมควรจะเป็นใคร ไปรทเสนอชื่อ

นายจิตตะเสน ไชยาคำ (พรหมนคร) : กระผมขอเสนอนางแรม พรหมโอบถ บุญประสพ เพราะเห็นว่า ได้เคยเป็นกรรมการและได้รู้เรื่องคืบมาก่อน

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อในที่ประชุมนี้ไม่เสนอเป็นอย่างอื่น เป็นอันว่าที่ประชุมตกลงให้นางแรม พรหมโอบถ บุญประสพ เป็นกรรมการในชุดนี้ต่อไป

นายทิม ภูวิวัฒน์ (อุบลราชธานี) : การเสนอชื่อผู้ที่จะเป็นกรรมการนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าควรจะเสนอผู้ที่จะมาทำงานได้ แล้วถึงการเสนอชื่อผู้...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี้คุณทิม ฯ ทำไมเอามาเสนอเดี๋ยวนี้เล่า มันเสร็จไปแล้ว เมื่อก่อนทำไมไม่เสนอ ผมก็ถามแล้ว เพราะฉะนั้นก็เสนอเสร็จแล้ว เมื่อก่อนไม่พูดเสีย

นายทิม ภูวิวัฒน์ (อุบลราชธานี) : ก็กำลังจะพูด ท่านประธานไม่มองจะให้ผมพูดอย่างไร

สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ./๒๕๕๕ (สามัญ)

โฆษณา - ฉันทนา. พ.๑/๔

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ นั่งเถอะ มันเสร็จไปแล้วคุณ

นายทิม กูริพันธ์ (อุบลราชธานี) : คือเดี๋ยวนี้นางแรม พรหมโสมถ ฤๅญประสพ
ไปต่างประเทศ แล้ว ๑ ครั้งไม่มาประชุมติดกัน ก็ต้องขาดจากสมาชิก แล้วมาเสนอใหม่
อย่างนี้มีประโยชน์อะไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่ง ๆ เมื่อกี้ก็ไม่ได้พูดเสีย ยมก็รอจังหวังให้พูด
คุณก็ไม่ได้พูด คล้าย ๆ กับว่าจะซักให้ยุ่งเสียอย่างนั้นแหละ

อันกับ ๒. พิจารณาเรื่องการคว่ำ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนมรดกพระราช-
กำหนดจัดสรรทุนสำรองเงินตราเกินจำนวนฉบับที่ออกใช้ พ.ศ.๒๕๕๕ พ.ศ.๒๕๕๖
ซึ่งรัฐบาลเสนอมา

*

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดจัดสรรทุนสำรองเงินตราเกินจำนวน
ธนบัตรออกใช้ พ.ศ. ๒๕๕๔ พ.ศ. ๒๕๕๕

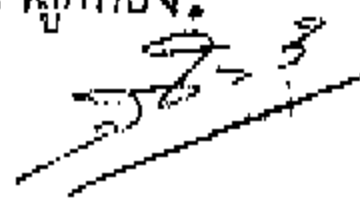
หลักการ

อนุมัติพระราชกำหนดจัดสรรทุนสำรองเงินตราเกินจำนวนธนบัตรออกใช้
พ.ศ. ๒๕๕๔

เหตุผล

โดยที่ได้ตราพระราชกำหนดจัดสรรทุนสำรองเงินตราเกินจำนวนธนบัตร
ออกใช้ พ.ศ. ๒๕๕๔ แล้ว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติอนุมัติพระราช
กำหนดจัดสรรทุนสำรองเงินตราเกินจำนวนธนบัตรออกใช้ พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามความใน
มาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๕๕๕.

สำเนาถูกต้อง.

แผนกระเบียบวาระ

สุพงษ์ ศิมพ์

ทาน.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดจัดสรรทุนสำรองเงินตราเกิน
จำนวนธนบัตรออกใช้ พ.ศ. ๒๕๕๔

พ.ศ. ๒๕..

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรอนุมัติพระราชกำหนดจัดสรรทุนสำรองเงินตราเกิน
จำนวนธนบัตรออกใช้ พ.ศ. ๒๕๕๔

.....
.....

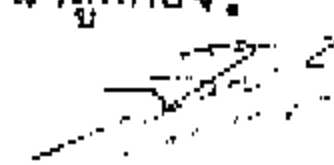
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด
จัดสรรทุนสำรองเงินตราเกินจำนวนธนบัตรออกใช้ พ.ศ. ๒๕๕๔ พ.ศ. ๒๕.."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อนุมัติพระราชกำหนดจัดสรรทุนสำรองเงินตราเกินจำนวน
ธนบัตรออกใช้ พ.ศ. ๒๕๕๔

.....
.....

สำเนาถูกต้อง.

แผนกระเบียบวาระ
สุพงศ์ วิยพ์
ทวน.

(สำเนา)
พระราชกำหนด
จัดสรรทุนสำรองเงินตราเกินจำนวนธนบัตรออกใช้
พ.ศ. ๒๔๕๔

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๕๔
เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ความจำเป็นต่องมัญหมายเกี่ยวกับเงินตรา ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาโดยความและลับ เพื่อจัดสรรทุนสำรองเงินตราเกินจำนวนธนบัตรออกใช้เพื่อประโยชน์แก่เศรษฐกิจและการเงินของประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า "พระราชกำหนดจัดสรรทุนสำรองเงินตราเกินจำนวนธนบัตรออกใช้ พ.ศ. ๒๔๕๔"

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ สิ้นทรัพย์ทุนสำรองเงินตราส่วนที่เกินจำนวนธนบัตรออกใช้เมื่อปิดบัญชีในวันก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้จ่ายออกจากทุนสำรองเงินตราและจัดสรรดังต่อไปนี้

(ก) ให้โอนสินทรัพย์เงินตราต่างประเทศตามจำนวนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและผู้อำนวยการธนาคารแห่งประเทศไทย เห็นเป็นการสมควร แต่ต้องไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของส่วนที่เกินจำนวนธนบัตรออกใช้ ไม่เป็นสินทรัพย์ของทุนรักษาเสถียรภาพเงินตรา ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๕

(ข) ให้จำหน่ายมูลค่าสินทรัพย์เท่ากับ ๒๕๖,๗๕๕,๕๑๓ บาท เนื่องจากได้จ่ายชดเชยค่าเสียหายสงคราม

(ค) ให้จำหน่ายสินทรัพย์เท่ากับ ๗๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อไถ่ถอนพันธบัตรเงินกู้ (เงินตราต่างประเทศ) พ.ศ. ๒๔๕๒" ของรัฐบาล

(ง) เมื่อจัดการตามข้อ ก. ข. และข้อ ค. ข้างต้นแล้ว สิทธิอันมีเหลืออยู่เท่าใดให้จ่ายเพื่อชดเชยผู้กู้เงินตราต่างประเทศของรัฐบาลและธนาคารแห่งประเทศไทยเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยน

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราขึ้น ณ ธนาคารแห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราให้มีเสถียรภาพเหมาะสมแก่สถานการณ์เศรษฐกิจและการเงินของประเทศ ตลอดจนการลงทุนหาผลประโยชน์

ให้ทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราเป็นนิติบุคคล และให้ได้รับยกเว้นจากการเสียภาษีอากรทั้งปวงตามประมวลรัษฎากร

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า คณะกรรมการทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย หรือผู้รักษาการแทน เป็นกรรมการ ให้คณะกรรมการนี้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในนโยบายและความดูแลการดำเนินงานกิจการของทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๔

มาตรา ๖ เพื่อดำเนินกิจการของทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ให้คณะกรรมการทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้จัดการทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา และให้มีอำนาจออกข้อบังคับและวางระเบียบการได้ ผู้จัดการต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมแก่ตำแหน่งหน้าที่

ให้ผู้จัดการทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราเป็นผู้ดำเนินการของทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราตามนโยบายของคณะกรรมการทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา

ในการปฏิบัติกิจการตามความในมาตรา ๗ ผู้จัดการทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราเป็นผู้กระทำในนามของทุนดังกล่าว และเป็นตัวแทนของทุนนี้ และเพื่อการนี้คณะกรรมการทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราอาจมอบอำนาจให้ผู้จัดการปฏิบัติกิจการเฉพาะอย่างได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการดังกล่าวกำหนด

กำไรจ่ายในการดำเนินกิจการทั้งปวงให้จ่ายจากทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา

มาตรา ๗ เพื่อให้การเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๔ ให้ทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรากระทำใดเฉพาะกิจการดังต่อไปนี้

(ก) การซื้อ ขาย แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและทองคำ

(ข) การลงทุนแสวงหาผลประโยชน์ในตัวเงินคลัง หรือหลักทรัพย์ระยะเวลาสั้น
อย่างอื่นของรัฐบาล

(ค) การลงทุนแสวงหาผลประโยชน์ในหลักทรัพย์ระยะเวลาสั้นที่มีตั้งในต่างประเทศ

(ง) การกู้ยืมเงินเท่าที่จำเป็นแก่การรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา

ในขณะใดขณะหนึ่ง ห้ามมิให้ทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราด้วยตัวเงินคลัง
หรือหลักทรัพย์ระยะเวลาสั้นอย่างอื่นของรัฐบาล ไม่ว่าในระยะเวลาใด เกินกว่าร้อยละสิบ
ของสินทรัพย์ทั้งสิ้นของทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา

มาตรา ๘ กิจการดังกล่าวในมาตรา ๗ ให้กระทำโดยเฉพาะกับธนาคารแห่ง
ประเทศไทย ธนาคารพาณิชย์ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วยธนาคาร
พาณิชย์ และสถาบันการเงินในต่างประเทศ

มาตรา ๘ ผลประโยชน์ของทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ให้นำเข้าสมทบ
ทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา

มาตรา ๑๐ การเลิกทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา และการจัดสรรจำหน่าย
สินทรัพย์และหนี้สินของทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราดังกล่าว ให้กระทำเป็นพระราช
บัญญัติ

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

แผนกระเบียบวาระ

เส็ก. พิมพ์

 ททบ.

นายแก้ว นรปติ (ชวนแก่น) : ข้าพเจ้ามีความเห็นถึงที่ว่า พระราชบัญญัติ
 จัดสรรทุนสำรองของรัฐบาลที่เสนอเข้ามาใหม่นี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติเพื่ออนุมัติร่างพระ
 ราชกำหนด ซึ่งรัฐบาลได้ประกาศใช้ออกไปแล้ว เป็นการถ่วง สภาก็เพิ่งได้รับเมื่อเช้า
 หรืออย่างช้าที่สุดก็เมื่อเย็นวานนี้ อย่างนี้ การที่รัฐบาลได้ก้าวล่วงเข้าไปจัดสรร*
 เงินตราซึ่งเกินจำนวนธนบัตร ประหนึ่งลูกให้จ่าย ๆ ก็เพื่อพึงเข้าใจว่า ในการที่เราจะ
 - เอาทุนสำรองเงินตราที่เกินจำนวนธนบัตรออกมาใช้เพื่อครั้ง รัชสมัยข้าพเจ้าแลกเปลี่ยนเงิน
 ตราต่างประเทศนี้ นับว่าเป็นการที่กลืนกลองใจของรัฐบาลอย่างใหญ่หลวง...

ประธานสภานิติบัญญัติ : เกี่ยว ๆ ก่อน คุณแก้ว คุณอย่างเพิ่งพูด ให้
 รัฐบาลแถลงเสียก่อน การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดจัดสรร
 ทุนสำรองเงินตรา ในขณะนี้ขอให้พิจารณาเป็นวาระที่ ๑ ชั้นวิญญูญัตติว่า จะอนุมัติหรือไม่อนุมัติ

นายแก้ว นรปติ (ชวนแก่น) : ที่ท่านประธานยังฟังผมไม่เข้าใจ

ประธานสภานิติบัญญัติ : เอาไว้ก่อนเถอะ ให้รัฐบาลเสนอเสียก่อนเถอะ
 คุณ ก็ว่าคุณจะเสนอมาก่อนไ้ความมั่นใจขอมึงก็ขะไรสักเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าหากว่าเรื่องเกี่ยว
 กับนี้ก็ขอให้รัฐบาลแถลงเสียก่อนเพราะเป็นเจ้าของร่างพระราชบัญญัตินี้ที่เสนอมาก ควรจะ
 ให้รัฐบาลได้แถลงเสียก่อน แล้วคุณจะแถลงอะไรก็ได้ ผมจะให้

๓๐๓ น.

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : ทางรัฐบาล
 ขอประทานเสนาอรรถพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดจัดสรรทุนสำรองเงินตราเกินจำนวน
 อนุมัติออกใช้ พ.ศ. ๒๕๔๔ พ.ศ. ๒๕... หลักการ อนุมัติพระราชกำหนดจัดสรรทุนสำรอง
 เงินตราเกินจำนวนอนุมัติออกใช้ พ.ศ. ๒๕๔๔ เหตุผล โดยที่ได้ตราพระราชกำหนดจัด
 สรรพทุนสำรองเงินตราเกินจำนวนอนุมัติออกใช้ พ.ศ. ๒๕๔๔ แล้ว จึงมีความจำเป็นที่
 คราวพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดจัดสรรทุนสำรองเงินตราเกินจำนวนอนุมัติออกใช้
 พ.ศ. ๒๕๔๔ ความความในมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช
 ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๔๕

เหตุผล เนื่องจากทางรัฐบาลได้ประกาศพระราชกำหนดจัดสรรทุนสำรองเงินตรา
 เกินจำนวนอนุมัติออกใช้ พ.ศ. ๒๕๔๔ นั้นแล้ว จึงจำเป็นต้องเสนอพระราชบัญญัติอนุมัติพระ
 ราชกำหนดไปตามระเบียบ ตามกฎหมาย ตามรัฐธรรมนูญ ในเหตุผลทั่วไปขอประทานเสนา
 สถานี้ว่า ตามที่รัฐบาลจำเป็นต้องประกาศพระราชกำหนดไปก็เพราะเหตุว่าเป็นกิจที่เกี่ยวกับ
 ความมั่นคงที่ถือปฏิบัติอยู่ กิจการใดที่เกี่ยวข้องกับการภาษีอากร กิจการใดที่เกี่ยวข้องกับ
 การเงินซึ่งจำเป็นต้องประกาศใช้โดยทันทีเพื่อกันมิให้เกิดการเสียหายขึ้นทั้งในทางวางใจ
 และการ เศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องออกเป็นพระราชกำหนดไป แม้ในสมัยประชุมก็จำเป็นต้อง
 พึงปฏิบัติเช่นนั้น เพื่อป้องกันมิให้เกิดความวุ่นวายหรือเกิดความเสียหายทั้งในด้านการเงินและ
 การ เศรษฐกิจของชาติเป็นส่วนรวม จึงจำเป็นที่ทางรัฐบาลจำเป็นต้องออกพระราชกำหนด
 ไปก่อน และได้เสนอพระราชบัญญัติต่อมาเพื่อขออนุมัติ

ในเหตุผลโดยทั่วไปก็ขอประทานเสนาในหลักการในสาระสำคัญก็คือว่าทางรัฐบาล
 ได้พิจารณาเห็นว่าถึงกาลสมัยอันสมควรที่จะได้ปรับปรุงกิจการ โดยเฉพาะในการเงินตรา
 ของประเทศให้เป็นระเบียบและจัดอยู่ในความมั่นคงด้วยก็ จึงได้เห็นว่าสมควรแล้วที่จะได้มี
 การกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศให้เป็นรากฐานอันมั่นคง และมีมาตรา

เดี๋ยวจึงแต่

เดี๋ยวซึ่งเกิดขึ้นมา เรามีอัคราราชการและอัคราอื่น ๆ อยู่ บัดนี้เห็นว่าเพื่อประโยชน์ในทางธุรกิจ
 รัฐกิจและในการเศรษฐกิจของชาติและการเงินของประเทศ จึงสมควรจะได้กำหนดอัครา
 แลกเปลี่ยนไว้ให้เหมาะสม จึงได้กำหนดอัคราแลกเปลี่ยนไว้เพียงอัคราเดียว เพื่อจะได้เป็น
 หลักในการดำเนินธุรกิจและการเงินของประเทศชาติสืบไปด้วยดี แต่ในการที่เราจะรักษา
 ระดับเงินตราให้อยู่มั่นคงด้วยความสม่ำเสมอไม่ให้เกิดไม่มีการเปลี่ยนแปลงเกินสมควรไป เพราะ
 ฉะนั้นจึงเป็นของมีองค์การอันหนึ่งซึ่งจะได้เป็นเจ้าหน้าที่และดำเนินการอันนี้โดย
 ได้มีตราไว้ในพระราชบัญญัตินี้ว่าเป็นคณะกรรมการชุดหนึ่งขึ้นมา ดังท่านจะได้เห็นความ
 มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการชุดหนึ่ง เรียกว่าคณะกรรมการอนุรักษ์ระดับอัคราแลกเปลี่ยน
 เงินตรา ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ และรัฐมนตรี
 การคลัง และรัฐมนตรีว่าการธนาคารชาติเป็นกรรมการเจ้าหน้าที่
 เรื่องทุนที่จะรักษาอัคราแลกเปลี่ยนไว้ด้วยดี

ในวิธีการก็คือว่า เราเห็นว่าอัคราแลกเปลี่ยนที่เหมาะสมควร
 สามารถประกอบการค้าในการขายข้าว ขายแร่ ขายยาง ในการประกอบ
 โดยสะดวก ซึ่งเป็นอัคราที่ตายตัว ซึ่งไม่ควรจะมีการเปลี่ยนแปลงมาก
 นี้เราก็จำเป็นต้องมีเงินก้อนหนึ่งที่สามารถจะนำมาใช้ในเวลาที่ตลาด
 เอาเงินนี้ออกมาซื้อ ในเวลาที่ตลาดมีเงินตราสั้นเราก็ซื้อเข้ามาไว้
 จะได้รักษาเสถียรภาพของอัคราแลกเปลี่ยนให้มั่นคงอยู่ เพราะฉะนั้นการที่
 กำหนดนี้ไปและเสนอพระราชบัญญัตินี้มา เพื่อว่าเงินทุนสำรองที่เรา
 เซ็นส์ ^๑ ที่ล้นลง ออกมาเกินกว่าร้อยเปอร์เซ็นต์นั้นเราเอามาเป็น
 ระดับเสถียรภาพของอัคราแลกเปลี่ยน เงินส่วนที่เกินนั้นก็ได้รับความ
 สำรองแล้วร้อยเปอร์เซ็นต์ ส่วนที่เหลือไม่ถึงไว้ให้ว่างเปล่า เอาไปตั้ง
 จะได้เอามาเป็นเงินที่จะรักษาเสถียรภาพ และความในมาตรา ๖ ในข้อ
 ๗

ตามลำดับดังนี้ สิทธิทรัพย์ ทูลสารองเงินตรา ส่วนที่เกินจำนวนธนบัตรออกใช้เมื่อปิดบัญชีในวัน
ก่อนที่พระราชกำหนดฉบับนี้จะมีผล ให้จ่ายออกจากทูลสารองเงินตราและจัดสรรดังต่อไปนี้

(ก) ให้โอนสิทธิทรัพย์เงินตราต่างประเทศตามจำนวนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เห็นเป็นการสมควร แต่ต้องไม่ต่ำกว่า
กึ่งหนึ่งของส่วนที่เกินจำนวนธนบัตรออกใช้ ไปเป็นสิทธิทรัพย์ของทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยน
เงินตราซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๔

(ข) ข้อ ข. ให้จำหน่ายบัญชีสิทธิทรัพย์เท่ากับ ๒๕๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ขอประทาน
แก่คำพิพากษาของศาลฎีกาที่เสนอ "๗ แสน" ขอแก้เป็น "๑ ล้าน"

(ค) ให้จำหน่ายบัญชีสิทธิทรัพย์เท่ากับ ๒๕๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากได้จ่ายชดเชย
ค่าเสียหายสงครามไป เงินจำนวนนั้นเป็นเงินที่เราได้ฝากไว้ในทูลสารองในประเทศ
อังกฤษ แต่ในสมัยสงครามก็ถูก ทรัสต์ ไร (freeze) ไว้ และหลังสงครามเมื่อได้เจรจากับ
รัฐบาลอังกฤษเป็นที่เรียบร้อยแล้วก็ได้คืนมาเป็นเงิน เป็นจำนวน ๒๕๖,๐๐๐,๐๐๐ บาทซึ่ง
ไรค่าเสียหายสงคราม เป็นเงินที่เขาตัดยอดเก็บค่าไปแล้ว แต่ว่าตามพระราชบัญญัติเงิน
ทูลสารองเราจะตัดยอดไปไม่ได้ เงินชดเชยนี้คงแขวนอยู่ เพราะฉะนั้นในโอกาสที่เราประ
ภาทใช้พระราชบัญญัตินี้ จึงขอตัดยอดนี้ไป ก็เป็นอันตัดตัวเลขเงินตรานั้น เขาก็บัญชีไปนาน
แล้วตั้งแต่สงครามเลิก

(ง) ให้จำหน่ายสิทธิทรัพย์เท่ากับ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อไถ่ถอน "พันธบัตรเงิน
(เงินตราต่างประเทศ) พ.ศ. ๒๔๘๖" ของรัฐบาล พระราชบัญญัติเงินกู้ของรัฐบาลเมื่อ
พ.ศ. ๒๔๘๖ นั้นเป็นจำนวนเงิน ๑,๒๐๐ ล้าน ซึ่งเราได้ซื้ออัตราไว้ในอัตราราชการ ๑๒.๕๐
บาท บัดนี้เราได้กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเป็น ๒๐ บาท ส่วนที่เกินก็เป็นอีก ๑๐๐ ล้าน ก็จึง
ขอตัดบัญชี คือว่ามันเป็นตัวเลขไม่ได้เป็นตัวเลขเงิน มันเป็นตัวเลขเท่านั้นเอง ทักล้างทางบัญชี
เมื่อเราเสนอพระราชบัญญัติเงินกู้มูลค่า ๑,๒๐๐ ล้าน ได้ซื้ออัตราไว้ ๑๒.๕๐ บาท ก่อ
เหรียญ มีทั้งสิ้นไปเป็น ๒๐ บาท เราก็เอาส่วนที่เกินก็เป็น ๑,๑๐๐ ล้าน ทักด้วย ๑,๒๐๐ ล้าน

37 *[Signature]*

ให้เป็น ๓๐๐ ล้าน เป็นถาวรหักทางบัญชี

(๑) เมื่อจัดการความข้อ ก. ข้อ ข. และข้อ ค.ข้างต้นแล้ว สินทรัพย์มีเหลืออยู่เท่าใดให้จ่ายเพื่อชดเชยชดเชยเงินตราต่างประเทศของรัฐบาลและธนาคารแห่งประเทศไทย เนื่องจากถาวรเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยน

ในสาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้มีความประสงค์ว่าจัดตั้งอัตราแลกเปลี่ยนใหม่ให้มั่นคงให้มีเสถียรภาพอันดี และมีอัตราที่เหมาะสมที่จะประกอบธุรกิจในทางการค้าทั้งการขายข้าว ข้าวแรม ข้าวบง สินค้าออกและค่าเป็นภาวนำสินค้าเข้าได้โดยสะดวกในอัตราอันเหมาะสม อันจะเป็นประโยชน์ในทางพาณิชย์ในทางเศรษฐกิจและในการเงิน ในการนี้เราก็เอาเงินที่เหลือจากทุนสำรองเกินกว่าเงินสำรองขั้นต่ำที่เราคิดไว้โดยพระราชบัญญัตินี้ ใครจะแตะต้องอีกไม่ได้เงิน ส่วนที่เหลือเขาเป็นเงินกองกลางที่คณะกรรมการกองทุนจักรวรรดิจะได้อามาใช้ในเวลาที่เงินในตลาดขาด เขาออกมาใช้ในตลาดเพื่อไม่ให้พ้อค่าประมูลกันตามขอมใจหรือธนาคารประมูลกันตามขอมใจ องค์การนี้ก็เป็นอย่างที่จจะจัดรักษาระดับไว้ ถ้าเงินในตลาดสั้นมากซื้อคืนมา ก็เป็นกำไรถ่ายเทกันอยู่ในตัวเช่นนี้ เมื่อมีกำไรเหลือขึ้นมาเราก็เอาไว้ในกองทุนตามเดิม ไม่เป็นการกระทบกระเทือนต่อเสถียรภาพเงินตราของประเทศแต่ประการใด กลับเป็นการส่งเสริมให้การการค้าและเศรษฐกิจของเรามั่นคงและอยู่ในอันคัมอันดี ซึ่งทำให้เป็นการลดการครองชีพหรือรักษาเงินเอาไว้ในระดับอันดีด้วย

ส่วนในข้อที่เราจะกองหักล้างบัญชีต่าง ๆ ทั้งที่เรียกมาตั้งนี้เป็นเพียงการหักล้างตามตัวเลข เช่นเงินค่าชดเชยสงครามก็หักไปแล้วเสร็จสิ้นไปแล้ว แต่ว่ามันติดอยู่เพราะว่าพระราชบัญญัติใหม่อนุมัติให้เราคิดได้ เราคิดเสียในโอกาสเดียว และเงินอีก ๓๐๐ ล้านตามพระราชบัญญัติเงินกู้ พ.ศ. ๒๔๘๖ ก็เป็นตัวเลขที่ปักไป ๓๐๐ ล้าน เพราะว่าอัตราแลกเปลี่ยนเปลี่ยนแปลงไป เราก็คิดออกไป เป็นอันว่าหักล้างทางบัญชี ก็มีสาระสำคัญที่จะได้เสนอต่อสภาไม่ว่า เราจะมีเงินเหลืออยู่เราจะเอาเงินนั้นมาทำอะไรโดยไม่ว่าอะไร ใน

บัดนี้เราควรจะได้ใช้เงินก้อนนี้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อรักษาสถียรภาพของเงินตรา และเพื่อ
จะรักษาระดับการการเงินของประเทศให้มั่นคงด้วยดี จึงขอประทานเสนอมายังสภาผู้แทนราษฎร และระ
เบียนวิธีที่ใดปฏิบัติอยู่ในต่างประเทศโดยทั่วไป ถือว่าเป็นระเบียบนโยบายในการการเงิน
โดยตรงที่จะได้ส่งเสริมให้การค้าและการเงินของประเทศก้าวหน้าไปด้วยดี

๕.๕๐ น.

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ความจริงท่านควร จะอนุมัติให้ข้าพเจ้าพูดในลำดับแรกก่อนที่รัฐบาลจะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่าวัตถุประสงค์ของข้าพเจ้านั้น มีความประสงค์ที่จะขอให้รัฐบาลเลื่อนการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปนั้นต่างหาก ท่านประธานอนุชุดก็คือว่าสมาชิกสภาผู้ได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อเข้านี้เอง หรือว่าเมื่อคืน คำว่านี้ เป็นอย่างมาก เราไม่มีเวลาเตรียมในการที่จะพิจารณาเกี่ยวกับกิจการ เงินอย่างใหญ่หลวงเช่นนี้ได้ ท่านประธานฯ เรากล่าวได้ทีเดียวย่างรัฐบาลนี้ได้กระทำการซึ่ง เป็นประวัติศาสตร์ ในอายุของรัฐบาลรัฐประหารนี้ กล่าวคือว่า ได้กล่าวลงไป จักรวรรดิ เกี่ยวกับการ ทูลเกล้าฯ ซึ่ง ได้รักษากันมานานแล้ว อย่างองอาจและกล้าหาญ เพราะฉะนั้นต่างหากว่าไม่ให้มีโอกาส ให้พิจารณาว่ารัฐบาลได้กล่าวลงไป จักรวรรดิ เกี่ยวกับการ ทูลเกล้าฯ ในการที่จะ เอาทูลเกล้าฯ ที่เหลือ ที่รัฐบาลว่ามันเหลือ ~~๑๐๐~~ ๑๐๐ เปอร์ เซ็นต์ออกให้ ให้เป็นกองทุนรักษาระดับการ แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศนั้น จะเป็นการ ถูกต้องหรือไม่ ตามที่รัฐบาลที่ได้เสนอมานั้น คือหมายความว่า การที่เราจะเอาทูลเกล้าฯ ออกมาให้คณะกรรมการนี้เพื่อจับจ่ายใช้สอยตามที่ ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๗ นั้น คณะกรรมการนี้จะรักษา คือหมายความว่า จะปฏิบัติให้ลุล่วงหรือเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้หรือไม่ นั่นคือการที่เราอนุญาตให้รัฐบาลเอาทูลเกล้าฯ ออกมาใช้ ให้คณะกรรมการรักษาระดับการ แลกเปลี่ยนเงินตราออกมามีวัตถุประสงค์อันใหญ่ยิ่ง เพื่อที่จะรักษาเสถียรภาพของเงินตราไทย เพื่อที่จะรักษาระดับการ แลกเปลี่ยนไม่ให้ เป็นการขึ้นลงอย่าง ปรุคปราค ซึ่งเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้น รัฐบาลจะทำสำเร็จตามเจตนารมณ์นี้หรือไม่ ข้อนี้สภายังไม่ได้พิจารณาเพียงพอ สมาชิกได้รับควันใจเกินไป ข้าพเจ้าเห็นว่า.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณแคล้ว ฯ คุณแคล้ว ฯ เดี่ยวฟังผมก่อน คือ รัฐบาล เรื่อง เขาออกประกาศแล้วคุณ ประกาศใช้แล้ว เขาก็เสนอมามาตามรัฐธรรมนูญ คือ

ภายในสองวันมาซึ่งสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นก็มีทางเดี๋ยวกว่าจะอนุมัติหรือไม่อนุมัติเท่านั้น เพราะฉะนั้นคุณชวยอวยอภิวราชมัย เรื่องที่จะตอนไปนั้นไม่ได้คุณ เพราะเขาได้มีประกาศไปแล้วคุณ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าเห็นว่า ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะยังไม่ได้นำพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่รัฐบาลก็ยังมีพระราชกำหนดฉบับนี้ใช้อยู่แล้วตามรัฐธรรมนูญ ๒ ของมาตรา ๕๕ กล่าวคือ หมายความว่ารัฐบาลได้ตราพระราชกำหนดออกใช้ ในระหว่างที่สภาผู้แทนราษฎรประชุมกัน เมื่อสภาผู้แทนราษฎรประชุมแล้ว รัฐบาลจะต้องเสนอร่างพระราชกำหนดฉบับนี้เข้ามาให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาโดยมิชักช้า รัฐธรรมนูญ ๒ บัญญัติไว้ว่าอย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าถึงหากว่าเราจะไม่รับรองอนุมัติพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปในวันนี้ รัฐบาลก็ไร้ ก็หมายความว่าทำงานตามร่างพระราชกำหนดได้อยู่แล้ว ข้าพเจ้าจะขอให้เลื่อนไปเพียงหนึ่งวาระเท่านั้น—ในวันพฤหัสบดีหน้า เพื่อที่จะให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้มีโอกาสตรวจสอบร่างพระราชกำหนดฉบับนี้ เพราะถ้าหากว่ารัฐบาลทำไว้แล้ว รัฐบาลนโยบายนั้นมันจะเป็นภัยต่อความมั่นคงของเงินตราไทยอย่างใหญ่หลวง เพราะเป็นการที่น่าเอาทุนสำรองออกมาใช้ ข้าพเจ้าหมายความว่าอย่างนั้น ข้าพเจ้าจึงเสนอขอร้องให้เลื่อนการพิจารณาพระราชกำหนดพระราชบัญญัติฉบับนี้ไป

นายสุชาติ ไทวดี (สุรินทร์) : ในการที่จะให้เลื่อนคดีนี้ไปนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย เพราะเหตุว่าตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๕ นั้นได้กำหนดไว้ว่า ในระหว่างสมัยประชุมนั้น รัฐบาลก็มีสิทธิที่จะออกพระราชกำหนดได้ แล้วก็ต้องนำเสนอสู่สภาผู้แทนราษฎรภายในสองวัน นับจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา นี่ประกาศราชกิจจานุเบกษาเมื่อวานนี้ รัฐบาลก็ทำถูกต้องตามรัฐธรรมนูญแล้ว ~~แล้ว~~ เมื่อรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้อย่างนั้นจะเลื่อนไปไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นจะต้องนำเสนอสู่สภาผู้แทนราษฎรมาตรา ๕๕ ให้ดี แล้วก็เห็นว่ามันเป็นไปอย่างนี้ที่ข้าพเจ้าได้เรียนอภิปรายมานี้

~~.....~~

A1 ~~AA~~

๘.๕๘ น.

ร้อยโท จารุงศ์ เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขออภิปรายเกี่ยวกับความเหมาะสมในการที่จะรับร่างพระราชบัญญัตินี้เพียงใดหรือไม่ สำหรับเรื่องเกี่ยวกับความเหมาะสมในการที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ในสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ โดยที่ข้าพเจ้าถือว่าร่างพระราชบัญญัตินี้มีความสำคัญอย่างยิ่งเกี่ยวกับระบบการเศรษฐกิจของประเทศชาติบ้านเมือง เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอประทานไต่ถามเรียนความคิดเห็นต่อสภาผู้แทนราษฎรว่า การกระทำดังกล่าวข้างต้น มีวัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ประเด็นสำคัญประการแรกก็คือว่า ท่านมีเจตจำนงในการที่จะนำเอาทุนสำรองเงินตราของประเทศเราออกมาใช้เพื่อเกี่ยวกับการรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนกับเงินตราต่างประเทศนี้ ข้าพเจ้ามีความห่วงใยเป็นอันมากในประเด็นนี้เป็นประเด็นแรก เพราะเหตุที่ว่าถ้าหากว่าจะพิจารณาดูประเด็นนี้เป็นประเด็นสำคัญที่สุดในการร่างพระราชบัญญัตินี้ การที่ประเทศไทยได้มีพระราชบัญญัติเงินตราจักษรรใหม่ทุนสำรองไว้จำนวนมาก ๆ หรือว่าความทางปฏิบัติเท่าที่เป็นมานับตั้งแต่สมัยราชาธิปไตยโดยมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ประเทศไทยได้พยายามที่จะสงวนทุนสำรองไว้ในอัตราที่สูงมากที่สุดในเท่าที่จะมากได้ เพราะเกี่ยวกับสถานการณ์การเศรษฐกิจของประเทศชาติบ้านเมือง ถูกแล้วในต่างประเทศนั้นเช่นอังกฤษ อเมริกา เป็นต้น เป็นประเทศที่มีการเศรษฐกิจมั่นคง เป็นประเทศที่มีอุตสาหกรรมรายได้มั่นคงนั้น ประเทศต่าง ๆ เหล่านี้ไม่จำเป็นในการที่จะรักษาทุนสำรองไว้เป็นจำนวนครึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์หรือร้อยละกว่าเปอร์เซ็นต์อย่างประเทศไทยนี้ แต่เขารักษาระดับทุนสำรองไว้เพียง ๒๕ หรือ ๓๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เขาก็สามารถจะรักษาเสถียรภาพเงินตราของเขาได้ ที่เป็นเช่นนั้นก็เนื่องจากว่าประเทศเหล่านั้นเป็นประเทศอุตสาหกรรม เป็นประเทศที่ร่ำรวยได้แน่นอน เป็นประเทศที่ทำมาค้าขายมีตลาดแน่นอน และเป็นประเทศที่มีการผลิตอยู่คงเส้นคงวา แต่สำหรับประเทศไทยเรานั้นเป็นประเทศกสิกรรม รายได้ของประเทศสำคัญที่สุดอยู่ที่การทำนา และการกสิกรรมเป็นพื้น การทำนาในการที่จะหารายได้ขึ้นที่ขึ้นอยู่กับฟ้าดิน/ขึ้นอยู่ที่ดินฟ้าอากาศ

นำเป็นหลักการ เศรษฐกิจของประเทศชาติบ้านเมืองนั้นขึ้นอยู่กับฟ้ากับแผ่นดิน ขึ้นอยู่กับดินฟ้าอากาศ ถ้าปีไหนที่ฝนแล้ง ปีไหนที่น้ำท่วม ปีไหนที่คืนฟ้าอากาศไม่อำนวยรายได้ของประเทศชาติบ้านเมือง ก็ไม่คงเส้นคงวา ก็อาจจะคลอนแคลนไปได้ เพราะฉะนั้นนโยบายในเรื่องเกี่ยวกับการรักษาทุนสำรองนี้ผมเนื่องสมัยราชาธิปไตยมาจนกระทั่งบัดนี้ เราจึงนิยมในการที่จะรักษาระดับอัตราทุนสำรองไว้จนจำนวนร้อยละเปอร์เซ็นต์หรือกว่าร้อยละหนึ่งขึ้นไปมีลักษณะเป็นเช่นนี้ เพราะฉะนั้นในการที่ทางรัฐบาลนี้จะเสนอร่างพระราชบัญญัติพระราชกำหนดในการที่จะลดทอนทุนสำรองขึ้นในลักษณะเช่นนี้ ข้าพเจ้าอยากจะได้ฟังความคิดเห็นหรือว่าอยากจะได้ฟังเหตุผลอันหนักแน่นของรัฐบาลว่ามีความจำเป็นเพียงใดมีความสำคัญอย่างไร ในการที่จะเราจะลดทุนสำรองลงไปถึงเพียงนี้ ในสมัยหนึ่งเมื่อระหว่างเสร็จสงครามใหม่ ๆ รัฐบาลในครั้งนั้นได้เสนอพระราชกำหนดข้อสภานี้ ในการที่จะนำฟูลเอทของค่าซึ่งเป็นทุนสำรองออกมาขายนั้น ข้าพเจ้าเองคนหนึ่งก็ได้ทำการคัดค้านแล้วก็ได้แสดงความคิดเห็นข้อสภานี้แล้ว ก็ในครั้งนั้นก็เป็นอย่างเสียหาย ทำให้การเงินของประเทศชาติบ้านเมืองรวนระอุผู้หนักหนึ่ง เพราะฉะนั้นในการที่รัฐบาลนี้ การที่สภานี้จะออกพระราชบัญญัติในการที่จะลดทอนทุนสำรองลงไปในนี้ ข้าพเจ้าจึงรู้สึกเป็นห่วงอย่างยิ่ง นี่เป็นความรู้สึกอันจริงใจของข้าพเจ้านั้นเป็นประเด็นหนึ่ง ที่อีกประเด็นที่สอง คือเกี่ยวกับการในการที่จะเอาเงินตราต่างประเทศมาทุ่มตลาดเพื่อที่จะรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยน สำหรับที่มันจะขึ้นจะลงนั้น ข้าพเจ้าก็รู้สึกเป็นห่วง เพราะว่าในเรื่องการที่จะทำให้อัตราเงินดอลลาร์ก็คือเงินปอนด์สเตรลิงก็คือเงินต่างประเทศสกุลอื่น ๆ ก็คือ

ในการที่จะทำให้มันขึ้นมันลงหรือจะทำให้มันมีอัตราแลกเปลี่ยนเป็นอย่างไรนั้น มันแล้ว
 แต่คือการเศรษฐกิจของประเทศชาติบ้านเมือง สรุปผลมันมีหลายสิ่งหลายอย่างหลายประการ
 ซึ่งทางรัฐบาลก็ได้ดำเนินการอยู่แล้ว เช่นเป็นต้นว่าในเรื่องเกี่ยวกับการผลิต/ตัด/ตัด/ตัดหากว่า
 ประเทศชาติของเรานั้นไม่ได้ที่มุ่งการผลิต งบประมาณของเรานั้นไม่ได้ส่งเสริมใน
 เรื่องเกี่ยวกับการกสิกรรมกสิกรรม กสิกรรม กสิกรรม กสิกรรม กสิกรรม และการอะไรต่าง ๆ
 ก็ไม่ได้มุ่งการผลิตให้เต็มที่ รายได้ไม่ขึ้นมา สินค้าไม่ขึ้นมา แล้ว *export* ที่ส่ง
 สินค้าไปขายต่างประเทศไม่ได้ที่เต็มเม็ดเต็มหน่วย เงินตราของเราก็ตกลงไป แต่
 กระทั่งคิดว่าทางรัฐบาลก็ได้ดำเนินการหลายสิ่งหลายอย่างอยู่แล้ว เช่นเป็นต้นว่าในเรื่อง
 เกี่ยวกับการควบคุมสินค้าต่างประเทศก็ ทางกระทรวงเศรษฐกิจก็ได้ประกาศควบคุม
 ทั้งหลายสืบอย่างในการที่จะให้สินค้าต่างประเทศที่ฟุ่มเฟือยเข้ามาภายในประเทศ และ
 ในการที่จะผลิตสินค้าอะไรออกไปก็ รัฐบาลก็ได้รับเรื่องดำเนินการไปหลายสิ่งหลายอย่าง
 แต่ที่ว่าในการที่จะเกิดขึ้นในเรื่องเช่นนี้ไม่ใช่ว่าจะเกิดขึ้นภายในวันหนึ่งสองวันเราจะ
 ต้องพึ่งผลต่อไป ในการที่จะเสี่ยงนำเอาเงินทุนสำรองของไทยเข้ามาใช้มาช่วย
 ในตลาดหรือเอาเงินทุนสำรองในตลาดเช่นนี้ก็รู้สึกว่ามันเป็นเรื่องที่เสี่ยงภัยเป็นอย่างยิ่ง ประเด็น
 ที่สำคัญที่สุดก็คือเกี่ยวกับการที่เราเมืองการค้าหรือมีกระบวนการในการควบคุมการแลกเปลี่ยน
 เรามืออยู่แล้ว ในกระทรวงการคลังก็มี ในธนาคารชาติก็มี ในการที่เราจะควบคุมการ
 แลกเปลี่ยน เช่นว่าถ้าเงินตราต่างประเทศมาเท่าไร จะเข้าไปไหน จะไปควบคุมที่ไหน
 เราก็มืออยู่แล้ว เราก็น่าจะใช้แรงบังคับเรื่องมือเหล่านี้ให้มันเป็นผลดีกว่าที่เราจะเสี่ยง
 ในการที่เราจะเอาเงินตราต่างประเทศจากเงินทุนสำรองเอามาหนุนมากกระทำการใน
 ทองตลาด แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การนี้ถ้าหากว่าจะพิจารณาในมาตรา ๔ จะเห็นว่า
 วัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญอยู่ที่ *มาตรา* นี้ ให้จัดตั้งทุนรักษาระดับอัตรา
 แลกเปลี่ยนเงินตราขึ้น ณ ธนาคารแห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาระดับอัตรา

สภาผู้แทนราษฎร ๓/๒๕๕๕ (สามัญ)

HH
เขียน ก. ๘/๒

ให้มีเสถียรภาพเหมาะสมแก่สถานการณ์เศรษฐกิจและการเงินของประเทศ ตลอดจนการ
ลงทุนหาผลประโยชน์ สำหรับบรรพบุรุษที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนหาผลประโยชน์เช่นนี้
กระผมไม่เห็นด้วย เพราะว่าเป็นองค์การของรัฐบาล ถ้าหากมากกระทำการเช่นนี้คล้าย ๆ
กันว่าเราตั้งองค์การในการที่จะหมุนเงินในการที่จะหาผลประโยชน์ซึ่งเป็นการเสี่ยงภัย
อย่างยิ่ง ในการที่เราจะเอาเงินทุนสำรองของประเทศเข้าบ้านเมืองมากระทำการ
เสี่ยงภัยมาลงทุนหาผลประโยชน์เช่นนี้ นี่เป็นเรื่องที่กระผมคิดว่าทางรัฐบาลน่าจะคง
แสดงให้เห็นที่ลงไปว่าเหตุผลประการใดในการที่เราจัดว่าเป็นเอาทุนสำรองของประเทศ
บ้านเมืองมาทำการลงทุนหาผลประโยชน์เช่นนี้ เพราะองค์การอื่น ๆ เราก็ได้จัดกระทำ
การอยู่แล้ว เป็นต้นว่าเรื่องการควบคุมการแลกเปลี่ยนกติก การควบคุมสินค้าขาออกขาเข้า
กติก การอะไรทุกอย่างเราก็มีเครื่องมือ เรามีองค์การ เรามีเจ้าหน้าที่กระทำการพร้อม
อยู่พร้อมแล้ว หรือว่าองค์การเหล่านี้ที่ใดตั้งขึ้นนั้น หรือวิธีการที่ทำไปนั้นมันล้มเหลวหรือ
ไม่ได้ผลเพียงใดจึงต้องมากกระทำโดยวิธีเช่นนี้ นี่ข้าพเจ้าก็คิดว่าทางกระทรวงการคลังคง
จะได้แสดงให้เห็นที่แจ่มชัด

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครหรืออยุธยา) : ท่านประธานฯ ข้าพเจ้าได้ฟังท่าน
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังแถลงแล้วก็ยังไม่เข้าใจละเอียด ก็อยากจะซักถาม
เสียเพื่อให้ท่านชี้แจงโดยละเอียด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเดี๋ยวก่อน ตอนนี้เป็นตอนสนับสุนน รอยอีกผู้
สักประเดี๋ยว ขอให้รัฐบาลชี้แจงก่อน

สภาผู้แทน

)

อุดม อนุ ค.๕/๑

45

๑๑.๐๓ น.

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ผมขอประทานขอ
 ขอลองใจของท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายมีข้อข้องใจในส่วนสำคัญก็คือว่าในเรื่องทุนสำรอง เพราะ
 เราได้ลดทุนสำรองลงไป ไม่มีบทใดในพระราชบัญญัติที่แสดงว่าเราได้ลดทุนสำรองลงไป ทุน
 สำรองนั้นเราคงมีอยู่ ~~๕๐๐~~ ^{๕๐๐} เปอร์เซ็นเต็มเปี่ยม ตามที่บัญญัติไว้ในทุกประการ แต่โดยเฉพาะ
 ในส่วนที่เกินนั้นเป็นไฟแนนเชียล โปลิตี (*financial policy*) นี้แหละเป็นรัฐ
 ประศาสนนโยบายในทางการเงินที่จะใช้เงินให้เป็นประโยชน์ เรามีเงินแล้วไม่ใช่ มีเงินกอง
 นอนนิ่งไว้แล้วไม่นำมาใช้เกิดประโยชน์ในทางที่จะให้เป็นผลในทางการเงินและทางเศรษฐกิจ
 ของชาตินั้นไม่ เป็นสิ่งที่ควรทำ และข้าพเจ้าได้ไปในต่างประเทศและได้ไปประชุมธนาคารโลก
 มา ก็มีหลายแห่งว่าเรามีเงินทุนสำรองเกินตัว ควรจะเอาเงินทุนสำรองออกมาใช้ในทางที่เป็น
 ประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ แต่ข้าพเจ้าบอกว่ามันเป็นพระราชบัญญัติที่เรากระทำไม่ได้ โสภณัน
 เราเอาเงินที่เหลืออยู่ เงินที่มันไม่จำเป็นคงใช้ เรามีเงินทุนสำรองค่าอยู่ถึง ~~๕๐๐~~ ^{๕๐๐} เปอร์เซ็น
 อยู่เต็มเปี่ยมซึ่งตามพระราชบัญญัตินี้ผู้ก็มีคำว่าเราจะต้องไม่ได้อยู่แล้ว เป็นภาคการประกันอันมั่นคง
 แล้ว ~~เพราะฉะนั้น~~ ^{เพราะฉะนั้น} ส่วนที่เหลือนี้เราตั้งเป็นกองทุนคล้าย ๆ เบียดสต็อก แอ็กชัญ ~~stock~~
~~exchange~~) สำหรับมาทำ ~~สิ่งต่าง ๆ~~ ^{เงินทุนสำรองที่บรรพการรักษา}
~~เพื่อรักษา~~ ^{เพื่อรักษา} แอ็กชัญ สแตบิลไลเซชัน ฟันด์ (*stabilization fund*) เป็น
 เงินทุนสำรองที่เราจะรักษาเสถียรภาพเงินตราในขณะใดที่เงินในคลาสิกไหลออก องค์กรนี้
 ก็นำเงินออกมาขายในคลาสิกเพื่อไม่ให้มีการบรรลุกันอย่างปั่นป่วนเหมือนอย่างที่เป็นอยู่เวลานี้
 เพราะเรามีองค์กรขึ้นมาโดยทำหน้าที่โดยเฉพาะ ฉะนั้นจึงได้มีการทำให้อัตราเงินแลกเปลี่ยน
~~ไม่~~ ^{ไม่} เคลื่อนไหวไปเกินสมควร จึงได้ตั้งองค์กรนี้ขึ้นมาโดยเฉพาะทำหน้าที่คล้าย ๆ แอ็กชัญ
 สต็อก แอ็กชัญ ที่จะมาคอนโทรล (*control*) มีเงินออกมาค้าขายอยู่ในคลาสิก ถ้า
 หากว่าเงินในคลาสิกเหลือก็ซื้อคืนมา ก็เป็นทางที่จะมีทางชดเชยกันไปในตัว แต่ถ้าเงินเราเหลือเพื่อ
 เหลือใช้ในกองทุนแล้ว เราไม่ควรปล่อยให้เงินกองทุนนั้นนอนนิ่งอยู่ ถ้าเกินจำเป็นก็ไปซื้อพันธบัตร

(Bond) ข้อสำคัญต่าง ๆ ในต่างประเทศมาเป็นเครื่องค้ำประกันไว้อีก ไม่ใช่เป็นการถ่ายเทหากำไรเป็นแต่เพียงสร้างความมั่นคงและหารายได้เพิ่มในกองทุนนี้ ท่านบอกว่าประเทศไทยเป็นประเทศสิทธิกรรมไม่ใช่อุตสาหกรรม เราจึงต้องระมัดระวัง แต่ความจริงข้าพเจ้าขอประธานเสนอว่า ~~๓๐๐~~ เพอร์เซ็นต์ นั้นพอเพียงถ้าเกิน ~~๓๐๐~~ เพอร์เซ็นต์ แล้วมันเป็นเรื่องขมขื่น ผู้ที่เขาเป็นนักธุรกิจการเงินแล้วเขาเห็นว่าเป็นการขมขื่นมีเงินแล้วไม่ใช่ มีเงินแล้วไม่เกิดประโยชน์เอาเงินมาฝากหนึ่งไว้ทำไม เอาเงินมาฝากไว้ทำไมในที่ไหนกัน มีเงินแล้วต้องออกมาให้เกิดประโยชน์เอาเงินนี้มาใช้เพื่อรักษาเสถียรภาพของเงินตรา นี่แหละคือนโยบายการคลัง นโยบายการเงิน ไม่ใช่ขายแก้มีเงินมาฝากใส่หมกใส่ที่นอนหรือไม่ทำอะไรอย่างนี้ นี่เงินมันเกินแล้ว เกินสมควร ในต่างประเทศเขามีกัน ๒๕ เพอร์เซ็นต์ ๕๐ เพอร์เซ็นต์ ของเรามีถึง ~~๓๐๐~~ เพอร์เซ็นต์ นี่เป็นการค้ำประกันที่ที่สุด ไม่มีประเทศใดใช้ดวงอาทิตย์มี ~~๓๐๐~~ เพอร์เซ็นต์ เหมือนประเทศไทยหรอก ที่นี้เราเอาเงินนี้มาใช้เพื่อรักษาเสถียรภาพเงินตราให้มั่นคง จึงไม่ใช่เลื่อนขึ้นเลื่อนลง เกี้ยว ๕๐ เกี้ยว ๖๐ เกี้ยว ๗๐ ฟืดพ้อค่าเวียนหัว ข้อของที่ต้องบวกไป ๑๐ ปอนด์ ๆ ของที่ขึ้นราคาไป ดังนั้นรัฐบาลเห็นว่าเมื่อตั้งกองทุนนี้เป็นเอกเทศเป็นสต็อกโลกขึ้นมาจะช่วยที่จะประคับประคองรักษาเสถียรภาพของ การแลกเปลี่ยนเงินคงอยู่ การค้าจะดำเนินไปด้วยสะดวกและการ เศรษฐกิจก็จะดีขึ้น ส่วนประเทศไทยเราไม่ใช่ประเทศอุตสาหกรรม จริงอยู่ แต่ในระยะนี้เราไม่ได้ลดเงินลงไปแล้วในอัตรา ๕๕ คอปอนด์ เราทำการค้าข้าวโคกขึ้น แร่ขึ้น ยางขึ้น พืชผลต่าง ๆ ขึ้น ขอให้ท่านคุณสมบัติของเศรษฐกิจนี้มันแต่จะมีเวลาดีขึ้น เพราะฉะนั้นในเรื่องที่ว่าคุลยการค้าทางกระทรวง เศรษฐกิจควบคุมอยู่อย่างใกล้ชิดที่จะรักษาคุลยการค้าประเทศต่าง ๆ ให้สมดุลกันขึ้น นี่เป็นการค้ำประกันอีกกันหนึ่งว่าเงินตราเราจะมีมั่นคงถ้าการรักษาคุลยการค้าระหว่างประเทศต่าง ๆ มันอยู่ในระดับที่สมดุลกันแล้ว เรื่องปัญหาเงินตราต่างประเทศขึ้นลงก็หมกไม่ในหัว เพราะฉะนั้นอย่างนี้รัฐบาลได้ทำไปนี้ก็นึกว่าเป็นนโยบายในทางการเงินและทางการคลังที่ช่วยให้เสถียรภาพและให้

สภามณฑลราชภัฏ ๓/๕๕ (สามัญ)

อุท ม ชน

๕/๓

48

เงินของเรานั้นคงและให้เราสามารถจะทำการค้าขายได้สะดวกกับทั้งที่จะเป็นการช่วยเศรษฐกิจ
ของบ้านเมืองให้ดียิ่งขึ้น ส่วนท่านบอกว่าเราเอาเงินกองทุนมาหากำไร ไม่ใช่หากำไร เรื่องเงิน
กองทุนนั้นมันเหลือใช้ จำเป็นแล้วที่จะซื้อสื่อก็คือซื้อแซร์ ซื้อหุ้นในต่างประเทศ ซื้อบอนด์ เอามาค้า
ประกันให้เงินกองทุนมีเสถียรภาพยิ่งขึ้น

๑๐. ๘ น.

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : กฎหมายฉบับนี้ข้าพเจ้าถือว่าเป็น
กฎหมายที่สำคัญมาก และเข้าใจว่าทางรัฐบาลก็คงถือว่าสำคัญ จึงถึงกับต้องออกเป็นพระราชกำหนด
ในสมัยประชุมและเสนอเข้ามาเป็นการด่วน เพราะฉะนั้นก่อนที่จะได้ผ่านพระราชบัญญัติอนุมัติพระ
ราชกำหนด ในที่นี้ใครที่จะได้ฟังคำแถลงของรัฐบาลที่ชัดเจนแจ่มแจ้งว่าเป็นประโยชน์หรืออาจจะ
เป็นโทษ เท่าที่ท่านรัฐมนตรีคลังแถลงมาแล้วว่าทุนสำรองของเราเกินหนึ่ง ~~๑๐๐~~ ^{๑๐๐} เปอร์เซ็น
และเราใจที่สุดที่จะดูเอา ~~๑๐๐~~ ^{๑๐๐} เปอร์เซ็น ไปเก็บไว้นั้น ถ้าหากว่ามันเป็นจริงเช่นนั้นจริงข้าพเจ้า
ก็อยากจะเชื่อ แต่พฤติการณ์ของรัฐบาลที่ปฏิบัติมานั้นทำให้ข้าพเจ้าสงสัยบางประการ คือแต่ก่อน
เมื่อประมาณ ๒ เดือนมานี้รัฐบาลได้ประกาศศรัทธาทุนสำรองเป็นปอนด์ละ ๕๕ บาท ดอลลาร์ละ
๒๕ บาท เมื่อทุนสำรองเงินตราแต่ก่อนศรัทธาไว้เพียงดอลลาร์ละ ๑๖.๕๐ บาท และเงินปอนด์ ๑
ละ ๓๕ บาท เวลาเราจะพิมพ์ธนบัตร เราจะต้องเอาทุนสำรองที่ดี จะต้องเอาเงินตราต่างประเทศ
เข้าไว้ใบแผนกทุนสำรอง เราจึงออกธนบัตรมาได้ เพราะฉะนั้นในระหว่างนี้เราพิมพ์ธนบัตร
ออกไปถึง ๕ พันกว่าล้าน โดยอัตรา ๑๖.๕๐ และปอนด์ละ ๓๕ บาท ที่มีเมื่อรัฐบาลมาศรัทธาทุน
สำรองขึ้นเป็นดอลลาร์ละ ๒๐ บาท และปอนด์ละ ~~๑๕~~ ^{๑๕} บาท มันก็มีส่วนเกินเหลืออยู่อย่างนั้นใช้ไหม
ขอได้โปรดแสดงว่าอย่างนั้นใช้ไหม ข้าพเจ้าถามว่าอย่างนั้นใช้ไหม ขอได้โปรดช่วยด้วย ถ้า
หากว่าเป็นเช่นนั้นก็หมายความว่าความจริงทุนสำรองของเราขาด ~~๑๐๐~~ ^{๑๐๐} เปอร์เซ็นต์อยู่แล้วในอัตรา
ออฟฟิเชียลเรท (official rate)) แต่ว่าเมื่อท่านศรัทธาทุนสำรองขึ้น ไปสูง เช่นนี้
เขาจะถอนเงินออกมาเพื่อจะมาจัดตั้งรักษาระดับแลกเปลี่ยนเงินตราอะไรพวกนั้น ถ้าหากว่าข้อ
เท็จจริงเป็นอย่างที่ข้าพเจ้าสงสัยแล้ว ข้าพเจ้าก็อยากจะให้ความเห็นทางรัฐบาลว่ารัฐบาลไม่มี

48

เงินจะใช้สอยจับจ่ายแล้ว จึงได้พยายามตีราคาทุนสำรองขึ้นเพื่อให้นั้นเกินและเอาเงินส่วนเกินนั้นออกมาใช้แบบนี้ได้ไหม โปรดชี้แจง ถ้าหากชี้แจงเป็นที่พอใจข้าพเจ้าก็จะย้ายหลักการนี้ไป แล้วพฤติการณ์อันนี้ถ้าหากว่าท่านทำได้ออกไปท่านอาจจะทำขึ้นอีกก็ได้ คือตีราคาทุนสำรองจากตลาดโลก จากบาทละ ๑๖๐ เป็น ๔๒๐ ก็มีเงินเกินอีกแล้วท่านก็เอาเงินทุนสำรองออกมาอีก ข้าพเจ้ามีความพอใจอย่างมากว่าทุนสำรองนั้นถ้ามีมากเป็นความมั่นคงของประเทศ และก่อให้เกิดเสถียรภาพของเงินตรา เสถียรภาพของเงินตรานั้น จะคือองค์ประกอบด้วยเหตุผลสองประการ คือประการที่หนึ่ง มีทุนสำรองอย่างมั่นคง ประการที่สอง มีอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราให้อัตราแลกเปลี่ยนลดลง ลงศักรต่าง ๆ ที่ท่านตั้งไว้จะคงขึ้นเพื่อจะรักษาอัตราแลกเปลี่ยนนั้นข้าพเจ้ามีความสงสัยเหลือเกินว่าท่านจะรักษาไว้ได้อย่างใดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราไม่ได้ว่ามีเงินตามเงินเท่าไร เอาออกไปทุ่ม ๆ อย่างที่ปฏิบัติกันอยู่ เศรษฐกิจที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้เงินมา ๒๕ ล้านดอลลาร์ ถ้าไม่อย่างนั้นตลาดมันจะไปกันใหญ่ ยังมีเงินจำนวนนั้นมาช่วย เงินจำนวนนั้นหมดแล้วหรือยัง จึงจะต้องเอาเงินทุนสำรองออกมาจ่ายกันอีก ฉะนั้นได้ก็เงินนั้นก็สองแผนก เงินเก็บ เงินใช้ เงินเก็บนั้นเป็นความมั่นคงของประเทศ รายได้จะเป็นครุฑครีวก็ตามเป็นประเทศก็ตาม ถ้าท่านเอาเงินที่เก็บออกมาใช้กันเรื่อย ๆ แล้วความมั่นคงของประเทศจะไม่เกิดขึ้นเลย ข้าพเจ้าเชื่อว่าอย่างนั้นในการที่ท่านจะรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนนั้น รัฐบาลนี้ได้ทำมาหลายอย่างแล้ว เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๖ อัตราแลกเปลี่ยนเงินปอนด์และเงินดอลลาร์ ขึ้นเป็นปอนด์ละ ๖๐ บาท ท่านได้ประกาศควบคุมสินค้าขาเข้าและขาออก(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๖ ควบคุมกันมา ๓ ปีแล้ว ในวันนี้อัตราแลกเปลี่ยนขึ้นไปถึง ๖๒.๕๐ บาท แสดงว่าวิธีการที่รัฐบาลได้กระทำมานั้นไม่บังเกิดผล การควบคุมสินค้านั้นที่จริงหลังจากสงครามมานี้ทั่วโลกก็ควบคุม แต่ว่าระเบียบของการควบคุมนั้นก็ต่าง ๆ กัน

อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าจะไม่กล่าวถึงเรื่องระเบียบของการควบคุม จะกล่าวถึงผลของการควบคุมว่า เราควบคุมกันมาแล้วมันไม่ได้ผลอะไร เพราะฉะนั้นท่านไปตั้งองค์การเพื่อจะสกัดตราแลกเปลี่ยนเงินขึ้นนี้ ท่านมีแค่เงินที่ท่านจะหมุนออกไป ๆ ถ้ามันหมดแล้วจะทำอย่างไร แล้วจำนวนเงินในข้อ ก. นั้นที่ว่าเกินกับทุนสำรอง จะเอาไปตั้งเป็นองค์การ ไม่ช้ากว่าถึงหนึ่งนั้น ท่านก็ยังไม่ได้ตกลงว่าเป็นเงินสักเท่าไร เพื่อให้มันได้คาดคะเนว่า ท่านมีทุนเท่าไรที่จะไปตั้งองค์การปราบตลาด ท่านมีทุนเพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ มันก็หมดไปเปล่า ปราบไม่ได้วิธีที่จะปราบตลาดหมายความว่าคือเงินมากมายที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของพ่อค้าจะมาขอแลกได้ในอัตราที่ถูก ถ้าหากว่าไม่พอแล้วไม่มีประโยชน์อะไรเลย ท่านจำได้ไหม แต่เงินที่เกี่ยวข้องรัฐบาลของท่านเองท่านทำ *cross-exchange* เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๔ สกตลงมากออสตารละ ๑๖ บาท ปอนด์ละ ๘ บาท แล้วรัฐบาลของท่านเองทำขึ้น ไปถึงปอนด์ละ ๖๒ บาท ออสตารละ ๒๒.๕๐ บาท เวลาที่ท่านไม่ต้องไปทำอะไร ท่านเคยทำขึ้นมาแล้วข้าพเจ้าอยากจะขอให้ท่านระลึกถึงว่าเมื่อท่านทำเช่นนั้น ท่านอาศัยเหตุผลอะไร เวลาที่มันเหลวไหลลงไปแล้ว ท่านจะกลับไปตั้งองค์การใหม่อะไรต่ออะไร ข้าพเจ้าคิดว่าไม่จำเป็นหรอก เหตุผลที่ท่านเคยทำความคิดมาแล้ว ท่านรักษาความถี่ไว้ให้เหมือนกับเกลือรักษาความเค็ม ซาคินบ้านเมืองก็จะขึ้น ข้าพเจ้าไม่มองเห็นเลย แต่ว่าในฐานะที่ข้าพเจ้าเคารพและนับถือรัฐบาลนี้ ข้าพเจ้าจะลองเชื่อกุสติก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ว่า ท่านจะเอาเงินนี้ออกไปตั้งกองทุนรักษาระดับเงินตราขึ้นไม่มีผล ข้าพเจ้าขอทำนายไว้ในสภานี้ด้วยว่าไม่มีผล การควบคุมสินค้าที่ท่านควบคุมมาในระหว่าง พ.ศ. ๒๔๘๖ อัตราแลกเปลี่ยน ๖๐ บาทควบคุมมาจนถึง ๖๒.๕๐ บาท ท่านยังไม่เลิก ท่านยังไม่คิดว่าการควบคุมของท่านนั้นได้ผลอย่างไร ท่านกลับไปตั้งองค์การขึ้นใหม่ แสดงว่ารัฐบาลนี้มีวิธีการแปลก ๆ ความที่ที่ท่านทำอยู่แล้วท่านล้มเสียเอง ถ้าหากว่าท่านจะได้ไปดูตัวเลขใน พ.ศ. ๔๖ - ๔๘ สักก็อัตราแลกเปลี่ยนเป็นที่พอใจ ท่านนายกรัฐมนตรีท่านไปแสดงสุนทรพจน์ในที่อื่น ๆ ท่านได้

แสดงความพอใจในอัตราแลกเปลี่ยนนี้มากทุกราว ถ้าอัตราแลกเปลี่ยนยังสูงอยู่
 กราบใต ค่าครองชีพของประชาชนก็ยิ่งสูงอยู่กราบนั้น แล้วเงินบาท ๑ หน่วย ๑ ที่ท่านกับ
 ออกมาจากทุนสำรองนี่ขอทราบว่าในจำนวนเท่าไร จะพอหรือไม่ และที่ที่ท่านเอาออกทุ่ม
 ตลาด ทุ่ม ๆ ไปมันไม่ไต่ผล และเป็นจำนวนเท่าไร ไต่ทราบว่า ๒๕ ล้านดอลลาร์ นี่ก็
 ทุ่มตลาดกันอยู่ ยิ่งทุ่มมันยิ่งขึ้นไป ๆ แล้วท่านจะทุ่มให้มันขึ้นไปอีกหรืออย่างไร ข้าพเจ้า
 คิดว่ามันจะขึ้นไปไม่ถึงราว ๆ ๒๕ หรือ ๓๐ ถ้าหากว่ายังหาหลักการที่แน่นอนอะไรไม่ได้
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถามท่านค่าเทียบว่า ท่านอ้างว่ามีทุนสำรองเงิน ^{๕๐๐} ~~๖๐๐~~ เปอร์เซนต์
 นั้น อ้าย ^{๕๐๐} ~~๖๐๐~~ เปอร์เซนต์หรือ ^{๖๐๐} ~~๕๐๐~~ เปอร์เซนต์นี้ไต่จากการตีราคาไซไหม

๑๐.๑๘ น.

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : ขอประ
 ทอบท่านสมาชิกผู้เกียรติในข้อข้องใจย่อ ๆ ที่ท่านสงสัยว่าเราตีราคาเงินเพิ่มไป จริงหรือ
 ไม่มัน ขอบอกว่าเพิ่ม ^{๕๐๐} ~~๖๐๐~~ แล้ว แล้วจึงไต่ออกพระราชบัญญัติขึ้นมา ส่วนที่ว่าเราพิมพ์ธนบัตร
 เพิ่มหรือเปล่า ขอบอกว่าไม่เพิ่ม พิมพ์ตามกฎหมาย ไม่ได้ตีกฎหมายสักตัวเดียว ส่วนการ
 ใช้เงินของเราสำหรับอัตราราชการ ^{๑๒.๕๐} ~~๑๒.๕๐~~ เราว่าช่วยข้อเท็จจริงว่าไม่ไต่ ^{๕๐๐} ~~๖๐๐~~ เป็น
 ส่วนน้อยที่สุด ใช้เฉพาะในวงราชการที่จำเป็นและข้าราชการ ไปต่างประเทศ หรือนัก
 ศึกษาที่ทางราชการสนับสนุนอยู่เป็นส่วนน้อย ที่แท้จริงคือเงินอัตราแลกเปลี่ยนในตลาด
 ที่เป็นอัตรามาตรฐานที่ใช้กันอยู่เราก็จึงมาหา *fair value* นี่แท้จริงเราเอา
 ข้อเท็จจริงมาทุกกัน เราจึงไต่เข้ามาแก้อัตรานี้ ท่านสมาชิกผู้เกียรติก็เคยพบกับข้าพเจ้า
 ที่หอการค้า ท่านเองก็เป็นผู้ประกอบการในทางการค้า ท่านก็เคยบอกว่าอ้าย ๕๕ นี้
 ไปไม่รอดหรือที่ท่านรัฐมนตรี ชาวต่างชาติไม่ไต่ ยางก็ขายไม่ออก แร่ก็ขายไม่ไต่ แล้วตลาด
 มันเปลี่ยนไป แม้ที่รัฐบาลจักรภพอังกฤษแต่ก่อนเขาก็มี *cross-rate*
 ๕.๐ ของ *cross of value* ๒.๕ ก็ตีการค้าในประเทศหนึ่งไปประเทศอื่น ๆ

มันก็ขึ้นมา เราจะมีงานตรงราคาอยู่ได้อย่างไร เราก็ต้องพยายามพลิกแพลงไปตามความ
 จำเป็น เราจะมีงานตรงราคาอยู่ได้อย่างไร ก็ต้องแก้ไขอัตราเงินและอัตราอะไร
 ไปให้พอเหมาะ ให้เราสามารถทำการค้าได้ เราจะยืนยันอยู่ ๕๕ เท่าได้เหมือนกัน แต่ว่า
 ชาวออกไม้ได้ แร่ออกไม้ได้ ยางออกไม้ได้ แล้วก็มีผู้ส่งออกที่ถูกลบการค่าไปเปิกซุชิ พ.ศ.
 ๕๕ - ๕๖ ถูกลบการค่าขาดทุนไปเท่าไร ก็เมื่อเราพิจารณาครบถ้วนแล้ว เหตุการณ์การค่า
 การเมืองทุกอย่างเปลี่ยนแปลงไปทุกวัน เราก็ต้องหมุนเวียน *adapt* ตัวไปให้เหมาะ
 กับสถานการณ์ *จะมันไม่มัน* โกงว่าฉันจะเอา ๕๕ ละจะ ฉันยอมขาดทุนปีละ ๕๐๐ ล้าน
 ๑,๐๐๐ ล้าน มันจะ *balance* การค้าอยู่ไม่ได้ ก็ต้องส่งเสริมให้การการค้าดำเนินไปด้วยดี
 เมล็ดพืชออกเป็นสินค้า แร่ *ยาง* ยาง ออก ทุกอย่างอะไรที่อะไรออกไปมากแล้ว iewn
 สินค้าพืชสำหรับทางกลสิกรรมออก ก็เพราะเหตุว่าอัตราแลกเปลี่ยนสูงขึ้นไปในอัตรานี้ และ
 ก็ได้พิจารณาซึ่งใจแล้วว่า อย่างนี้เกิดประโยชน์ด้วยกันทุกฝ่าย รัฐบาลยังถือว่า เอาละ
 ๕๕ ปี ๕๕ ได้ แต่เหตุการณ์ของทั้งตลาดเปลี่ยนแปลงไป ตลาดฮ่องกง ตลาดสิงคโปร์
 ตลาดพม่า ทุกอย่างเปลี่ยนไป เราก็ต้องเป็นพ่อค้ารู้จักปรับปรุงตัวให้เหมาะสมกับตลาด
 เพราะฉะนั้นเท่าที่ฉันได้เรียนมานี้เป็นความจริง เราจะมีงานว่า ๑๐ ปีที่เท่านี้ ๒๐ ปี
 ที่เท่านี้ ต้องเปลี่ยนตลาดไปให้เหมาะสมกับตลาดและสภาวะการค้าของโลกและของประเทศ
 ใกล้เคียงให้เหมาะกับตลาดของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศใกล้เคียงเมื่อ
 หมดก็ค้าข้าวเป็น คนอื่นก็ค้าข้าวได้ เราจะมีงานตรงราคาอยู่อย่างเดิมไม่ได้ ต้องเปลี่ยนไป
 ส่วนทุนสำรองที่ท่านถามนั้นขออ้างอิงเงิน ๒ ล้าน ที่ท่านว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 มหาดไทยได้ไปรักไปหาญานั้น ยังไม่ได้ออกตลาดเลย ยังไม่ได้นำมาใช้เลย ยังไม่ได้มา
 เลย ข้าพเจ้าขอยืนยันด้วยในส่วนที่ว่าจะมีเงินเพิ่มมาตั้งเป็นเงินทุนไว้ประมาณเท่าไร
 ขอปร มาณขอว่าประมาณ ๑,๒๐๐ ล้าน และข้าพเจ้าเชื่อว่าทุนนี้เป็นทุนที่มีกำลังพอ
 ธนาคารเอกชนใครจะสามารถต่อต้านกับธนาคารต่างประเทศได้ ในเวลานี้ธนาคารไทย

มีที่ธนาคารที่สามารถจะนำทุนรักษาระดับเงินตราในตลาดได้ เมื่อมีการซื้อขายกันเข้าวันนี้
 ต้องการซื้อน้ำมัน ๑ แสนเหรียญ ๕ แสนเหรียญ ใครบ้างมีเงินในตลาด ธนาคารเอกชนมี
 เงินที่มากน้อย เราก็นึกกันอยู่ธนาคารไทย ๑๕ - ๑๖ ธนาคาร กำลังของธนาคารต่าง-
 อยู่นะ ประเทศเขามีทุนเท่าไร ถ้ารัฐบาลไม่มีกองทุนไปตั้งมันอยู่ แล้วใครจะไปสู้ก็ได้ ขอให้ท่าน
 คิดไปในทางปฏิบัติ ที่คิดไปแล้วทั้งในทางความจำเป็นและในทางหลักการและในทางต้อง
 ปฏิบัติ เราจะต้องมีกองทุนอย่างนี้มีทุน ๑,๒๐๐ ล้านบาทจะสามารถรักษาเสถียรภาพของอัตรา
 แลกเปลี่ยนไว้ให้มันคง พญาคิดการในตลาดเราจะเห็นว่าธนาคารรัฐ เรามีธนาคาร
 มีเงินที่มันก็แสน เหรียญที่จะออกมาในตลาดทุกวันหนึ่ง ๆ ของเรามีอย่างนี้ ถ้าเชื่อว่าเงิน
 ตลาดขาดเราตราออกมาใช้ ถ้าเงินในตลาดมันเราซื้อคืนมา แล้วเป็นกองทุนที่จะคอยรักษ
 เป็นท่านบคอยกันน้ำและรักษาน้ำให้มันลงตามสมควร กับกรณี เพราะฉะนั้นผมหวังว่าท่านผู้แทน
 ผู้มีเกียรติท่านคงจะเข้าใจ หายข้อใจ

๑๐.๒๒ น.

นายเทพ โชติพันธุ์ (ศรีษะเกษ) : เป็นที่ยอมรับกันว่าร่างพร.ราชบัญญัติที่
 อนุมัติพระราชกำหนดนี้เป็น เรื่องวิกฤติการณ์ทางการเงินของประเทศไทย นับตั้งแต่วันที่รัฐบาล
 หลายรัฐบาลแล้วที่ไปเข้ามาบริหาร และอีกประการหนึ่งก็รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง-
 การคลังเมื่อที่นิยมรับไทยขึ้นคำว่า ฟันสำรองที่ท่านว่าเงิน ๑๐๐ เปอรเซ็นต์นั้น ก็คือ
 อัตราแลกเปลี่ยนซึ่งรัฐบาลนั้นได้ตราค่าเพิ่มขึ้นจากอัตราราชการคือว่าจาก ๑๒.๕๐ เป็น
 ๒๐ จาก ๑๕ เป็น ๕๖ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วประการแรกก็คือว่า ฟันสำรองเงินตราอันแท้จริง
 ซึ่งถ้าหากว่าจะติดตามอัตราราชการแล้วก็หาถึง ๑๐๐ เปอรเซ็นต์ซึ่งที่ท่านได้กล่าวไว้เมื่อ
 ตอนแรกนั้นไม่ นี่เป็นประการแรกซึ่งแสดงให้เห็นว่า เสถียรภาพเงินตราของรัฐบาลนั้น
 ไร่วันนี้ไหวเสียแล้ว เพราะเหตุว่ารัฐบาลนี้ไปเคยแถลงนโยบายไว้

เมื่อวันซึ่ง เข้ามารับบริหารราชการแผ่นดินว่าจะพยายามรักษาเสถียรภาพของเงินตราขึ้นไว้ให้
มั่นคง ญ่กล่อกล่าสนานความกฎหมายที่สามารถจะทำได้ นี้เมื่อท่านได้พยายามคืออัตราทุนสำรอง
ของท่าน ไทยจาก ๑๒.๕๐ เป็น ๒๐ จาก ๘ เป็น ๘.๖ ก็แสดงอยู่ชั้นหนึ่งแล้ว ซึ่งที่ท่านคือ
อัตรานี้เป็นระหว่างนิกสมัยประชุม พวกเราไม่มีโอกาสที่จะซักถามท่านหรือว่าถามว่าเพราะ
เหตุที่ท่านจึงทำเช่นนั้นซึ่ง เป็นเวลา ๑ - ๔ เดือนมาแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อท่านมาเสนอ
พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดอันนี้ขึ้นก็โดยถือโอกาสเอาเงินซึ่งต่างกันจากเรท (Rate)
ของราชการและเป็นอัตราที่ท่านตั้งขึ้นความกล่าก ซึ่งเป็นอัตราซึ่งท่านหวังว่าจะไม่ขึ้นไปกว่า
นี้อีกถ้ามาเป็นทุนสำรอง ซึ่งเกินกว่าสามัคครที่ออกใช้ซึ่งที่ปรากฏอยู่ในบันทึกนี้ การทำเช่นนั้น ก็
ถูกละ ข้ำพเจ้าเห็นด้วยในฐานะที่รัฐบาลนี้อยู่ในภาวะอันคับขันสำหรับเรื่องการเงิน เพราะ
เหตุที่ท่านไม่สามารถที่จะปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดไปก็ได้ให้แลเห็นว่าอัตราแลกเปลี่ยนต่างประ
เทศซึ่ง ไค่สูงชัน ๆ แม้ถึงท่านจะยอมลไปต่างประเทศคราวนี้ และข้ำพเจ้าทราบทางหนังสือ
พิมพ์จะจริง เห็นแก่โทษข้ำพเจ้าไม่ทราบว่าจะพยายามที่จะให้ลดลงมาเหลือ ๕๕ ซึ่งขณะนั้น
ก็ ๒๒ - ๒๓ อยู่แล้วเหมือนกัน แต่ในที่สุดก็ไม่สามารถจะทำได้ สาเหตุแห่งการที่อัตรา
แลกเปลี่ยนของเราไค่สูงชันไปอยู่อย่างนั้นนี้ เพี้ยนสมาชิกของข้ำพเจ้าหลายคนโดยอภิปราย
ไปแล้วว่ามันไม่ใช่อยู่ที่เรื่องเงินซึ่งรัฐบาลจะเอาไปหุ้ม ปัญหาอยู่ที่เรื่องเศรษฐกิจของประเทศ
ซึ่งความจริงนั้นมันผูกพันและเกี่ยว โยงกันมากมาย ท่านด้ขนำสินค้าเข้ามาขึ้น ความจริงถ้าจะ
ผูกด้ยัวเงินก็เงินของถูก เพราะเหตุว่าเมื่อเราส่งสินค้าเข้ามามากเราก็จำต้องใช้เงินตรา
ต่างประเทศมาก แต่ว่าผลที่มีผลกระทบระเหินและที่ห้ามไปแล้วก็สร้างที่หนจนกระทั่งขบคขึ้น
อัตราแลกเปลี่ยนก็สูงชันทั้ง ๆ ที่ห้ามอยู่แล้ว แต่ความจริงก็ห้ามบ้าง ปล่อยให้ออกไปบ้าง ห้าม
บ้างอะไรอย่างนี้เป็นต้น สาเหตุอย่างนี้ก็คิดว่าทางรัฐบาลของ เรานั้นมีไค่มุ่งที่จะให้ประชาชน
นั้นผลิตของขึ้นมาใช้ภายในประเทศให้พอเพียง นี้เป็นประเด็นสำคัญที่สุด เพราะเหตุว่าถ้าเรา
ห้ามไม่ให้ของเข้ามา แต่ว่าในขณะเดียวกันเรามีไค่มุ่งให้ประชาชนผลิตของขึ้นมาใช้เองนั้นก็
จะมีประโยชน์อะไร เพราะเหตุว่าคนทั้งเกือบ ๒๐ ล้านที่จำต้องใช้ของกินทุก ๆ วัน ถ้าหาก

ว่าสินค้าที่ห้ามไม่ให้เข้านั้นมันต้องไซ้ของกินราคาของมันก็แพงขึ้นและเงินก็ต้องรั่วไหลออกไป
 อยู่ดี อย่างไร ๆ ของก็ต้องมาไซ้วันยิ่งค่าก็ยิ่งรุ่ง ถ้าหากว่าท่านจะห้ามสิ่งใดก็ได้เห็นด้วย
 ในการห้ามไม่ให้เงินตราออกไป แต่ในขณะเดียวกันนั้นท่านต้องสามารถผลิตของในประเทศ
 ของเรานี้ให้พอใช้พอสนองความอึกภาพของเรา หมายความว่าสิ่งที่เราสามารถจะทำได้ แต่ในที่
 ท่านคิดว่าทำไมทำเช่นนั้นไม่ ก็ว่าท่านก็ทำเหมือนมัน ข้าพเจ้าว่าไม่ใช่ว่าท่านไม่ทำเลย แต่ว่า
 ทำยังไม่ถึงขนาดที่จะสามารถให้พวกเรานั้นมีของใช้ของกินได้พอสมควร โดยไม่ต้องพึ่งต่าง
 ประเทศเขามากมายนัก นี่เป็นประการสำคัญที่สุด ซึ่งถ้าหากว่าท่านจะตั้งทุนรักษาระดับอัตรา
 แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศแล้วและท่านยังไม่พยายามที่จะทำสิ่งที่ข้าพเจ้ากล่าวมาแล้ว
 ก็จะเป็นอย่างที่คุณเห็น ๆ ว่า ว่าเอาเงินทุ่มไปเท่าไร ๆ ท่านอ้างว่าเมื่อที่ท่านควบคุม
 ทุน ๆ ไปบอกว่าท่านจะมีเงินตั้งทุนนี้ ๑,๒๐๐ ล้านบาท ซึ่งผู้รู้เห็นว่าเป็นเงินปลอมศักราว ๆ
 ๖๖/๓๗๗๗๓ ประมาณ ๒๐ ล้านปอนด์ไทย ๆ ในอัตรา ๑,๒๐๐ ล้านบาทซึ่งจะเขียนกับเงิน
 หมุนเวียนของประเทศในสินค้าที่สั่งเข้ามาจากต่างประเทศทั้งประเทศในหนึ่งปีแล้ว ซึ่งเป็น
 เงินถึงหนึ่งหมื่นสองพันล้านบาท ถ้าหากว่าท่านมีเงินเพียง ๑,๒๐๐ ล้านบาทก็เท่ากับว่าท่านมี
 เงินอยู่เพียง ๑ ใน ๑๐ ของอัตราสินค้าที่จะเข้ามาในประเทศนี้เท่านั้น หมายความว่าถ้า
 หากว่าหยุดสกัดกั้นเกี่ยวเนื่องด้วยเงินของท่านทั้งหมด เพราะว่าเงินอัตราที่หมุนเวียนที่สั่งสิน
 ค้าเข้ามาภายในประเทศนี้ประมาณหมื่นสองพันล้านบาท ซึ่งก็ถูกเค้นละพันล้าน เพราะฉะนั้น
 หากมีเงินเพียง ๑,๒๐๐ ล้านบาทนี้จะทุ่มเทไปหรือ ถ้าหากว่าท่านไม่สามารถที่จะแกะระดับ
 เศรษฐกิจของประชาชนโดยผลิตสินค้าให้ขึ้นพอใช้พอสอยแล้ว ก็ทำให้เห็นว่านโยบายอันนี้ซึ่ง
 ท่านจะตั้งทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรานี้ก็ไร้ผล เพราะเหตุว่าท่านไม่มีสินค้าใน
 ประเทศของท่านเลย ที่ที่ ท่านสั่งเขาเข้ามาแล้วทำเคียว ส่วนสินค้าที่ส่งออกไปเหล่านี้มัน
 ก็ถูกกักตุนและถูกปิดกั้นประการทั้งปวง เราจึงไม่มีเงินตราเข้ามาตามสมควรเหมือนแต่
 ก่อน ๆ นี้ นี่เป็นเหตุหนึ่งซึ่งหวังว่าทางรัฐบาลที่ไทยพยายามแก้ระดับนี้ ความจริงนั้นแก้ตัว

เลขเท่านั้น ตัวเงินปอนด์ก็ ตัวคอลล่าวก็ ก็อยู่อย่างเก่ามิได้เปลี่ยนแปลงไปเลย ท่านมี
 เค้าโทรก็ทำนั้น หากแต่ที่ท่านเขียนตัว เลขให้สะดวกและจำนวนมากขึ้นด้วยการที่ราคาให้
 สูงขึ้น นี้แสดงให้เห็นว่าท่านมีวิสัยทัศน์วิสัย เกี่ยว ซึ่งข้าพเจ้าเห็นใจ แต่ว่าถ้าหากว่าท่านจะทำ
 ให้ได้สัมฤทธิ์ผลจริง ๆ แล้วละก็ของทำอย่างว่า หมายความว่าท่านต้องตัดสินใจของท่านนั้น
 จะช่วยวิสัยโลกก็ตาม ขณะนี้ท่านแก่ เศรษฐกิจ โดยท่านไม่พยายามที่จะให้ ราษฎรทุกคนนั้นพยายาม
 ทำงานขึ้นมาและ เอาผลิตภัณฑ์เพื่อส่งออก ไปหรือใช้ของเราเอง ในประเทศก็ยังมี ที่ท่าน
 จากหลักนี้หักเก็บเวลานี้ ส่วนหลักการนั้นก็เป็นที่รู้กันอยู่ว่า คือกินฟ้าอากาศซึ่งที่เข้ามาแล้ว
 แค่มขีไหน ๆ ซึ่งนี่เอง เป็นที่รู้กันอยู่ว่าภาคอีสานทั้งภาคนั้น ชาวเกือบจะไม่ได้ถึง ๒๐
 เปอร์เซ็นต์ และเป็นเหตุให้ราษฎรนั้นยากจนคนแค่นั้นก็หนา นี้เพราะเหตุเราทั้งชาวแก่ประ
 การเกี่ยว ถ้าหากว่าท่านไปแลเห็นภาคอีสานขณะนี้ก็จะรู้สึก เวทนาสงสารประการใด นี้
 เพราะเหตุว่าเราไม่สามารถที่จะให้เขาหันมาหากันอย่างอื่นขึ้นมา เราให้เขาทั้งชาวแก่ประ
 การเกี่ยว ครั้นฝนแล้งเข้า น้ำท่วมก็เกิน ^{ออก} ~~การ~~ ฝายอย่างนี้ ฉะนั้นท่านจะแก้ด้วยวิธีรูปนี้แต่
 ประการเกี่ยวนั้นไม่สามารถเป็นไปได้ และพึงสังวรไว้เถิดว่าอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราที่
 เขยิบ ๆ ขึ้นไปนั้นมัน เป็นเหตุกระทบกระเทือนและแสดงถึงสมรรถภาพของท่าน ว่าท่านที่อัตรา
 อัตราแลกเปลี่ยนให้สูงขึ้นนั้นมัน เพราะเหตุใดจึงต้องนี้ ถ้าหากว่าเราจะคงเสถียรไว้
 ๑๒.๕๐ ถึง ๑๕ ท่านก็จะมีชื่อเสียงว่าอัตราแลกเปลี่ยนขณะนี้ แต่ท่านก็ยังมิทูลสารของพอ
 สมควร ที่ท่านคงไว้ไม่ได้แล้วท่านจึงเพิ่มอัตราแลกเปลี่ยนให้มันสูงขึ้น ที่นี้พูดถึงว่าถ้าหาก
 ว่าท่านที่อัตราแลกเปลี่ยน สมควรว่า ๒๐ บาทต่อ ๑ ดอลลาร์ ๑๖ บาทต่อ ๑ ปอนด์อย่างนี้
 ท่านจะคงไว้ได้อย่างไร เพราะเหตุว่าในเมื่อสินค้าเราต้องส่งเข้าเรื่อย ๆ เข้ามาอัตรา
 แลกเปลี่ยนเขยิบอีก เปลี่ยนแปลงไปอีก ข้าพเจ้าจึงขอคำมั่น ~~ที่~~ ^{ที่} จากท่านว่า แม้ถึงท่านจะ
 เปลี่ยนอัตราแลกเปลี่ยนใหม่ จะเป็นอัตราเกี่ยว เป็น พาร์แวลลูตีฟ (Par Value)
 เกี่ยว จะเป็นอัตราเกี่ยว ไม่มีอัตราราชการ ไม่มีเสรี ไม่มีตลาดมืด ไม่มีอัตราธนาคาร ท่าน
 ก็อัตราใหม่แต่อัตราเกี่ยว ท่านจะคงรักษาไว้ได้ไหม ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าถ้าหากท่านปฏิบัติ

ความกฎหมายนี้แต่ประการเดียว โดยไม่หาทางอื่นช่วยเหลือแล้วท่านรักษาไม่ได้ ถ้าหากว่าท่านรักษาได้ขอให้ท่านรับรองข้าพเจ้าในสภาฯ ซึ่ง เราจะได้คุยกันต่อไปข้างหน้า.

๑๑-๓๔ น.

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : ขอประทาน
ก่อนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอื่น ๆ ว่า ในข้อที่ท่านข้องใจเรื่องอัตราแลกเปลี่ยนที่กำหนดใหม่
ขอประทานเสนอว่าเรากำหนดค่าความเสถียรและราคาที่เป็นจริง ไม่ใช่ราคา ขาดที่คิดขึ้น
(Artificial) หรือราคาที่ประดิษฐ์คิดขึ้นมา เป็นราคาที่มีรากฐานและราคา
อันเหมาะสมที่เป็นอยู่ตามข้อเท็จจริงในขณะนี้ ส่วนที่ท่านว่าเราเพียงแต่จะปฏิบัติตามพระราช
บัญญัติอันนี้แล้ว เราไม่สามารถที่จะรักษาระดับเงินตราไว้ได้ดังที่ท่านข้องใจนั้น ข้าพเจ้าก็
ขอเสนอข้อที่ประชุมนี้ และขอเรียนชี้แจงยืนยันท่านว่าเราพยายามอยู่แล้ว เราจะทำทุกด้าน
ในด้านการส่งเสริมการกสิกรรมให้ส่งไปต่างประเทศให้มากขึ้น ในการที่จะผลิตขึ้นภายใน
ประเทศเราก็เร่งอยู่แล้วเวลานี้ และนอกจากนั้นทางรัฐบาลกำลังทวิชันในเรื่องการ
ประหยัคที่ไม่จำเป็นต่าง ๆ และข้อสำคัญที่สุดก็คือว่าทางรัฐบาลจะได้ควบคุมคุณภาพ
ระหว่งประเทศให้อยู่ในระดับอันเหมาะสมโดยทั่วไป

เพื่อรักษาดุลยภาพการค้าให้สมดุลกับสหรัฐอเมริกา (Balance of Trade) โดยเฉพาะในต่างประเทศแล้วทุนสำรองเงินตราจริงอยู่ เขาไม่ถือว่าสำคัญนัก โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกาทุนสำรองเรียกว่าเคอเรนซีเรเซอเวชัน (Currency reservation) ไม่สำคัญเท่ากับเทรดีรีเซอเว (Trade Reserve) เมื่อดุลยภาพการค้าระหว่างประเทศมีกำไรแล้ว เรื่องอัตราแลกเปลี่ยนไม่ต้องห่วงในข้อนี้ กระผมขอประทานชี้แจงต่อท่านสมาชิกที่เคารพว่า เรากำลังพยายามที่จะรักษาดุลยภาพการค้าระหว่างประเทศ และเวลานี้ดุลยภาพการค้าในรอบ ๖ เดือนแรกนี้ ๗/๗/ สำหรับกระทรวงเศรษฐกิจจะคอยควบคุมดูแล แต่ว่าขอเป็นนัยว่าจะหาทุกด้าน ทั้งการที่จะส่งเสริมการกลืนกรรมภายใน เรื่องพืชผลต่าง ๆ ให้ออกไปขายต่างประเทศให้มากขึ้น และอัตราแลกเปลี่ยนในราคาก็จะเป็นราคาที่ต่ำที่เหมาะสม ที่จะส่งเสริมการเอ๊กพอร์ต (Export) ให้ดีขึ้น ประการที่สองก็กำลังเร่งทางอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นเรื่องใหญ่จะหาในวันี่รุ่งนี้ไม่ได้ ต้องมีแผนการไว้ เช่นรัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรมเวลานี้ก็ไปดูการต่างประเทศ คุยมาจึงจะวางราคามีแพตเทิน (Patenting) ให้แน่นอน ประการที่สาม ก็เรื่องรัฐบาลจะปรึกษากันอย่างกว้างขึ้นต่อไป เรื่องที่รัฐมนตรีก็มีมติ ประชุมในเรื่องที่เกี่ยวกับบางเรื่องพิเศษแล้ว และข้อสำคัญขอประทานเรียนว่า เรื่อง แบลกันซ์ ออฟ เทรด (Balance of Trade) ดุลยภาพการค้าระหว่างประเทศนั้นกำลังทำอยู่ และเห็นไปความที่ท่านผู้แทนเสนอขึ้นทุกประการ

๑๐.๓๖ น.

นายเสวตร เปี่ยมพงษ์สานต์ (ระยอง) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๓ ความจริงนี้หาเรื่องว่าจะออกหรือไม่นั้น ก็คล้ายว่าจะผ่านไปแล้ว มีหลายข้อของร่างพระราชกำหนดซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้จะออกต่อไปนั้นก็อยู่ที่ ๓ - ๔ ประการ สิ่งที่น่าจะเห็นว่าควรจะได้พูดไว้โดยนี้ ในประการแรกก็ดูหลายร่างพระราชกำหนดฉบับนี้ให้บัญญัติให้รัฐบาลจำหน่ายทรัพย์สินของพระองค์ให้จำหน่ายในกิจการ ๔ ประเภท อันที่หนึ่งก็คือว่า ให้จัดตั้งเป็นกองทุนเพื่อสำหรับรักษาระดับการแลกเปลี่ยน ตามตัวพระราชกำหนดว่าเป็นทุน ที่ความจริงควรจะเป็นกองทุน แต่

ก็แต่ไม่ไค้แล้ว เรื่องนี้ก็ได้มีผู้พูดหลายท่านแล้ว ข้าพเจ้าก็จะไค้ยานไป แต่ในข้อ ข.
 เป็นการจำหน่ายหนี้สินซึ่งรัฐบาลมีอยู่กับธนาคารชาติ คือว่ารัฐบาลไค้เอาทุนสำรองไปไค้
 จ่ายหนี้สงครามประมาณเกือบสี่ ๓๐๐ ล้าน แต่ความจริงหนี้เหล่านี้รัฐบาลควรจะมีเอา
 งบประมาณมาชดใช้ แต่ว่าเมื่อไค้มีเงินเหลือจากทุนสำรองก็เอาทุนสำรองที่เหลือนี้มา
 ใสแสดงว่าไม่ต้องไปตั้งงบประมาณในปีต่อ ๆ ไปแล้ว ในกรณีข้อที่ ๓ ก็เช่นเดียวกัน คือว่า
 รัฐบาลไค้เงินจากธนาคารชาติหรือจากองค์การอื่น ๆ ประมาณ ๓๒๐ ล้าน ใน พ.ศ.
 ๒๔๔๖ แล้วก็จุกประสงค์ในกฎหมายนี้ก็จะให้เอาทุนสำรองนี้ไปไค้จ่ายอีกเหมือนกัน แสดงว่า
 หนี้ประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาทที่รัฐบาลไม่ต้องไค้ เพียงแต่เอาทุนสำรองที่เหลือ ที่เกินนี้เอา
 มาไค้แทน ก็หมายความว่ารัฐบาลปลดภาระหนี้สินไป ๑,๐๐๐ ล้านบาทโดยอาศัยพระราช
 กำหนดฉบับนี้ ความที่ถูกแล้วข้าพเจ้าเห็นว่าน่าจะตั้งงบประมาณชดใช้ คือหนี้สินทั้งหลาย
 นี้มันควรจะออกมาจากงบประมาณแผ่นดิน อยู่ ๆ มากี่เอาทุนสำรองมาไค้ นี่ความหลักแล้ว
 ไม่ควรจะเป็น แต่ข้าพเจ้าก็เห็นใจ เพราะเหตุว่ารัฐบาลไค้ไค้จ่ายเงินจำนวนมากในทุก ๆ
 ปีภาระก็พอกพูนขึ้น ถ้าไม่ปลดโดยวิธีนี้ หนี้สินจะปลดโดยวิธีอื่นก็เป็นไปด้วยความยากลำบาก
 มาก ในทางหลักแล้วไม่ควรทำ ในข้อที่ ๔ ข้าพเจ้าอ่านดูแล้วก็ไม่ค่อยเข้าใจ แต่ว่า
 ความหมายก็คงจะว่า เงินเหลือจากที่ไค้ในข้อ ๑, ๒, ๓, แล้ว ก็จะไปชดใช้ การที่
 จะเกิดขาดทุนขึ้นมาของรัฐบาลก็ดี หรือของธนาคารชาติก็ดี เนื่องจากปรับปรุงอัตราแลกเปลี่ยน
 เติบโตใหม่ อันนี้ก็หมายความว่าไค้เปล่า ๆ อีก ที่นี้ปัญหามีว่าทั้ง ๔ ประการนี้ผลที่เกิดขึ้น
 แก่ธนาคารชาติเป็นอย่างไร ในปัจจุบันนี้ ธนาคารชาติมีทุนสำรองอยู่ประมาณ ๔,๐๐๐ ล้าน
 ก่อนที่จะเปลี่ยนแปลงอัตราใน ๔,๐๐๐ ล้านนี้ก็จะมีเงินตราต่างประเทศ ทองคำ และพันธบัตร
 รัฐบาล สำหรับพันธบัตรนั้นก็ปลดไปไค้ ๑,๐๐๐ ล้านแล้วไม่มี คือไม่ต้องไค้พันธบัตรประมาณ
 ๓๒๐ และหนี้สินของรัฐบาลอีก ๒๔๖ ^{ที่แก้หนี้ไม่ได้ควรใช้} ๑,๐๐๐ ล้านนี้ไม่ต้องไค้ ถ้าเมื่อ
 คิดดูแล้วเงินประมาณ ๔,๐๐๐ ล้านนี้ ถ้าเราไค้ราคาไปในอัตราใหม่ก็จะเป็นเงินประมาณถึง
 ๒,๕๐๐ ล้าน ก็เป็นเศษอยู่ประมาณ ๒,๕๐๐ ล้าน ใน ๒,๕๐๐ ล้านนี้คงจะเอาเป็นทุน

สำหรับรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนประมาณ ๑,๒๐๐ ล้านบาทที่เหลือแล้วก็นำไปใช้หนี้ธนาคารชาติ
อีก ๑,๐๐๐ ล้านบาท ก็คงจะเหลือประมาณ ๓๐๐ ล้านบาทสำหรับใช้จ่ายในข้อ ง. เมื่อคิดเสร็จ
แล้วทุนสำรองก็คงจะเหลือประมาณ ๒,๓๐๐ ล้านบาท หมายถึงอัตราเก่า แสดงว่าทุนสำรอง
ของเราจะลดไปประมาณ ๑,๗๐๐ ล้านบาท ๑,๗๐๐ ล้านบาทนี้คิดไม่ถึง ๑,๗๐๐ คงเหลือ ๒,๕๐๐
แล้วก็นำไปประมาณ ๑,๕๐๐ ล้านบาท คงเหลือประมาณ ๒๒ เปอร์เซ็นต์เปอร์เซ็นต์ครึ่ง ประมาณ
ไม่ถึง ๒ ใน ๓ ของทุนสำรองที่มีอยู่ในปัจจุบัน ก็นี้แสดงโดยชัดแจ้งว่าเราได้เอาทุน
สำรองของธนาคารชาติไปใช้ประมาณ ๑ ใน ๓ กว่า ๆ ซึ่งเป็นจำนวนที่มากถึง ๑ ใน ๓
นี้มากมาย แล้วกว่าเราจะสะสมอีกให้ได้ถึงจำนวนนี้ก็เป็นเวลาานานปี ซึ่งข้าพเจ้าก็ใคร่
จะเสนอรัฐบาลระดับไว้วางใจว่า การทำอย่างนี้ขอให้เป็นอย่างสุดท้ายของรัฐบาล การที่ราคา
สูง ๆ แล้วเอาเงินมาใช้ ถ้าจะเปรียบการที่ราคาอย่างนี้ก็คล้ายกับลูกโป่ง ที่พองด้วยความ
หนาเมื่ออยู่ร้อนหนึ่ง เราเป่าไปเป่าไปมันโป่งมากขึ้น มันก็จะหนาเหลือเพียง ๒๒ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น
ถ้าเราเป่าอีกที่ ๒ - ๓ ที่มันแตก หมายความว่าทุนสำรองหมด เพราะฉะนั้นเป่าเท่านี้
พอแล้ว พอไปเป่าที่อื่นก็พอเป่าอีก หนึ่งเหตุผลอยากให้ออกสังเกตไว้อย่างนี้ ที่มีการที่จะ
ไม่ให้เป่าลูกโป่งใหม่มันบางลง ไปอีกนั้นก็วิธีที่จะทำเหมือนกัน หนึ่งเหตุผลที่ในขั้นแรกก็คือว่า
อย่างที่ท่านสมาชิกบางท่านได้เรียนไว้แล้ว คือว่าเราจะต้องผลิตใหม่มากขึ้น และนอกจากผลิต
ใหม่มากขึ้นแล้ว ก็จำเป็นจะต้องใช้จ่ายให้น้อยลง เราอาจจะอ้างว่าเราลดทุนลดค่าของ
เงินตราตามแบบอังกฤษเมื่อสัก ๕ - ๗ ปีมาแล้ว แต่อังกฤษเขาก็ได้ลดเงินตราเขาก็มี
วิธีแต่ เมื่อลดแล้วเขาคงทำ ที่ว่าเหตุผลใหม่ที่ดีที่สุดที่จะทำได้ // ประชาชนประเทศที่
คือให้เงินตราเขาอยู่ในสกุล เช่นนั้น วิธีแก้ของเขาคือว่าผลิตใหม่มากที่สุดที่จะทำได้ ประชา
ประชาชนประเทศที่ดีที่สุดที่จะทำได้ รัฐบาลเองใช้จ่ายน้อยที่สุดที่จะทำได้ ท่านที่ผ่านไป
ลอนดอนจะเห็นว่าเวลานี้การก่อสร้างแม้แต่ที่ถูกสงครามเสียหายไปตั้งหลายแห่งยังไม่ได้
สร้างเลย แต่ของเราสร้างมากเกินไป อาคารบ้านเรือนต่าง ๆ นี้ เราคิดงบประมาณ
ของเราจ่ายปีหนึ่งประมาณ ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ ล้านบาท เงินได้ไม่พอก็ต้องกู้ยืมเรื่อย ๆ

สภานิติบัญญัติ ค. ๑/๒๕๕๕ (สามัญ) สุ่ม - จ้างค์ 60 ค. ๔/๕

ผู้ประชาชนไม่ได้ต้อง ไปภูมิลำเนาชาติ ซึ่งเป็นแห่งสุดท้าย

อย่างปรากฏในพระราชกำหนดฉบับนี้ ในปี พ.ศ. ๒๔๕๒ เรามีกฎหมายถึง ๔,๐๐๐ ล้าน
 ภายใน ๓ ปี ปีหนึ่งประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านกว่า ที่นี้เราไม่มีทางที่จะใช้หนี้แบบนี้ การ
 กู้ยืมหรือขอเชคว่าก็เหมือนกันไม่ใช่กู้เรื่อยไป กู้แล้วต้องใช้ นี่ใช้เราจะใช้โดยวิธีนี้จึง
 ล้อแหลมมาก อยากจะให้รัฐบาลได้ทราบไว้เป็นข้อสังเกตว่า นอกจากที่เราจะทำอย่าง
 ที่ว่าแล้วเพื่อจะให้เงินตราของเรามีระดับมั่นคง อย่างนี้จำเป็นต้องประหยัด งบประมาณ
 แต่ละปีต้องประหยัด ถ้าไม่ประหยัดก็ไม่มีความ เพราะรายได้มันไม่พอต้องกู้ยืมเรื่อยไป
 ที่นี้รัฐบาลการชาติเรื่อย ประเด็นที่มาก็คือราคาให้มันสูงแล้วเอาเงินสูง ๆ มาใช้หนี้ก็
 ก็เอาอัฐยขายชื้อขนมขาย ขายกั๋ย ขายกำลังแย้อยู่แล้วก็ยังเอาอยู่เรื่อย มันจะแย่มันไปใหญ่
 เพราะว่ามันล้อแหลมมาก สำหรับวิธีการคลังอย่างที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ วิธีแก้เช่นที่ผมเรียบ
 แล้ว ผมขอแนะนำเราต้องประหยัด นอกจากส่งเสริมการอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศแล้ว
 เราต้องประหยัด เพราะการซื้อเข้าของจากต่างประเทศเข้ามาก็ต้องให้ทยอย ทยอยเวลานี้
 ก็ได้แล้ว ถ้าจะเปิดอย่างหนึ่งสี่พันพลึงเห็นจะแย่ เงิน ๑,๒๐๐ ล้านที่เราจะเอาไปลงทุน
 ที่ฝรั่งไม่นานหรอก แต่คงไม่ใช่เดือนเดียวหมด เพราะเงินตราต่างประเทศยังมีที่อื่นอีก
 เอกชนก็มี ชายเข้าชายของออกมานั้นก็ได้เงินตราต่างประเทศ แล้ว ๑,๒๐๐ ล้าน
 ก็คิดว่ามันไม่ใช่มาก นี่ใช้อยู่ไม่นานเหมือนกัน เพื่อจะรักษาระดับเงินตราไว้อาจจะเป็น
 ๒ ปี ๓ ปี ๔ ปีได้ แต่ผมก็ขอว่าทั้งกองทุนอย่างนี้ไปได้ แต่ต้องระวังไม่ให้มีเท่าไรที่ตกลง
 ไปหมด คือตราขายที่สินค้าขายออกยังน้อยกว่าเขาเข้าแล้วตรานั้นอัตราแลกเปลี่ยนต่างประเทศ
 ก็จะสูงขึ้นเป็นลำดับไม่มีปัญหา วิธีที่เราจะทำคือต้องเร่งการผลิตในทุก ๆ ด้าน

ที่นี้มาพูดว่าสุดท้ายมาตรา ๑๐ ความจริงถ้าเลิกกองทุนซึ่งอาจจะเลิกหรือ
 ไม่เลิกก็ได้ แต่ถ้าเลิกแล้วเราควรที่จะส่งเสริมการค้าขายเพราะเราเอาของเข้ามา
 แต่ตามพระราชกำหนดฉบับนี้ก็ไม่ได้ออกนอก คือจะออกกฎหมายใหม่อีกฉบับหนึ่ง ซึ่งอาจจะ
 คืนหรือไม่คืนก็ได้ คือเมื่อเอาเงินของขายมาใช้ชั่วคราวแล้ว เลิกใช้แล้วควรคืนให้ขายไป

๒๒

สภาผู้แทนราษฎร ค. ๓/๒๕๕๘ (สามัญ)

เขียน ก. ๕/๒

ไม่ควรจะทำอย่างอื่น ๆ แต่ก็นี้เป็นเรื่องที่ไม่ได้โทรออก เพราะว่าพระราชกำหนดนั้นต้อง
ว่าทั้งฉบับ เท่าที่ผมได้ทราบเรียนรัฐบาลมานี้ก็หวังว่าทางรัฐบาลก็คงจะนำไปพิจารณาด้วย
คืออาจจะผิดหรืออาจจะถูกไต่ถาม ๒ ทาง เพราะความนึกเห็นของบุคคลแต่ละคนนั้นไม่เหมือนกัน

นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ์ สมาชิกประเภทที่ ๒ : ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราช
กำหนดฉบับนี้ เราได้พิจารณากันมาพอสมควรแก่เวลาแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้ที่ประชุมนี้ลงมติ
ว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้ลงมติและมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ต่อไปนี้
ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมนี้วินิจฉัยว่าสมควรจะได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติอนุมัติ
พระราชกำหนดจัดสรรทุนสำรองเงินตราเกินจำนวนเงินบัตรออกใช้ พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ๒๕๖๐
ตามที่เสนอหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๑๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๔ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้รับหลักการแห่งร่างพระราช

บัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลเสนอ

พลโท ประยุทธ์ ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : รัฐบาลขอ

ประทานเสนอให้พิจารณารวดเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอให้พิจารณารวดเดียว ถ้าหากว่าที่

ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้พิจารณารวดเดียวได้ ขอให้

เลขาธิการ ๗ อ่าน

63

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติพรราชกำหนดจัดสรรทุน
สำรองเงินตราเป็นจำนวนพันล้านบาท พ.ศ. ๒๔๕๔ พ.ศ. ๒๔๖๑ โดยที่เป็นการสมควรอนุมัติ
พระราชกำหนดจัดสรรทุนสำรองเงินตราเป็นจำนวนพันล้านบาท พ.ศ. ๒๔๕๔

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดจัดสรรทุน
สำรองเงินตราเป็นจำนวนพันล้านบาท พ.ศ. ๒๔๕๔ พ.ศ. ๒๔๖๑."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ให้อนุมัติพระราชกำหนดจัดสรรทุนสำรองเงินตราเป็นจำนวนพัน
ล้านบาท พ.ศ. ๒๔๕๔

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นประการใด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไป
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ว่าสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใด
เห็นสมควรประกาศใช้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๐๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นอันว่าให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้
ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๒ ตามระเบียบวาระ คือรับรองรายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕/๒๔๕๔ (วิสามัญ ๒) ชุดที่ ๑ และครั้งที่ ๑, ๒, ๓, ๔, และ
๕/๒๔๕๔ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้า
ถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมของสภา ครั้งที่ ๕ ตามที่ข้าพเจ้าได้เรียนให้ทราบแล้ว

64

ต่อไป หมายเลข ๓ กระตุ้ม กระตุ้มควนอันคัมหนึ่ง ของนายแคล้ว นรปติ
เรื่องปัญหาการอพยพของราษฎรภาคอีสาน ตามกระทรวงมหาดไทย เชิญตั้งกระตุ้มได้
นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระตุ้มถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ปรากฏว่าราษฎรภาคอีสาน ได้อพยพเข้ามาทำมาหากินในจังหวัดภาคกลาง เป็นจำนวน
มาก เนื่องจากการประกอบอาชีพไม่ได้ผล เพราะประสบภัยธรรมชาติ จึงขอทราบว่ารัฐบาลมี
นโยบายแก้ไขหรือช่วยเหลือประการใด ใดดำเนินการไปแล้วอย่างไร และคิดอย่างไรบ้าง
(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระ ขุนคงฤทธิศึกษากร รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ จึงดำเนินการประชุมแทน)

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวง
มหาดไทยขออภัยกระตุ้มท่านสมาชิกผู้เกียรติ ขออภัยว่าราษฎรภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เข้า
มาทำมาหากินในจังหวัดภาคกลางนั้น ไม่ใช่เป็นการอพยพ แต่เป็นการเดินทางเข้ามาในกรุงเทพฯ
เพื่อช้รถสามล้อรับจ้างบ้าง รับจ้างทำงานตามสถานที่ต่าง ๆ บ้าง ส่วนที่จังหวัดอื่นก็เช่นเดียวกัน
เป็นการชั่วคราวและกลับไป และขอเรียนว่าไม่ใช่เป็นการอพยพ การแก้ไขและการช่วยเหลือ
นั้นรัฐบาลได้จัดการผู้ที่เดินทางเข้ามาในกรุงเทพฯ ถ้าหากออกไปประกอบอาชีพด้วยตนเอง
แล้ว ทางกรมประชาสงเคราะห์ก็ได้จัดหางานให้ทำ นอกจากนั้นทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่
จังหวัดนครราชสีมาเองก็ได้เปิดสำนักงานเพื่อรับจดทะเบียนผู้ไม่บังงานทำและมีหลายจังหวัดที่
ทางจังหวัดได้จัดการช่วยเหลือ ไม่ปรากฏว่าเป็นที่เดือดร้อนมากมายประการใด

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าใคร่จะขอยืนยันว่าตามที่ท่านรัฐมนตรีได้
ตอบนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าสำหรับที่เข้ามาในภาคกลางนั้นมีลักษณะเป็นการอพยพเข้ามาที่เดียว
ข้าพเจ้าอยู่ที่จังหวัดขอนแก่น ปรากฏว่ามีราษฎรแถวจังหวัดศรีสะเกษ ชุขันธ์ อุบล แล้วก็มีหาสาร
คามในระยะเดียวกันอพยพขึ้นไป เพื่อไปอยู่ตามทางจังหวัดอุตรและหนองคายแล้วทางอำเภอท่าบ่อ
แล้วในจังหวัดเลยและโคยเดพาอย่างยั้งที่อำเภอหนองบัวลำภู ก็ยังแสดงให้เห็นว่ามีสิ่งซึ่ง

มีปกติขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กล่าวคือว่าการที่ราษฎรทำมาหากินไม่ได้ผล เพราะประสบ
 ภัยธรรมชาติ การที่รัฐบาลได้จัดการช่วยเหลือไป เช่นว่าตั้งสำนักงานประชาสงเคราะห์ขึ้น ณ
 จังหวัดนครราชสีมา ก็ หรือในจังหวัดพระนครก็ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้
 ลุล่วงไปภายในปีหนึ่ง ๆ เท่านั้น คราวนี้ข้าพเจ้าขอทราบว่าในปัญหาเรื่องการอพยพหรือการเข้ามา
 ทำมาหากินของราษฎรภาคตะวันออกเฉียงเหนือในต่างถิ่นนี้ เอาละเราไม่คำนึงถึงเฉพาะจังหวัดพระ
 นคร/ละเรากำนึงถึงทั่ว ๆ ไปเพื่อหนทางที่ดีจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนเช่นว่าออกไปในจังหวัด
 อื่นท้องที่จังหวัดอื่นสุดแต่แต่การทำมาหากินจะได้ผลอย่างนี้ คราวนี้พูดถึงนโยบายหรือโครงการที่
 เป็นการถาวรเพื่อกันไม่ให้ราษฎรอพยพ เพราะเรายอมรับกันว่า การที่ราษฎรบ้านนอกอพยพเข้ามา
 กรุงนั้นย่อมเป็นภัยต่อสวัสดิภาพของประชาชน คราวนี้โครงการถาวรมหาคไทย ได้คำหรือได้คิด
 และจัดการ ไปอย่างใดบ้างที่จะให้ราษฎรภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ถิ่นที่ รัฐบาลได้มีนโยบายแล้ว
 อย่างไร ข้าพเจ้าขอทราบ

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : อ้อมเป็นที่ทราบ
 กันว่าในถิ่นแคว้นภาคตะวันออกเฉียงเหนือในบางแห่งเป็นที่กันดาร การประกอบอาชีพไม่สะดวก
 เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงได้พยายามแก้ไขและก็เวลานี้ในเรื่องในหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยใน
 เรื่องการจัดหาน้ำซึ่งกระทรวงมหาดไทยก็ได้ช่วยเหลือจัดการ ไปตั้งปรากฏในงบประมาณแผ่นดินซึ่ง
 ท่านผู้ตั้งกระทรวงก็จะได้เห็น แต่ว่าส่วนใหญ่มันเป็นที่รวมกันหลายกระทรวง รัฐบาลจึงได้ตั้ง
 กรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่ากรรมการพิจารณาจัดระบบอาชีพของราษฎรซึ่งมี หมาย จอมพลนิม รong
 นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ในกระทรวงมหาดไทยที่มีหน้าที่โดยตรง
 กระทรวงเกษตร กระทรวงสหกรณ์ ท่านก็ได้ไปพิจารณาท้องที่ในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่ง
 ท่านผู้ตั้งกระทรวงก็จะได้เห็นแล้ว และก็ได้พิจารณาว่าที่ใดควรจะตั้งถนน ที่ใดควรจะจัดชลประ
 ธาน ที่ใดซึ่งไม่ควรจะประกอบอาชีพก็ให้ราษฎร ไปอยู่ที่อื่น เราก็พยายามจัดตั้งนิคมหรือช่วยเหลือไป
 อย่างจังหวัดหนองคายที่คงมีสมมุติว่าไร่นาก็ได้จัดให้ราษฎรเข้าไปอยู่ และจัดตั้งเป็นนิคมขึ้น และที่
 ทั่วขวาง ที่จังหวัดอุดรหลายแห่ง อันนี้รัฐบาลได้ตั้งกรรมการพิจารณาจัดระบบอาชีพของราษฎร คือ

สภาผู้แทนราษฎร ๓/๕๘ (สามัคคี)

อุดม หนู ๑๐/๔

๖๖

ในที่ใดที่ไม่เหมาะสมในการ เพาะปลูกข้าวก็จะเปลี่ยนเป็นอื่นหรือในที่ใดเหมาะสมในการ เลี้ยง
สัตว์ก็จะได้ประกอบอาชีพในทางนั้น นี่ที่รัฐบาล ได้จัดการ ไปแล้วหลายแห่งซึ่งกระผมคิดว่าท่าน
ผู้ตั้งกระทู้เองก็คงจะได้พบท่านประธานกรรมาธิการและคณะกรรมาธิการ ซึ่ง ไปดูและคงจะได้ซักถาม
แล้ว คงจะได้เข้าใจ

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายแกล้ว ฯ ชักครั้งที่ ๒

นายแกล้ว นรปติ (ชอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอเรียนชักถามต่อไปอีก

ท่านบอกว่านโยบายการที่จะให้ประชาชนไทยเฉพาะอย่างยิ่งภาคที่ ๓ (ตะวันออก) หนี
 ภัยที่ประกอบการทำงานหนัก ท่านได้ตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรม-
 การจักร สมบัติของราษฎรประกอบด้วย ๗ ร่องนายกรัฐมนตรีไปทางภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือขึ้น ข้าพเจ้าขอทราบเรียนว่าไปจริง แล้วก็ไปจักรจริง จักระบบ
 อาชีพ แล้วก็คณะกรรมการประกอบด้วยท่านรองนายกรัฐมนตรีนั้นนโยบายที่จะ
 แก้ไขให้ราษฎรไทยประกอบการทำงานเลี้ยงชีพในสุทธไทยเป็นปกติสุขหลายประการ
 แล้วก็ใช้เงินมายังรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคอีสานที่เป็นเงินเขี้ยมร้อยล้าน
 แล้วเสร็จแล้วก็ไม่มีเงินที่จะทำอะไรเลย ไม่มีเงิน เงินที่แจกจ่ายไปให้ก็เป็นส่วน
 น้อย เช่นเงินก่อสร้างถนนเหล่านี้เป็นต้น รัฐบาลไม่มีเงินจะทำอย่างไร มหากาไทย
 จะไหนแก้ไขอย่างไร จริงอยู่ทางมหาคไทยก็จักรระบบก็หมายความว่าจักรสำรวจ
 ไล่ส่งให้ผู้ใหญ่บ้านและกำนันสำรวจราษฎรที่ไม่มีงานทำในฤดูทำนา แต่จนแล้วจนรอด
 รัฐบาลโดยกรมตรวจมหาคไทยก็ไม่มีงานที่จะจักรให้ราษฎรเหล่านี้ ข้าพเจ้าเป็นหลักฐาน
 สำรองแล้วก็สำรวจอีกอยู่นั้น ก็หมายความว่าความนี้หนึ่งว่า นโยบายที่ช่วยให้ราษฎรมีงาน
 ทำ จักระบบอาชีพของราษฎรนั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็นนโยบายที่สวย ๆ เฉย ๆ
 แต่การปฏิบัติมันไม่มี ราษฎรเที่ยวว่างงานเคยอพยพไปไหนมาไหนก็ยังงงเป็นอยู่อย่างนั้น

ผู้ว่าการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อภิปรายมากไปแล้ว

นายแกล้ว นรปติ (ชอนแก่น) : คราวนี้ข้าพเจ้าจะชอถามในเมื่อมัน

เกี่ยวกับปัญหาเรื่องเงิน เข็มว่าจะให้สร้างทางแล้วจะให้ราษฎรเข้าทำงานในบริเวณ
 ทางสายนั้น จนบ้านนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดของข้าพเจ้าคือทางสายอุคคิม ภูเวียง
 แล้วก็ทางอีกสายหนึ่งชอนแก่น มันจาสิริ ก็สำรวจไว้ ใครว่างงานก็ขึ้นทะเบียนไว้

สภามณฑลราชบุรี ก.๓/๒๕๕๕ (สามัญ)

โฉมตรา - ฉันทนา. ก.๑๑/๒

บ้านนี้ก็ยังมีเงินไป ท่านจะว่าอย่างไร ท่านจะมีข้อแก้ไขอย่างไรในข้อนี้ในการที่เป็น
 เพราะความล่าช้าโอเอของรัฐบาลนี้ แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการที่ให้บำรุงส่ง-
 -เสริมอาชีพของราษฎรขึ้น ขอประทานโทษข้าพเจ้าขอถามพวกพิงสักนิดหนึ่ง เช่นว่าเงิน
 เกี่ยวกับช่างเก็บน้ำ การชลประทานอย่างนี้ ซึ่งควรจะให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาด-
 ไทยนี้รวมด้วย ซึ่งนี่ก็หยุดชะงักไปแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดของข้าพเจ้า ถ้า
 หากว่าความใดที่การทำมาหากินมันพึ่งพาพึ่งฝนอยู่เช่นนี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่ากระทรวง-
 มหาดไทยยังจะคงประสบกับปัญหาอันวนเวียนมาบวกรหัวของราษฎรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 นี้อยู่ตลอดไป ๆ ในเรื่องเกี่ยวกับดินฟ้าอากาศนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า เป็นปัญหาเกี่ยวกับ
 กับการเงิน ในเมื่อมันเป็นปัญหาเกี่ยวกับการเงินแล้ว..

ผู้ทำการแทนประธานสภามณฑลราชบุรี : นี่เคี้ยว ซักให้ข้าพเจ้าประเด็นเกี่ยวกับ
 กับเรื่องขอพบให้มาก ๆ หน่อย นี่ก็จะไปอาศัยอะไรทำอะไร ไปใหญ่แล้ว

นายแคล้ว นรปติ (ชยณแก่น) : กำลังจะซักถามรับทราบประธาน ท่าน
 ต้องยอมรับว่า การที่จะไม่ให้ราษฎรขอพบให้รักดินรักที่เกี่ยวกับการทำมาหากินของเรา
 ที่ไหนเมื่อเกี่ยวกับการทำมาหากิน ก็ภาคตะวันออกเฉียงเหนือพึ่งพาพึ่งฝน ในเมื่อคงพึ่งพา
 พึ่งฝนเหล่านี้ ปัญหาที่จะทำได้ในประการแรกก็คือว่า ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือนี้เรา
 ต้องการเงินแจกจ่ายไปจากทางรัฐบาล ในเมื่อข้อนี้ปรากฏว่า การเงินเช่นในการสร้าง
 อ่างเก็บน้ำ สร้างถนนหนทางเหล่านี้มันหยุดชะงัก กระทรวงมหาดไทยจะทำอย่างไรในเมื่อ
 เป็นอย่างนี้ ฐานะที่ท่านเป็นผู้ร่วมรับผิดชอบในความมอญกิดินคิของประชาชน/ผู้ถือทางหนึ่ง
 ข้าพเจ้าจึงขอเรียน

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวง
 มหาดไทยเฉพาะในหน้าที่ผมจะเรียนได้ เท่าที่ท่านถามว่าไปจักรระบบอาชีพ แล้วไม่มี
 เงินนั้น ก็เห็นจะเป็นเรื่องของกระทรวงอื่น ทางกรมก็ไม่ขอกล่าวไปต่อกรมกระทรวงอื่น

สภาผู้แทนราษฎร ก.๓/๒๕๕๕ (สามัญ)

โหมแดง - ฉันทนา. ก.๑๑/๑

ส่วนเฉพาะที่ ~~ที่~~ จังหวัดของท่านเองนั้นที่ท่านอ้างว่าทางสายกุดฉิม ภูเวียง ปีนี้
เราก็มียังเงินจากทางหลวงจังหวัดให้ไป ๒ แสน สำหรับเงินทางหลวงจังหวัดซึ่งกระทรวง
มหาดไทยควบคุม งานในหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยซ้ำๆ จากที่เรียนได้ แต่ของกระทรวง
อื่นขอเรียนว่าไม่สามารถจะไปก้าวถ่าย ส่วนบ่อน้ำที่ท่านร้องว่ากันดาร ความจริงมีน้ำ
งบประมาณแผ่นดินให้ไปถึง ๔,๒๕๕,๐๐๐ บาท ในจังหวัดของท่านก็หลายแสนบาท นอก
จากนี้ยังมีเงินช่วยเหลืออื่นไปอีก ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท รวมแล้วเฉพาะการจัดน้ำรับประทาน
ซึ่งเป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยจ่ายถึง ๖,๗๕๕,๐๐๐ บาท นี้เฉพาะภาคตะวันออกเฉียง
เฉียงเหนือ ซึ่งภาคอื่นก็ไม่มี แต่ส่วนเรื่องน้ำสำหรับเกษตรกรรมนั้น งบประมาณไม่สามารถ
จะตอบได้ เพราะเป็นเรื่องของกระทรวงเกษตร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณแก้ว ๆ ซักเป็นครั้งที่ ๑

นายแก้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้ามีข้อซักอีกข้อหนึ่งคือว่า การ

เหมืองฝายนี้เกี่ยวกับหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งท่านจะปฏิเสธไม่ได้เลย คราวนี้
ข้าพเจ้าขอซักว่าการ จัดให้ราษฎรอยู่กินกินนั้นต้องประกอบด้วยหาน้ำมา ให้ ชาวบางตามสมควร
นอกจากการร่วมแรงร่วมใจของราษฎรยังไม่เพียงพอ จำจะต้องแจกจ่ายเงินไปให้ใน
ด้านการทำนุบำรุงเหมืองฝายนี้ กระทรวงมหาดไทยได้มีนโยบายอย่างไรบ้าง ข้าพเจ้า
ขอทราบว่ามีงบประมาณปี ๒๕๕๕ ซึ่งออกไปแล้วโดยเฉพาะเหมืองฝายสำหรับภาคตะวันออกเฉียง
เหนือได้มีกี่ตัว เลขมาแสดงต่อสภาหรือไม่ ข้าพเจ้าขอทราบเฉพาะเหมืองฝาย
นี้ ท่านได้มีนโยบายที่จะทำให้เพิ่ม คือหมายความว่าหาหนทางให้ราษฎรภาคตะวันออกเฉียง
เหนือได้รับเงินจัดทำเหมืองฝายเพิ่มขึ้นทุกปี ๆ เพียงใดหรือหาไม่

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

สำหรับการจัดน้ำทำเหมืองฝายนี้เป็นเรื่องการเกษตรกรรม ซึ่งกระทรวงมหาดไทยจะต้อง
ร่วมกับกระทรวงเกษตร ในหน้าที่กระทรวงมหาดไทยก็เป็นผู้ช่วยเหลือ เพราะฉะนั้น

สภานุแทนราษฎร ก.๓/๒๔๕๕ (สามัญ)

๗๐
โอมเกล้า - ฉันทนา. ก.๑๑/๕

ขอเรียนทางกระทรวงเกษตร กรมไม้มีความรู้ในทางเทคนิค

ผู้ทำการแทนประธานสภานุแทนราษฎร : กระหู่ควนอันค้ำค่อไปของ พ.ค.ค.
หลวงเจริญคำรวจการ ตามเรื่องการสั่งห้ามไม่ให้พระภิกษุรักษาโรคภัยไข้เจ็บให้แก่ประชา-
ชน ตามกระทรวงสาธารณสุข

นายพันคำรวจการ หลวงเจริญคำรวจการ (อุทัยธานี) : ข้าพเจ้าขอถึงกระหู่
ควนตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และตามบรรณาธิการตามกระทรวงสาธารณสุข
นี้จะมากน้อยอย่างไรก็ไม่ทราบ กรมไม้ได้ตามกระทรวงสาธารณสุข กรมตามกระทรวง
วัฒนธรรมค้ำค่อไปนี้

เนื่องด้วยวาระการจังหวัดอุทัยธานีได้มีคำสั่งที่ ๑๐๕๑๗/๒๔๕๗ ลงวันที่
๑๕ ตุลาคม ๒๔๕๗ ห้ามมิให้พระภิกษุบวช สวดมนต์ ซึ่งสำนักบุญ ณ วัดธรรมโสภิต จังหวัด
อุทัยธานี ทำการรักษาโรคให้แก่ประชาชนที่มีความเสื่อมใส และไปขอความช่วยเหลือจาก
พระภิกษุรูปนี้ โดยอ้างว่าเป็นการนิคมพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลป์ พ.ศ. ๒๔๕๕
มาตรา ๑๑ โดยคำสั่งฉบับนี้ ย่อมเป็นที่กระทบกระเทือนจิตใจของประชาชนในจังหวัดนี้
และจังหวัดอื่น ๆ นับเป็นจำนวนหมื่น ๆ คน ทางกรมไม้ทราบหรือไม่ เหตุใดจึงมิได้สั่งห้าม
โดยทั่ว ๆ ไป เพราะปรากฏว่าเมื่อทางการจังหวัดอุทัยธานีได้สั่งห้ามแล้ว พระภิกษุรูปนี้
ก็ได้ลงมาทำการรักษาประชาชนร่วมกับอาจารย์ใหญ่ของเขาที่วัดบูรณารามอารามอยู่จน
ปัจจุบันนี้ ทางกรมไม้จึงมีคำสั่งห้ามแก่พระภิกษุใด จึงขอเรียนถามว่า เหตุใดทาง
กรมไม้ได้ปฏิบัติให้ผิดแผกแตกต่างกันไปเช่นนี้

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข : ขอ
ประธานตอบกระหู่ของท่านสมมติที่เคารพค้ำค่อไปนี้

ข้อ ๑. ได้ประจักษ์ทราบข้อที่ท่านได้ถามมาเป็นอย่างดี โดยได้ทำการ
สอบสวน และขอประธานชี้แจงว่า แม้แต่ท่านผู้ซึ่งกระหู่ตามมติของที่ ผิดกระทรวง ก็ยินดี
จะยอม แต่เป็นเรื่องของกระทรวงสาธารณสุข การที่ผู้วาระการจังหวัดอุทัยธานีมีคำสั่ง

สภาผู้แทนราษฎร ค.๓/๒๕๕๕ (สามัญ)

71
โฆมเจลา - ฉันทนา. ค.๑๑/๕

ห้ามมิให้พระภิกษุบุญชู บุญจิตโต ทำการรักษาโรคแก่ประชาชน เพราะเป็นการผิดต่อ
พระราชบัญญัติควบคุมโรคติดต่อ พุทธศักราช ๒๕๑๕ มาตรา ๑๑ นั้น คือมีผู้ร่วมทำการแอบ
แฝงแสวงหาผลประโยชน์จากการรักษา คือ ๑. ตั้งลงขันหรือบวกรไ้ มีคนคอยเรียกห้อง
ผู้มาขอทำการรักษาพยาบาลเมื่อวิจาศมากน้อยตามความสะดวก ถ้าวิจาศมากก็สะดวกมาก
ถ้าวิจาศน้อยก็จะถูกกีดกันไม่ให้ติดต่อกับพระครูได้ ประการที่ ๒. ทำรูปพระภิกษุบุญชู
บุญจิตโต ตึกกระดาษแข็ง ทำเป็นรูปเหรียญหยอดจ่ายจำหน่ายในราคา ๕ บาท ๑๐ บาท
๒๐ บาท ตามขนาดใหญ่เล็กของรูป ประการที่ ๓. ใช้ชื้อบายล่อลวงโฆษณาด้วยประการ
ต่าง ๆ อันเป็นการปฏิบัติไม่ชอบด้วยเหตุ ทั้งนี้ทางคณะกรรมการจังหวัดจึงเห็นว่าเป็นการ
ปฏิบัติผิดพระราชบัญญัติ จึงได้มีหนังสือบอกห้ามไป และชี้แจงว่าพระภิกษุบุญชู ฯ ลงไป
รักษาโรคกับประชาชนที่วัดอรุณราชวรารามนั้น ตามทางสอบสวนก็ปรากฏว่า

ไม่ได้มีการเรียกร้องการรักษาพยาบาลหรือประพฤตินึกในการโฆษณาเหมือนอย่างที่กระทำอยู่ในจังหวัดอุทัยธานีแต่ประการใด ทางจังหวัดก็ยังไม่ได้ดำเนินการประการใดไป

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญคุณารวจการ (อุทัยธานี) : ขอเรียนถามซ้ำอีกชั้นหนึ่งว่า ตามที่ข้าพเจ้าเองได้ไปที่วัดอุรุมราชวราราม แต่ที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่าไปแล้วก็ไม่ได้ทำการอย่างนี้ ส่วนข้าพเจ้าไปเองนั้นผู้กระຈສီเหลื้บมขยู่จริงหรือไม่ที่หน้าอาคารบป็นอาคารบป็นใหญ่ซึ่งกระทำกร รักษาพยาบาลคนในกรุง เทพ ฯ นี้เป็นจำนวนมากนับหมื่นถึงละกลอยถึงที่อื่น เมื่อมีกณณกคิยบชองคนเป็นที่พอใจแล้ว ส่งไปราชบุรี อุทัยธานี ปราจีนบุรี ภาชีเจริญและที่ใหญ่อยู่ที่วัดแจ้ง ก็ทำการอย่างเคียวทุกสิ่งทุกอย่าง ส่วนการที่ให้ความสะดวกในการรักษา นั้น ท่านเชื่อหรือไม่ว่าพระบญุสนั้นเป็นผู้จัดการ อย่างนั้นจริงหรือไม่ การกุดลนี้มีกับคนอื่นหรือหน้าอื่น นั้นมันไม่รูจะทำอย่าง ไรกัน ถ้าหากพระบญุสนั้นไม่เชื่อถือคาคาคำสั่งนั้น ทางการจะจัดการอย่างใดให้เด็กชคคคไปจะ ไคหรือไม เพราะประชาชนนั้นแหละไม่ได้โทษ สาขารณลข-โชนญูวาร ราชการจังหวัดใส่ร้ายญูวาร ราชการจังหวัด เขาเชื่อถือกลัขหม่ามเขาเสีย ทำให้เขาเสียเงินเสียทองค้วยประการต่าง ๆ เหล่านี้ อันนี้ เป็นของที่ร้ายที่สุด ซึ่งญูวาร ราชการจังหวัดที่ปฏิบัติไปนั้นเป็นการผิดใจกัน เพราะฉะนั้นอีกข้างหนึ่งนิยมนับถือเชื่อถือ แล้วอีกข้างหนึ่งก็หม่ามเสียไม่ให้เชื่อถือนิยม อย่างนี้ก็เป็นการชัค ก็เป็นการหนักใจคู้ของญูวาร ราชการจังหวัดเหมือนกันเช่นนี้ เมื่อไม่ทำให้เด็กชคคคไปเหมือนอย่างที่ย่าง ๆ อย่างที่ผิดกฎหมายก็ไม่หม่าม เช่นอย่าง เมืองขลขขขี เกล็ดเมลลบอกวว่าจังหวัดสมุทรปราการ ชนบุรี ฉะเชิงเทรา ระยอง กราค ฉันทบุรี ฉะไรค่าง ๆ ทั้ง ๗ - ๘ จังหวัดกลอยคนกรุง เทพ ฯ พวกนี้นิยมนับถือของเลื้อนน้ำเค็มอะไรค่าง ๆ นว ๆ นั้น ก็ไม่เห็นจัดการอะไร นั้นก็ไม่เชื่อถือขยู่แล้ว แต่ก็ไม่เห็นจัดการ แต่บป็นถ้าหากว่าญูวาร ราชการจังหวัดไปทำขีที่ถูกค้ำเข้าไปอีก นั้นมันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นจะทำอย่างหนึ่งอย่างใดก็ชคคทำให้สิ่งแน่อนจะไคหรือไม อย่างที่วัดแจ้งก็ทำกันขยู่อย่างนี้ ขยู่กันนั้นแหละ เพราะฉะนั้นเมื่อมีเหตุคคคเกิดขึ้นเช่นนี้จะระงับต้นเหตุเสียไคหรือไม ขอทราบ.

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข : ขอประทาน
 เรียนว่า ได้สอบสวนข้อเท็จจริงแล้วว่ามันเป็นเรื่องลับหรือไกล่เกลี่ยหรือไกลพระ เป็นเรื่อง
 คนพวกมันมาก พวกบุคคลที่หากินอยู่กับวัด ใช้วิธีล่อวงเอาพระเป็นเครื่องมือในทางหากิน
 เพราะฉะนั้นด้วยการปฏิบัติเรียกกรองเอาเงินทอง ด้วยการโฆษณาในทางที่ไม่ชอบต่าง ๆ จึง
 เป็นเหตุให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นจำเป็นต้องออกหนังสือตามไป ความในมาตรา ๑๐ ของ
 พระราชบัญญัติควบคุมโรคติดต่อ ก็ว่าห้ามมิให้ประกอบโรคติดต่อเพื่อแสวงหาประโยชน์หรือ
 สินจ้างหรือบำเหน็จรางวัลหรือด้วยการโฆษณาใด ๆ เพื่อแสดงว่าพร้อมที่จะประกอบโรคติดต่อ
 โดยมิได้จดทะเบียน แต่สำหรับพระสงฆ์องค์เจ้าเราผู้ยืนยันให้ถ้าไม่มีการเรียกการยอม
 แทน นี่จึงที่ผมเรียนเมื่อที่ว่ามีพวกมันมากที่เขาเรียกกันว่าพวกหากินอยู่กับพระ พวกลับหรือ
 กินผี สังฆการีกับพระพวกนี้ พวกนี้ไปพูดทำให้ท่านเสีย ไปหากินกับพระ ไม่ใช่พระท่านหากิน
 หรือ เพราะฉะนั้นก็มีความจำเป็นที่จะต้องระวังไปด้วย พฤติกรรมของบุคคลภายนอกเข้า
 มาประกอบ มิได้ไปประนามหรือล่วงเกินพระสงฆ์องค์เจ้าประการใด ส่วนในวัดก็อยู่ ๆ ขึ้น
 ปรากฏว่าไม่ได้มีการเรียกกรองเงินทอง ปฏิบัติไปตามปกติก็ไม่มีใครว่าประการใด เพราะ
 ฉะนั้นก็ทรงก็โปรดความประสงค์ของท่านผู้แทนที่องค์การทราบแล้ว.

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อุทัยธานี) : ท่านรัฐมนตรีรับแล้วเมื่อ
 ตะกี้ว่าสำหรับพระที่รักษานั้นก็ไม่มีอะไร นอกจากพวกที่ห้ามทหาบิดาพวกที่ท่านว่าเมื่อที่
 เขากันเองมันแหละ ถ้าไม่อยู่ในอำนาจของกระทรวงมหาดไทยทำไมไม่จัดการจับพวกนั้น จะ
 มาแทรกแซงกับพระด้วยเรื่องอะไร ถ้าไม่จัดการในเรื่องนั้น การที่ข้าพเจ้าถาม ข้าพเจ้า
 ถามว่าถ้าหากว่าจัดการในเรื่องคนแทรกแซงหรือหน้าม้าเหล่านี้ให้เด็ดขาดไป แล้วมีหน้าที่ที่
 จะทำการจับกุมอยู่แล้ว หลักฐานมี แต่ไม่ทำ แค่ว่าเอาตัวเอาไปพระ ซึ่งพระไม่รู้ไม่สยอย่างนี้
 ก็มี อย่างนี้ห้ามมิให้พระรักษา พระรักษาโดยถูกต้องตามของกระทรวงสาธารณสุขที่คอย
 ไปยังปลัดกระทรวงสาธารณสุขเมื่อ ๑๕ ปีที่ผ่านมาแล้ว อนุญาตภิกษุสามเณรให้รักษาโดยไม่
 รับสินจ้างรางวัลหรือทางอ้อม นี่ท่านก็ไม่มี แต่ก็ไปห้ามท่าน แค่นั้นที่ห้ามจับคนพวกนั้น

นายร้อยโท ประยูร

74

นี่เพราะเหตุอะไร นี่ทำให้เสียใจและน้อยใจของประชาชน อันนี้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ในสาขา
 สหะท่าไคหรือ จะจับไคหรือ มันอยู่ในกระทรวงของมหาดไทย และก็ไปปักให้กระทรวง
 มหาดไทย ข้าพเจ้าเองก็ถามกระทรวงวัฒนธรรม ความจริงตามครั้งแรกนั้นตามนายรัฐมนตรี
 เรียกว่าเป็นผู้คนนโยบายของรัฐบาล แต่ก็ไม่ไปวัฒนธรรม แก้มวยมหาดไทย แล้วกลับมาเป็นสาขาพิเศษ
 อีก ผมก็ไม่รู้จะแก้ใยังไรอีก แต่ผมก็ความเข้าใจแล้ว มันก็แก้ใยังอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมขอ
 ย่างเห็นว่า ขอเห็นใจ ขออย่าไปรบกวนพระดำหาคว่าบริสุทธิ์จริง ถ้าต่อไปภายหน้าถ้าหากว่า
 ญาติโยมหรือพวกทนายทนาย-ทนาย ย่นนำมาทุกสิ่งทุกอย่างที่กระทำกร อย่างหนึ่งอย่างใดนะ ขอ
 ให้จัดการกับคนนั้นโดยคงให้เป็นหลักฐานจะไคหรือไม่ ขอรับรองแทนกระทรวงมหาดไทยด้วย.

พลโท ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข : ขอประทานตอบ
 ว่าในส่วนพระสงฆ์องค์เจ้าที่นำท่านไปปฏิบัติตามพระราชบัญญัติแล้ว ไม่ใช่ล่วงเกินท่านประการ
 ใด ข้อสำคัญอย่าให้มีการเรียก ร้องเงินทองและมีการโฆษณาชวนเชื่อในทางที่ไม่สมควร ทั้งเดิน
 ไปอาศัยลูกศิษย์ไปเที่ยววิ่งโฆษณาชวนเชื่อในบ้านที่พระองค์นั้น ทำพิธีต่าง ๆ พิธีลวง
 ก้าง ๆ ความที่บ้านเมืองนอกมา แต่นั่นมันเรื่องของกระทรวงมหาดไทย ผมเองไม่อยู่ในฐานะที่
 จะห้ามปรามได้ แต่ขอเรียนว่าถ้าพระสงฆ์องค์เจ้าท่านไม่ไปปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประการใด
 ผมก็ไม่ทำอะไรที่จะไปล่วงเกินท่าน แต่ว่าเหตุเกิดขึ้นในกฎที่ท่าน ท่านเจ้าคุณ ท่านเป็น
 เจ้าอาวาสอยู่ ท่านยอมจะปฏิบัติภารกิจอยู่ จะว่าท่านสมมุติจะมากไป แต่ทว่าถ้าช่วยกันระงับ
 เสียไม่มีการ เรียก ร้องเงินทอง ไม่ให้เอกละมุนพวกไวบาวัจกรหรือบุคคลภายนอกเข้ามาทำกร
 ก็เชื่อว่าคงจะไม่ทำอะไร เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องของท่านเองที่จะพึงปรับปรุงตัวท่านเอง.

นายพิชิตวราจกรี หลวงเจริญวราจการ (อุทัยธานี) : ท่านก็บอกแล้วว่าไม่
 เกี่ยวกับพระที่จริงแท้ละ แต่ทว่าถ้าไปห้ามพระนั้นมันเกี่ยวแก่ประชาชนที่เชื่อถือพระ เมื่อ
 ห้ามพระแล้วก็ไม่รู้จักประสงค์สิ่งที่ดี อันนี้ประชาชนนั้นหมื่น ๆ พระท่านก็เอาคำสั่งให้ดู
 ประชาชนเชื่อแล้วทั้งหมื่น ๆ ที่คอยรอรักษาอยู่ เสียเงินเสียทองมาแล้ว แต่ผู้ยึดอยู่หลังฉาก

ไม่รู้เรื่อง อันนี้ขอให้จับให้แลเห็น ให้ประชาชนแลเห็น ฆาตกรข้อนี้ขอเกี่ยวเท่านั้นแหละ ในเรื่องนี้ถ้ามีเรื่องเกิดขึ้นขอให้จับสิ่งเหล่านั้น อย่าไปป้ายกับพระภิกษุสงฆ์ซึ่งเขาไม่มีมันดื้อนี่ เป็นจักษุฆาตกร ไม่ใช้คนสองคนสืบคนอยู่สืบคนยอมไม่ว่าอะไร แค่นี้มันเป็น همین ๆ นี่ย่างที่ หนังสือพิมพ์ลงแล้ว แต่ ๗ จังหวัดนับตั้งแต่แล้วมีกฎหมายด้วย แล้วปล่อยปละละเลยไม่กระทำตามประกาศใด ที่เป็นอยู่อย่างนี้รับ ซึ่งหนังสือพิมพ์เดลิเมล์ลงมาแล้ว ซึ่งตลอดถึงกรุงเทพฯ ก็ไป นี่ไม่ห้ามแล้ว เข้าเอาอีกแล้ว เกิดถูกล่าอีกแล้วเจ้าเมือง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พยแล้วครับ ทุกหลายครั้งแล้วเรื่องนี้

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อุทัยธานี) : เป็นศรีสุกท้าย ก็ขอ

ให้กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทยดีดี ขอให้ไปรตจัดการในเรื่องนี้ให้เด็ดขาดไป ด้วย เพื่อให้ประชาชนเขาได้เสียเท่านั้นแหละ.

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมกวาระสำหรับกระสุนแล้ว

สภาผู้แทนราษฎร ค.ศ./๒๕๕๖ (สามัญ)

สุโขทัย - จ่างงัก ๓,๑๓/๕

๗๖

ต่อไปนี้พิจารณาในลำดับที่ ๕ ระเบียบวาระประชุม เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติ
(ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๖ นายเทียม ไชยพันธ์ (ตลก) เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติขึ้น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๗

หลักการ

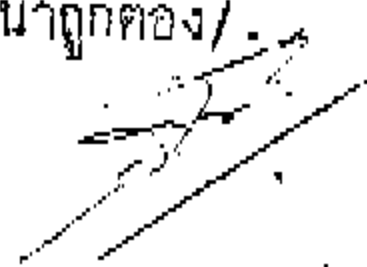
เพื่อแก้ไขอัตราโทษ ในมาตรา ๕๓

เหตุผล

เนื่องจากโทษในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติขึ้นบัญญัติโทษผู้มีเงินหรือซื้อ
ขายเงินไว้มากน้อยเหมือนกันคือให้จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึง ๒๐ ปี และปรับสิบเท่าของราคา
เงิน สำหรับโทษปรับนั้นไม่มีปัญหา แต่โทษจำคุกนั้นในกรณีที่มีเงินไว้เพียงเล็กน้อย เช่นมีไว้
เพียงกรัมสองกรัมเพื่อผสมยาเหล่านี้ การวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๖ เดือนถึง ๒๐ ปีออกจะแรง
ไป เพราะยาไทยตามชนบทบางชนิดก็เข้าเงิน หรือบางชนิดก็มีเล็กน้อย การต้องโทษจำคุก
นานก็อาจทำให้เสียคนได้ และเรื่องเงินก็มีโทษความผิดร้ายแรง เพราะกรรมเงินก็เป็นผู้ผลิตเงิน
ออกจำหน่ายแก่ประชาชนมีละมด ๆ และโทษสำหรับผู้มีเงินจำนวนน้อยแต่ลงโทษจำคุกแรงนี้
แม้ผู้พิพากษาเป็นส่วนมากก็วิจารณ์ว่าหนักไปแต่เมื่อกฎหมายกำหนดให้วางไม่ต่ำกว่าชั้นนั้นก็
จำต้องวางไม่ต่ำกว่านั้น ซึ่งผู้พิพากษาก็ใคร่อยากให้อ่อนลง จึงเห็นควรกำหนดโทษไว้เป็น
ชั้น ๆ คือผู้มีไม่เกิน ๑๐๐ กรัม กำหนดโทษไว้ชั้นหนึ่ง ผู้มีมากปานกลางกำหนดไว้ชั้นหนึ่ง
ผู้มากกว่าก็โลกปรับขึ้นไปกำหนดไว้เป็นชั้นสูง เพื่อให้เป็นการเหมาะสม โทษเดิมตามพระราช
บัญญัติขึ้น พุทธศักราช ๒๕๓๒ ปรับสี่เท่าราคาเงินจำคุกไม่เกิน ๒ ปี ผู้ที่มีน้อยกว่าโทษ
น้อยลง เมื่อจำเลยรับสารภาพศาลก็ตัดสินได้เลย ก่อน ๆ มาไม่ชักช้ายุ่งยากแก่ศาล
ถ้าไม่แก้กฎหมายวางโทษไว้ว่ามีน้อยหรือมากก็โทษจำตั้งแต่ ๖ เดือนถึง ๒๐ ปีเหมือนกัน
ศาลก็ต้องสืบพยานทุกคนแม้จำเลยจะรับสารภาพ เพราะเป็นคดีมหันตโทษ

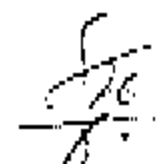
อนึ่ง ในการประชุมเกี่ยวกับแก้ปัญหาด้านอาชญากรรมซึ่งทางกระทรวงมหาดไทย
จัดขึ้นซึ่งมีผู้พิพากษาชั้นการ ๖๓๖ มาร่วมประชุม ได้ทราบว่าผู้พิพากษาหรือผู้มาประชุมก็เคย
เสนอเรื่องนี้และทางมหาดไทยก็ว่าจะแก้ไขข้อนี้.

สำเนาถูกต้อง/

แผนกระเบียบวาระ

จำนวนคดี พิมพ์.

 หาน.

๗๗

๑๑.๒๐ น.

นายเหิม ไชยพันธ์ (ตลก) : ข้าพเจ้าได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) คือสภาผู้แทนราษฎร เพื่อได้รับการพิจารณา คือว่าในหลักการก็เพื่อแก้ไขอัตราโทษในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้เบาบางลงได้บ้าง เนื่องจากว่าโทษในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ บัญญัติโทษผู้มีเงินหรือซื้อเงินขายเงินไว้มากน้อยเหมือนกันหมด คือว่าจะมีมากหรือมีน้อยก็มีกำหนดโทษไว้ว่าจำคุกตั้งแต่ ๒ เดือนถึง ๒๐ ปี และปรับ ๑๐ เท่าของราคานั้น คือหมายความว่าจะมีเงินเพียงกรัมเดียวก็อยู่ในเกณฑ์นี้ จะมีเงินสักกี่พันก็อยู่ในเกณฑ์นี้ สำหรับโทษปรับนั้นก็ไม่มีปัญหาที่ข้องใจอย่างใดนัก แต่ว่าโทษจำคุกในกรณีผู้มีเงินไว้เพียงเล็กน้อย เช่นมีไว้เพียงกรัมสองกรัมหรือบางคนก็จำคุกถึงกึ่งปีเกี่ยวกับเงินใช้ที่ห้ามผิดพระราชบัญญัติไว้บ้าง เช่นเอาหมายสมยอมก็มีอัตราโทษ วางโทษไว้จำคุกตั้งแต่ ๒ เดือนถึง ๒๐ ปี ซึ่งออกจะแรงไป เพราะเบาบางขนาดความหนักหนาก็มีการ เข้าเงินอยู่บ้างเล็กน้อยเหมือนกัน ที่มีการ ที่ผู้กระทำความผิดเล็กน้อยเหล่านี้ต้องโทษจำคุกนาน ๆ ก็อาจจะทำให้เสียคนได้ และเรื่องนี้น่าจะมีใจว่าเป็นความผิดร้ายแรงอะไร ซึ่งพูดถึงในทางอาชญาวิทยา เพราะว่าเราก็ยังถือว่ายังไม่ใช่ความผิดอันน่าจะเป็นโทษร้ายแรงนัก ซึ่งถ้าหากว่าอัตราโทษถึง ๒๐ ปี ก็นับว่าเป็นความผิดอันหนักโทษอยู่ เพราะว่าเรื่องเงินนี้ที่จริงรัฐบาลเองก็ยังไม่เห็นว่าเป็นเรื่องเสียหายใหญ่โตอะไร คือเงินของที่มีความต้องการใช้ในการกันในเรื่องภาษีอากรไว้บ้าง เพราะว่าเรื่องการค้าเงินการอะไรนี้ รัฐบาลก็ได้ให้กรมสรรพสามิตเป็นผู้ผลิตและขายแก่ประชาชนทั่วประเทศอยู่แล้ว ซึ่งเมื่อเป็นอย่างนี้เราก็ย่อมจะเห็นได้ว่าก็คงจะไม่ถือว่าเป็นเรื่องอาชญาวิทยาที่ร้ายแรงอะไร เพราะถ้าถือว่าเป็นอาชญาวิทยาที่ร้ายแรงแล้ว รัฐบาลก็คงไม่ทำไม่กล้า ที่นี้แล้วอีกประการหนึ่งสำหรับโทษผู้มีเงินจำนวนน้อย แต่ลงโทษแรงนี้ แม้ผู้พิพากษาเป็นส่วนมากก็วิจารณ์กันว่าหนักไปและวางกำหนดโทษหนักไป เมื่อกฎหมายกำหนดวางโทษไว้ไม่ต่ำกว่านั้นนั้นก็จำเป็นต้องวางโทษไม่ต่ำกว่านั้นนั้น คือต้องมีจำคุกไม่ต่ำกว่า ๒ เดือนอยู่เสมอเรื่องทุกราย ๗๗๗ วันแต่บางกรณีซึ่งผู้พิพากษาเองก็อยากจะให้แก้ไขอยู่ และ

(สำเนา)
ร่างพระราชบัญญัติเงิน (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๓

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยเงินให้เป็นการเหมาะสม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.
๒๕๕๓"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติเงิน พุทธศักราช
๒๕๓๒ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๓ ผู้ใดโดยละเมิดต่อพระราชบัญญัตินี้

- (๑) มีไว้ซึ่งเงิน หรือ
- (๒) ซื้อหรือขายเงิน

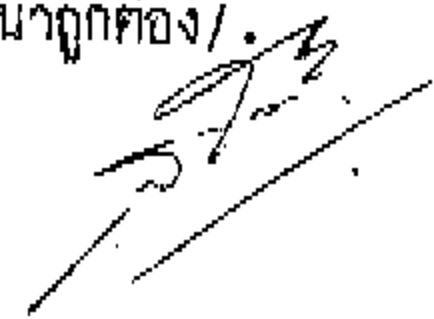
มีความผิด ถ้าเงินที่มีไว้หรือซื้อขายนั้นมีปริมาณไม่เกิน ๑๐๐ กรัม ให้ระวาง
โทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี และปรับสี่เท่าราคาเงินนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่า ๕๐๐ บาท ถ้าเงิน
ที่มีไว้หรือซื้อขายมีปริมาณกว่า ๑๐๐ กรัมถึง ๑ กิโลกรัม ให้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๓ ไร่
ถึง ๑๐ ปี และปรับสี่เท่าราคาเงินนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่า ๕๐๐ บาท ถ้าเงินที่มีไว้หรือ
ซื้อขายมีปริมาณเกินกว่า ๑ กิโลกรัมขึ้นไป ให้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒ เดือนถึง ๒๐ ปี
และปรับสี่เท่าราคาเงินนั้น แต่ต้องไม่น้อยกว่า ๕๐๐ บาท

ราคาที่ตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับนั้น ให้ถือว่าเงินนั้นมีราคาเท่ากับสูง ซึ่ง
รัฐบาลขายในขณะประกาศความผิด โดยคิดตามน้ำหนัก"

.....

(ลงชื่อ) นายเหิม ไชยนิรันดร์ ผู้เสนอ
(ไปรษณีย์)

(ลงชื่อ)	เสียง ไซบกาล	ผู้รับรอง	เมื่อการ
"	ม. รัตนประสิทธิ์	"	เมื่อการ
"	คล้าย	"	เพราะ
"	บุญเที่ยง	"	จำเลย
"	ศิเรก	"	เพราะ
"	โดง	"	เพราะ
"	จารุมุตร	"	แม่จำ
"	พิณ	"	อะไร
"	แคล้ว	"	นี้เมื่อ
"	หลวงเจริญ	"	เรียก
"	ถึก พรหมมางพ	"	ไอ้ไอ
"	น้อม อุปรมัย	"	และ
"	ส. อิศรางกูร	"	กำหนด
"	ป. จุลละเทศ	"	กำหนด
"	อัมพร สุวรรณมล	"	ปรับ
"	สวัสดิ์ พึ่งคน	"	ศาล
"	ประภาส คงสมัย	"	๒ เค
"	บุญคุ้ม	"	
"	ชาตบุตร	"	
"	สอิ่ง มารังกุล	"	
"	นิม	"	
"	ประสิทธิ์ ชูพิณิจ	"	

สำเนาถูกต้อง /

แผนกระเบียบวาระ

จำนงค์ พินท์.

 ทาน.

ซึ่งผู้

แก่

ไหน

ซึ่ง

ไซบ

๗๘

เมื่อการที่วางโทษไว้สูงถึงไม่เกิน ๒๐ ปีเช่นนั้น ก็เป็นอัตราโทษเรียกว่าเป็นหนักโทษอยู่ เพราะฉะนั้นในการพิจารณาตัดสินคดีทุกเรื่องทุกราย เมื่อจับผู้กระทำผิดขึ้นมาได้แม้แต่ครั้งสองครั้ง เมื่อจำเลยรับสารภาพก็อยากจะให้คดีเสร็จลงไปเร็ว แต่ผู้พิพากษาหากกระทำการพิจารณาได้เร็วได้ไม่ เพราะว่าอัตราโทษอย่างสูงมีอยู่มาก จำเป็นจะต้องสืบพยาน เพราะคดีที่มีโทษวางไว้แรงเช่นนั้น แม้จำเลยรับสารภาพก็จำเป็นจะต้องสืบพยานไม่เหมือนเรื่องเห่า *เห่า* เรื่องเป็นเดือนสุรา เดือนอะไรเหล่านี้ เมื่อจำเลยรับสารภาพ ศาลก็พิจารณาพิพากษาไปได้เลยไม่จำเป็นต้องสืบพยาน แต่คดีนี้ เมื่อวางอัตราโทษร้ายแรงเช่นนั้นแล้ว แม้จำเลยรับสารภาพ แม้แต่กรณีนี้เล็กน้อยก็จำเป็นจะต้องสืบพยานมาสืบกัน เอาหลักฐานกันแน่นหนาทีเดียว *สืบพยาน* ถึงจะตัดสินไปได้ก็ทำให้คดีโอ้อึ้งช้าไปบ้าง และทำให้เป็นการเดือดร้อนแก่จำเลยอยู่บ้าง และเป็นการเสียเวลาทั้งอัยการ และทั้งศาลโดยใช่เหตุ จึงเห็นว่าควรจะกำหนดโทษไว้ให้เป็นขั้น ๆ ไป คือผู้ที่มีไม่เกินร้อยละ กำหนดโทษไว้ชั้นหนึ่ง ผู้มีมากปานกลางก็กำหนดไว้ชั้นหนึ่ง ผู้มีมากกว่าก็โทษหนักขึ้นไปก็เรียกว่าสูง ก็กำหนดไว้เป็นชั้นสูง เพื่อให้เป็นการเหมาะสม โทษเดิมตามพระราชบัญญัติเดิม พุทธศักราช ๒๔๗๒ ปรับสี่เท่าราคาเงินและจำคุกไม่เกิน ๒ ปี ผู้ที่มีน้อยกว่ากำหนดโทษน้อยลง เมื่อจำเลยรับสารภาพ ศาลก็ตัดสินได้เลย แต่ก่อน ๆ ก็ไม่ช้าช้าไม่ยุ่งยาก แค่มากกฎหมายใหม่นี้ก็วางโทษตั้งแต่จำคุกตั้งแต่ ๖ เดือนถึง ๒ ปีเหมือนกันหมด เป็นอัตราตายตัว ศาลก็ไม่ต้องสืบพยานทุกเรื่อง

อนึ่ง ในการประชุมเกี่ยวกับแก้ปัญหานิติบัญญัติของกระทรวงมหาดไทยจัดขึ้น ซึ่งมีผู้พิพากษาอัยการซึ่งมาร่วมประชุมก็ได้ทราบว่าได้เคยเสนอเรื่องนี้ให้แก่กระทรวงมหาดไทย แก้อัยการ นี้ตามความเห็นของข้าพเจ้าก็เห็นว่าเราควรจะแก้ไขเพื่อวางอัตราโทษ เรื่องอัตราโทษ โทษน้อยลงบ้าง แม้ความผิดที่เราถือว่ากันว่าเป็นความผิดที่อยู่ในประเภทที่มีโทษน้อยอย่างธรรมดา ซึ่งไม่มากนัก เช่นประเภทพวกที่มีเห่า เดือนก็ถือว่า เป็นอันตายคือตัดสินยอมบ้าง เพราะพวกเสพสุราไปแล้วก็อาจจะไม่ก่อคดีให้เกิดการปล้นได้ หรือพวกที่เล่นการพนันก็อาจจะก่อให้เกิดโจรผู้ร้ายได้

พืชน้ำที่ขึ้นเหมือนกัน กับสุมดินเหมือนกัน แต่อันทรายเหล่านี้ก็ยิ่งมากกว่าพวกที่สุมดินเสียอีก เพราะตามที่เราสัมผัสกับฝูงพวกที่กินดินโดยทั่ว ๆ ไปก็ยังไม่เป็นภัยต่อสังคมเหมือนกับพวกที่เล่นการพนันหรือพวกที่มีปืนเถื่อน เพราะพวกปืน เป็นภัยต่อสังคมหรือเป็นอันตรายต่ออาชญากรรมมากกว่า แต่ว่าพวกที่กินดินเมื่อเป็นผู้คิดแล้วก็ยังไม่รู้จะเป็นอันตรายต่อสังคมอย่างไร ดังนั้นเราจึงเห็นว่าพวกที่มีเงินและอยู่ในฐานะปานกลางก็มีเสพกันอยู่มาก แต่ส่วนมากก็เป็นพวกต่างต่าง มีคนไทยที่ค้ากันเพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ มีทั่วไปบ้างเช่นพืชน้ำที่ขึ้นเกี่ยวกับสุรา ฝิ่นและปืนเถื่อนเหมือนกัน แต่ว่าอัตราโทษของสุรา ฝิ่นและปืน ฝิ่นหนักกว่าฝิ่นมาก คือสุรา ฝิ่นก็เข้าใจว่าไม่มีการจำคุก การเล่นการพนันก็จำ แต่ก็ไม่เกินสองปี แต่ว่าเรื่องฝิ่น ฝิ่นนี้ที่รู้สึกว่าออกจะวางโทษแรงไปหน่อย เพราะฉะนั้นผู้ที่มีความผิดฐานฝิ่น ฝิ่น ติดคุกกันไปเสียเป็นจำนวนมาก ซึ่งเมื่อเข้าไปอยู่ในคุกก็ทำให้เสียนิสัยและเสียจิตใจ ทำให้เสียคนไปเป็นจำนวนมาก เราก็ทราบกันอยู่แล้วว่าการเข้าไปอยู่ในคุกนั้นทำให้คนเสียไปเสียทั้งนิสัยและเสียทั้งจิตใจไปไม่รู้จักเท่าไร เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นว่าสำหรับผู้ที่มีโทษน้อย ผู้กระทำผิดน้อยเพียงมีไม่มากเกินสมควร เช่นมีเพียงไม่กี่ร้อยครั้งเช่นนี้ น้ำหนักก็ราว ๆ เพียงสองสามหรืออะไร เท่านั้นก็ไม่ควรจะลงโทษหนัก เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณาตกลงมาบ้าง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันซ้ำกับที่กล่าวมานะ

นายเทียม ไชยพันธ์ (ตลก) : ครับ จึงได้เสนอกฎหมายนี้เข้ามาเพื่อรับการ

พิจารณา

๑๑.๒๓๗ น.

หลวงอรรถพรพิศาล (ตลก) : ความที่ท่านสมาชิกได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาเพื่อแก้ไขอัตราโทษในมาตรา ๕๑ ของพระราชบัญญัติขึ้นมานั้น ผมเห็นว่ายังไม่มีความจำเป็นอะไรในการที่เราจะมาแก้ไขพระราชบัญญัติ—โดยเฉพาะเท่านั้น เพราะเหตุว่าพระราชบัญญัติต่าง ๆ ซึ่งบัญญัติไว้มีความผิดทางอาญานั้น ยังมีอีกมากมายหลายอย่างนัก และบัดนี้ต่าง

กระทรวงยุติธรรมก็ได้จัดการร่างพระราชบัญญัติประมวลวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งจะแก้ไขในเร็ว ๆ นี้และได้เสร็จไปในชั้นกระทรวงยุติธรรมแล้ว ในพระราชบัญญัติประมวลวิธีพิจารณาความอาญานั้นได้แก้ไขว่า คดีใดที่มีโทษอย่างต่ำไม่ถึง ๕ ปีอัตราโทษอย่างต่ำไม่ถึง ๕ ปีแล้วจำเลยรับสารภาพก็ตัดสินได้เลย ถ้าแม้ว่าโทษอัตราอย่างต่ำ ตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไปแล้วจึงจะต้องสืบพยาน จนฟังได้ว่าเป็นผู้กระทำผิดจริงจึงต้องพิพากษา เพราะฉะนั้นในความประสงค์ของท่านที่จะแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ ท่านก็มีอยู่ประเด็นใหญ่ก็คือไม่ต้องการฟ้องสืบพยานในคดีนี้เล็ก ๆ น้อย ๆ หรือที่มีอัตราโทษเพียง ๒ เดือนเท่านั้น แต่ที่ในพระราชบัญญัตินี้ในบทกำหนดโทษก็มีการจำคุกตั้งแต่ ๒ เดือนถึง ๒ ปี อัตราโทษอย่างต่ำก็เพียง ๒ เดือนเท่านั้น ยังไม่ถึง ๕ ปี เพราะฉะนั้นในข้อไปถ้าเราแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเรียบร้อยแล้ว โทษอย่างนี้จะไม่ต้องสืบพยานอีก เพราะเหตุว่าจำเลยรับสารภาพก็ตัดสินได้เลย ถ้าหากว่าเราจะแก้ไขแต่พระราชบัญญัตินี้เท่านั้นเราก็จะต้องเข้าไปแก้ไขกฎหมายอื่น ๆ อีกหลายอย่าง ซึ่งในท่านเองเดี๋ยวกันนี้ก็ยังมีอยู่ เพราะฉะนั้นเราจึงได้ไปแก้ไขในประมวลวิธีพิจารณาความอาญาเสียทีเดียว เพราะเป็นหลักกฎหมายทั่วไปในคดีอาญา ในการที่แก้ไขนี้ก็ได้รับรู้มาจากกรรมการป้องกันอาชญากรรมเหมือนกัน ว่าในการพิจารณาคดีอาญานั้นต้องการให้รวดเร็วยิ่งขึ้น จึงได้เลื่อนความผิดที่ใหญ่

ส นับสนุน

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ครับ คำนที่ท่านสมาชิกได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มานั้นข้าพเจ้าขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และไม่เห็นด้วยกับคำชี้แจงของสมาชิกซึ่งนั่งลงไปเมื่อกี้ที่เห็นว่าไม่ควรแก้ ทั้งนี้ถ้าหากว่าไขข้อข้องใจการถกแถลงของท่านสมาชิกเมื่อกี้โดยละเอียดแล้วก็จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันนี้กระทรวงยุติธรรมกำลังจะมีการแก้ไขกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่า ถ้าหากคดีที่มีโทษอัตราจำคุกตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไปก็จะมี การสืบพยานกัน ก็เป็นการแสดงให้เห็นว่าโทษตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไปจึงจะมีการสืบพยาน ก็รวมความว่าคดีในทุกรายถ้าหากกฎหมายนี้ออกใช้ก็ไม่มี การสืบพยานกันเมื่อมีการรับสารภาพ ขอให้ประชุมวินิจฉัยว่าการที่เราได้มีการร่างกฎหมายไป ว่าดีในคดีสำคัญ ๆ จริง ๆ นั้นจำเป็นจะต้องมีการสืบพยานประกอบแม้ว่าจำเลยจะให้ การรับสารภาพประการใดก็ตาม ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะเหตุว่าในบาง ครั้งบางโอกาสในคดีสำคัญบุคคลซึ่งตกเป็นจำเลยในขณะนั้นหรือบุคคลซึ่งกระทำ ความผิดในขณะนั้นอาจจะใช้สิทธิเสียมด้วยวิธีการสู้คดีหลายประการให้บุคคลอื่นมาทำการรับสารภาพแทนเป็นต้น โดยเหตุฉะนั้นนโยบายการปราบปรามที่จะเอาผู้กระทำผิดมาลงโทษนั้นก็จะคลาคลุ้งเคลื่อน คือมีการเอาบุคคลอื่นมาลงโทษ อย่างภาษาของกฎหมายหรือภาษาทั่ว ๆ ไปในวงการเรากล่าวกันว่า "จับลิงเล็กใส่ลอบ" หมายความว่าบุคคลใหญ่ ๆ ใด ๆ ทำผิดก็ไม่คิดจะวาง แต่ก็เอาเด็ก ๆ เข้าไปใส่คุกแทนเหล่านี้เป็นต้น โดยเหตุนี้แหละวิธีพิจารณาความอาญาแม้ว่าจำเลยจะรับสารภาพก็ต้องสืบพยานให้รู้ว่ารับสารภาพด้วยความจริงใจไหมหรือว่าเมื่อมีบุคคลหนึ่งบุคคลใดทำผิดจ้วงคนนั้นมารับสารภาพแทนหรือไม่

สิ่งเหล่านี้ในวงการค้าเงินมีอยู่เป็นอันมาก ท่านจะเห็นได้ง่าย ๆ ว่าได้มีการจับกุมบุคคลสำคัญ ๆ หลอยครั้งหลายหนแล้ว มีข่าวแพร่สะพัดออกมาว่าบุคคลนั้นถูกจับ บุคคลนั้นเอาเงินมาค่าตัวจริงจับไป เพราะฉะนั้นเวลาเอามาสู่ศาลบุคคลนั้นก็ด้อย ไม่ตก เป็นจำเลยกลับจะมีบุคคลชี้ให้ล่าช้าบางคนที่มาสู่ ศาลตกเป็นจำเลยคดีถูกคิดตราแทนเหล่านี้เป็นต้น ด้วยเหตุนี้แหละความจำเป็นในปัญหาที่จะต้อง มีการสืบพยานจึงมีอยู่เป็นอันมาก เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าได้มีการแก้ไขกร ะบวนการพิจารณาความ อาญาว่าถ้าให้จำคุกตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไปจึงจะมีการสืบพยานแล้วรวมความว่าคดีนี้ซึ่งกำหนดโทษไว้ ขณะนี้เพียง ๕๖ เดือนเป็นอย่างต่ำก็ไม่มีการสืบพยานกันเลยแม้แต่น้อย ด้วยเหตุนี้แหละวัตถุประสงค์ ของการที่จะปราบปรามการที่บุคคลค้าเงินนั้นก็ เป็นอันเลือนลอยและไม่เป็นผลตามความมุ่งหมายซึ่ง ท่านสมาชิกได้กล่าวไว้เมื่อก่อนว่าเป็นความมุ่งหมายขององค์การสหประชาชาตินั้นเป็นอย่างยิ่ง ด้วย เหตุนี้แหละข้าพเจ้าจึงมีความเห็นสมควรเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าการที่จะแก้ไขโทษของเงินนั้น มีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งในขณะนี้ และยิ่งในขณะนี้ขอ เป็นที่ประจักษ์แล้วว่าท่านสมาชิกคนหนึ่งคือคุณ คุณหิม ภูริพัฒน์ ได้เสนอตั้งกระทู้ถามต่อสภาว่าทำไมวิญญู บี. บี. ซี. ได้กล่าวถึงองค์การสหประชา ชาติได้คะตมิติเคยมีประเทศไทยในเรื่องปัญหาการค้าเงิน เดือนกันอยู่เป็นอันมากซึ่งข้าพเจ้าเองก็ไม่ อยากรจะกล่าวในที่นี้ นี้แสดงให้เห็นว่าปัญหาเรื่องการค้าเงิน โทษเงินนั้นในเมืองไทยนั้นยังไม่เพียงพอ ที่จะทำตัวให้การค้าเงินร ะงับลงไปได้ ด้วยเหตุนี้ที่ให้มีเพื่อนสมาชิกเสนอแก้ไขอัตราโทษลง ไปนั้น จึงเป็นการสมควร อย่างยิ่งที่จะได้ทำการช่วยเหลือ ปัญหาเรื่องการค้าเงินที่เราถูกคะตมิติเคยมีจาก องค์การสหประชาชาตินี้ให้ล ะงับลงต่อไป จริงอยู่เพื่อนสมาชิกของข้าพเจ้าได้กล่าวว่าบุคคลใด มีการค้าเงินน้อย ๆ ก็ควรจะลงโทษแต่น้อย ๆ ข้าพเจ้าเห็นด้วย ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าได้มีการ ลักขโมยเงินในโรงศาลหลายศาล ยกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างศาลจังหวัดนครสวรรค์ลงโทษบุคคลซึ่งค้า เงินหรือจับเงินเดือนได้ ๑๐๐ กรัม ลงโทษ ๕ ปี แต่จำได้ว่ามีบางศาลบุคคลค้าเงินเดือนไม่ถึง ๑๐๐ กรัม คือประมาณเพียง ๕๐ กรัมเท่านั้น กลับลงโทษไปตั้ง ๑๐ ปี เหล่านี้เป็นต้น เพราะอัตราโทษ นั้นกฎหมายได้วางไว้กว้างขวางมากเกินไป เพราะว่าบุคคลใดทำการค้าเงินจะผิดมากหรือผิดน้อย ขึ้นขนาดโทษก็ตามอัตราโทษก็ต้อง ๖ เดือนถึง ๒๐ ปี ให้เป็นคุณประโยชน์ของศาลว่าในจำนวน ๖

เพียงปรับก็ได้ คือว่าการอย่างนี้เรียกว่าเราให้อยู่ในดุลยพินิจของศาล ซึ่งท่านผู้เสนอและผู้สนับสนุนก็เข้าใจว่า คงจะทราบก็เหมือนกันว่าวิธีการให้ดุลยพินิจของศาลไว้กว้าง ๆ นั้นเป็นประโยชน์แก่จำเลย ไม่ใช่จะเป็นโทษแก่จำเลย ซึ่งก็เข้าใจว่าท่านคงจะเข้าใจ ถึงแม้จะแก้ไปอย่างท่านมันก็มีโทษถึง ๓ ชั้นเช่นเดียวกัน การลงโทษของแต่ละศาลก็พิจารณาความหนักเบาเกี่ยวแก่การกระทำผิดซึ่งหลักอาชญาวิทยาทั้งสองท่านก็ได้ศึกษามาด้วยกันแล้ว ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องชี้แจงเข้าใจว่าเท่าที่เรียนนี้ ท่านคงจะพอใจแล้ว

๑๑.๓๕ น. นายเทียม ไชยนิลพันธ์ (ตลก) : คือที่ข้าพเจ้าเสนอคือท่านผู้พิพากษาและอัยการก็ปรารถนาไม่เหมาะสมและข้าพเจ้าเห็นในเรื่องจำคุกของหาโทษเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ขึ้นเล็ก ๆ น้อย ๆ ไปคลังคดีระวางอยู่เป็นปี ๆ อย่างที่ท่านสมาชิกนครสวรรค์กล่าวนั้นก็เคยเห็นมาหลายคนก็ทำให้รู้สึกว่าจะออกจะไม่เป็นธรรมอยู่บ้างที่ความผิดเพียงเล็กน้อยเท่านั้นกลับไปคลังคดีระวางอยู่นาน ๆ เพราะว่ากฎหมายเราไปวางโทษไว้ให้อยู่ในดุลยพินิจเช่นนั้น เพราะฉะนั้นทางศาลบางคนอาจจะเข้าใจไปว่าเอ เรื่องนี้มันเขาเห็นจะถือเป็นเรื่องใหญ่โทษระวางถึง ๒ ปีไปวางโทษไว้ถึง ๒๐ ปี เพราะฉะนั้นมี ๒ - ๓ ธรรมดาเลยวางไว้ ๒ - ๓ ปีบ้างก็มี-อย่างนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อเราเทียบตามหลักแห่งความสมควรแล้วก็อย่างที่ว่า เพราะว่าเราถือว่าไม่ใช่ผู้เป็นความผิดอันร้ายแรงอย่างใด เพราะว่ารัฐบาลเองก็ยังควบคุมและยังทำอยู่บ้าง และอีกประการหนึ่งก็ยังมีพวกการพนันพวกนี้มันเกือบยังรุนแรงกว่ายังไม่ถึงเท่านั้น เพราะฉะนั้นความประสงค์ที่เราออกไปครั้งคราวก่อนนี้เช่นเพิ่มโทษถึง ๒๐ ปีนั้น ความมุ่งหมายต้องการปราบผู้ค้าที่มีอิทธิพลที่ค้าเป็นต้น ๆ ที่นี้เมื่อความมุ่งหมายอย่างนั้นก็เลยรวบรัดเอาเป็นทั้งหมดไปเสียด้วย คือผู้เล็ก ๆ น้อย ๆ ก็เลยพ่วงไปอยู่ในเกณฑ์ ๒ เดือน ถึง ๒๐ ปีไปด้วย เพราะฉะนั้นก็เลยอยู่ในดุลยพินิจของศาล คือบางศาลมีเล็กน้อยก็วางโทษเป็นปี ๆ ซึ่งก็ต้องไปดูเขาคุกอยู่อย่างนั้น นี่แหละหลักสำคัญเกี่ยวกับการสืบพยานหรือไม่สืบ ข้าพเจ้าก็ถือว่าไม่สู้เท่าไรหรอก เพราะว่าไม่ใช่เป็นการยุ่งยากมากนัก เป็นแต่คำนิศหน่อย แต่ว่าความสำคัญมันอยู่ที่ว่าคนที่กระทำผิด คือว่ากระทำผิดซึ่งความล้มเหลว ๆ ไปถือว่าไม่รุนแรงและไม่

เลยทำให้เสรีภาพในการไปมาของประชาชนเสื่อมไปทั่ว แล้วผู้ถูกค้นแต่ละคนก็
 ราวากูทุกคน มาถึงถึงกับวิวาทกันแล้วเป็นปากเป็นเสียง บางที่ข่าวของแตกเสียหาย
 บางที่แค้นเสียงแตก อย่างฮักการจังหวัดเพชรบุรีถูกค้นเอาแค้นเสียงแตกเสียหายไป
 แค้นนั้นสรรพสามิตเขาก็ใช้เงินให้ นี่ข้าพเจ้าก็เห็นอยู่อย่างนี้เป็นข้อเท็จจริงทั้ง
 ประชาชนและไม่เป็นธรรมดาผู้ถือระบอบเลือกน้อย ข้าพเจ้าจึงได้เสนอกฎหมายเข้า
 มา แล้วอีกอย่างหนึ่งก็พิจารณาความหลักแห่งความเป็นธรรม ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่า
 ไม่มีประเทศไหนหรอกที่เขาวางโทษผู้กระทำความผิดเพียงเลือกน้อยรุนแรงถึงขนาดนี้
 ก็มีแค่เพียงประเทศจีนคณะชาติซึ่งเราจะไปยึดถือเป็นหลักก็ไม่ได้ เพราะถ้ารัฐบาลนั้น
 ก็ให้ลี้ภัยจากแผ่นดินใหญ่ไปอยู่เกาะฮกเกี้ยนแล้ว เพราะฉะนั้นเราจะต้องถือหลักของประ-
 เทศทั่ว ๆ ไปว่าเขาวางโทษกันอย่างไร แล้วเราวางโทษกันอย่างไร นี่เป็นหลัก
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นธรรมคือสังคมและเป็นการไม่เหมาะสม จึงได้เสนอ
 เข้ามาเพื่อรับการพิจารณา

นายเทียม ๓ สงขลา (ราชบุรี) : กระผมนั่งฟังท่านผู้เสนอร่างพระราช-
 บัญญัตินี้ให้แข็งแรงเหตุผลอยู่ที่ประมุข แล้วก็ได้มีท่านสมาชิกหลายท่านขึ้นแจ้งให้ฟังแล้วว่า
 ความจริงนั้นไม่จำเป็นต้องมีการแก้ไขพระราชบัญญัติเดิม สิ่งที่กระผมลุกขึ้นมาพูดก็รู้สึก
 ว่าตกลงในคำร่างที่ท่านผู้เสนออันมีเจตนาคือการจะช่วยประชาชนและต้องการจะ
 ทัดกฎหมายนี้ในเรื่องกำหนดโทษให้มีความเป็นธรรมแก่สังคม แต่ถ้าดูในคำร่างแล้ว
 ความที่แก้ไขมานี้จะเป็นไป คำว่าในร่างของผู้เสนอนี้ก็กำหนดโทษไว้มากกว่าเดิม
 แต่อย่างไรก็ตามผมใคร่จะขอชี้แจงให้ที่ประชุมนี้ทราบว่า ตามกฎหมายเดิมที่เรา
 กำหนดโทษไว้มันจะมากน้อยเท่าไร เรากำหนดโทษไว้ว่าตั้งแต่ ๖ เดือนถึง ๒๐ ปี
 แล้วก็ให้อยู่ในดุลพินิจของศาลว่า มันจะมากน้อย การกระทำจะร้ายแรงเพียงใด
 หรือไม่นั้น ก็ให้อยู่ในดุลพินิจของศาลที่จะพิจารณาพิพากษาโทษ อาจะอย่าง ๖ เดือน

หรือ ๓ เดือน หรือ ๔ เดือน แต่ถ้าวางคามที่ท่านผู้เสนอมานี้แล้ว ก็คงพิจารณา
 ให้อยู่ในดุลพินิจของศาลนั้นเอง แต่ว่าแบ่งส่วนของคามมีเงินไว้ ๓ ประการลงให้ลงไป
 ว่า ถ้าไม่เกิน ๑๐๐ กรัม ก็มีโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ถ้าเกิน ๑๐๐ กรัมไม่ถึง ๑ กิโลกรัม
 ก็มีโทษจำคุกตั้งแต่ ๓ เดือนถึง ๑ ปี ถ้าเกิน ๑ กิโลกรัมขึ้นไปก็จำคุกตั้งแต่ ๖ เดือน
 ถึง ๒ ปี กระผมขอให้ประมุขไต่พิจารณาครั้งแรกที่ว่าไม่เกิน ๑๐๐ กรัม ใช้คำว่า มีโทษ
 จำคุกไม่เกิน ๑ ปี แล้วก็ปล่อยให้อยู่ในดุลพินิจของผู้พิพากษาคือของศาล ศาลอาจจะ
 พิจารณาโทษว่า ในคดีที่ไม่เกิน ๑๐๐ กรัม อาจจะมากกว่า ๖ เดือนก็ได้ อาจจะ ๑ ปีเต็ม
 หรืออาจจะ ๔ เดือน ๔ เดือน นั่นแหละที่ผมเห็นว่า เป็นโทษที่อาจจะลงโทษหนักกว่า เดิมก็ได้
 คือว่าทั้งนี้และทั้งนี้ปล่อยให้อยู่ในดุลพินิจของศาลอยู่นั้นเอง เห็นว่ากฎหมายที่ร่างขึ้นมาใหม่นี้
 ไม่มีการขึ้นเลย นี่ใน เรื่องปัญหาของการกำหนดโทษ ที่มีปัญหาในเรื่องของการที่ว่าเพื่อให้
 คดีเสร็จสิ้นไปไม่รบกวนศาล ในเรื่องที่ว่าถ้ามีโทษน้อย ไม่ต้องการสืบพยาน อันนี้ท่าน
 ผู้เฝ้าบริบทก็โต้แย้งมาแล้วว่า เรื่องนี้กระทรวงยุติธรรมได้มีการพิจารณาว่า ประมวลกฎหมาย
 วิธีพิจารณาคดีที่ได้อ่านไปทั้งนั้นแล้ว ก็จะเห็นได้ว่า ถ้ามีโทษน้อยกว่า ๕ ปีลงมาก็มี
 พิจารณาในศาลไทยไม่ต้องสืบพยานก็ได้ นั้น เรียกว่าปล่อยให้ศาลพิจารณาคดีโดยจะ
 สืบพยานหรือไม่สืบพยาน นั่นก็เป็นคดีอยู่แล้ว ทั้งนี้ก็เป็นกรณีการรกรงรกรงศาล คือ
 ไม่ต้องไต่คดีค้าง ข้อเท็จจริงได้ปรากฏอยู่เวลานี้ก็คือว่าคดีนั้นมียกคดีค้างอยู่ในศาลมาก มี
 ทางที่ศาลจะคัดคดีให้เร็วที่สุดก็เท่าไรก็ยิ่งดี ถึงกับคิดว่าท่านผู้เฝ้าบริบทท่านคงจะ
 ได้ทราบว่ากระทรวงยุติธรรมนั้นถึงกับได้มีนโยบายที่จะเอาเครื่อง Dictaphone
 มาใช้ เพราะต้องการให้คดีนั้นเร็ว แต่ว่านี่ก็อยู่ในระหว่างพิจารณา นอกจากนั้นที่กระผม
 เป็นห่วง ขอประมุขโทษได้เข้ามาชี้แจงว่ามีท่านสมาชิกผู้เฝ้าบริบทกล่าวว่า เกรงว่าถ้าหาก
 ให้ศาลพิจารณาไปโดยไม่ต้องสืบพยานแล้วละก็อาจจะมีความไม่เป็นธรรม อาจจะมีการ
 แพนตัวกันก็ได้ หรืออาจจะมีการปิดตัวกันก็ได้ ถ้าจำเลยรับสารภาพแล้วผู้พิพากษาตัดสินไปเลย

ญัตติพระราชกฤษฎีกา ก.๓/๒๕๕๕ (สามัญ)

โฆมนเดลา - ฉันทนา. ก.๑๖/๓

เช่นนี้ อาจจะเป็นโทษมากกว่าเป็นคุณ อันนั้นกระผมก็คิดว่าขึ้นอยู่กับความสามารถของพนักงานสอบสวนคดีที่จะได้ดำเนินการสืบสวนสืบสวนให้มีความรอบคอบก่อนที่จะไปยื่นคดีขึ้นสู่ศาล คิดว่าภัยอันนี้คงจะไม่มี จึงเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ยังไม่ควรรับหลักการ

~~ขอเสนอให้~~ ร้อยโท จวงกล ไกรฤกษ์ (พงษ์โลก) : ขอเสนอให้ลงมติลงรับสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว คุณเทียม ฯ จะสรุปไหม

นายเทียม ไชยนิพันธ์ (ตาก) : ข้าพเจ้าขอสรุปก่อนที่จะลงมติดังนี้ คือใน

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอนี้ คือช่วยเหตุผลแล้วทางผู้ค้านก็ไม่เห็นว่าการในเรื่องนี้ ประเด็นสำคัญ เพียงแต่คาดเดากาลภายหลังที่ขึ้นมาเป็นข้อหักล้างภายหลังคืออย่างไร คืออ้างว่าร่างกฎหมายที่เสนอเข้ามา จะเสนอเข้ามาเมื่อไรก็ไม่ทราบ แล้วจะเสนอหรือไม่ก็ไม่ทราบ แล้วเมื่อเสนอเข้ามาสมาชิกจะรับหลักการหรือไม่ก็ไม่ทราบ หรือสภาจะรับหลักการหรือไม่ คือเป็นของที่ยังไม่แน่นอนในกาลข้างหน้า เอมานักล้างข้อนี้ ข้าพเจ้าก็เห็นว่าไม่เป็นของที่น่าจะหักล้างได้ ความประสงค์ของข้าพเจ้าที่เสนอก็คือต้องการให้เป็นธรรมในการบัญญัติร่างโทษผู้กระทำความผิด เป็นอาชญากรอันร้ายแรงหรือไม่ เมื่อเราพิจารณาเห็นว่าผู้กระทำความผิดในกรณีเล็กน้อยไม่น่าจะเป็นอาชญากรอันสำคัญ เราก็ควรไต่สวนโทษลงมาบ้าง ไม่ควรถึงกับจะลงโทษหนักให้หนักนัก ข้าพเจ้าจึงไต่สวนโทษลงมาว่าจำไม่เกิน ๑ ปีบ้าง อะไรบ้าง ตามที่ผู้ยื่นน้อย บางท่านที่อ้างว่าเป็นการกำหนดโทษหนักซึ่งความจริงท่านอาจจะลืมไปว่า โทษเดิมกำหนดไว้อย่างหนักไม่เกิน ๒๐ ปี แต่มีข้าพเจ้าคงลดหย่อนลงมาเพียงไม่เกิน ๑ ปี หรือว่าผู้ที่มีน้อยกับไม่เกิน ๖ เดือน นี่ก็นับว่าเป็นการวางโทษลดหย่อนลงมาแล้ว เป็นการผ่อนลงมาแล้ว ผู้ที่กระทำความผิดเป็นอาชญากรซึ่งไม่ดีว่าร้ายแรงอะไร ควรได้รับโทษน้อยลงมาบ้าง ที่นี้เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้ว ข้าพเจ้าจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามา ส่วนข้ออ้างของผู้ที่ค้านนั้นก็หนักไปในหลักการที่จะแก้กฎหมาย

กฤษฎีกากระทรวง ก.๓/๒๔๕๔ (สามัญ)

โอมเกล้า - ฉันทนา. ก.๑๖/๔

มาใหม่ ซึ่งเป็ของไมแน่มอน เพราะฉะนั้นจึงไมเป็น เรื่องสำคัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตอนนี้ไปเข้าพเจ้าขอใให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าสมควร
จะรับหลักการแห่งร่างพร ระราชบัญญัตินี้ตามที่ผู้เสนอมาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับ
หลักการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๖ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ไม่รับหลักการแห่งร่าง-
พระราชบัญญัตินี้

ต่อไปหมายเลข ๕ ผู้ที่ขอใให้ตีความมาตรา ๗๒ ของนายพัน ฎริพัฒน์ (อุบล-
ราชธานี) การตีความรัฐธรรมนูญนั้น ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๒ ปรากฏว่า ต้องมีสมาชิก
มาประชุมถึงหนึ่งของจำนวนสมาชิกจึงจะพิจารณาได้ เวลานี้มีสมาชิกเพียง ๔๕ คนไม่
ครบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นต้องเลื่อน ไปวันหลัง

หมกสุระ เบียบวาระแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๕๐ นาฬิกา.

สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖

(สามัญ) ชุดที่ ๑.....

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ประจักษ์ วัฒนกุล

สุวิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

ตรวจแล้ว วันที่ 25/10/๖7 ๑๘

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

วิมล วัฒนกุล

ผู้ตรวจรายงาน

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

วิมล วัฒนกุล

หัวหน้ากองการประชุม

วิมล วัฒนกุล

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

วิมล วัฒนกุล

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

วิมล วัฒนกุล

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

วิมล วัฒนกุล

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

วิมล วัฒนกุล

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

วิมล วัฒนกุล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร